MENTOR

Vol. I | January 1995 | Part I

- வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மூலம் நன்மைகளும் இழப்புக்களும்.
- Evolution of leadership styles in Sri Lankan Organisations - A historical perspective.
- இலங்கையின் கைத்தொழில் துறைசார் நேரடி அன்னிய முதலீடும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையும் - ஒரு கண்ணோட்டம்.
- Praising - Motivates or Demotivates.
- கூட்டுறவு சங்கமொன்றினை நிறுவுதல் தொடர்பான விதிகள்.
- இலங்கை கணக்கியல் நியமங்கள்.
- A Concept of activity based costing
- வாடிக்கையாளன் பார்வையில் வங்கிச் சேவை.
- சர்வதேச நாணய நிதியம் - சீராக்கல்கொள்கைகளும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்.
- Performance Evaluation - Changing directions.
- இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரம் - மாற்றத்தை நோக்கி.......

715

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE FACULTY OF COMMERCE & MANAGEMENT
EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA.
கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழக
வர்த்தக முகாமைத்துவ பீடத்தின் காலாண்டு சஞ்சிகை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

M.ss. 7.
569 (24th Fe

MENTOR

VOL I January 1995 PART I

Editor in Chief
MR. N.LOGESWARAN

Sub-Editors
MR. K.THAMBIAH
MRS. J.RAGURAGAVAN
MR. W.A.SELWIN

ADVISORY BOARD
PROF. N.BALAKRISHNAN
Head. Dept. of Economics,
University of Jaffna.

MR. M.W.WICKRAMARACHCHI
Head, Dept. of Accountancy & Finance,
University of Sri Jayewardanepura

MR. G.RAGURAGAVAN,
Dean, Faculty of Commerce & Management,
Eastern University, Sri Lanka

PROF. M.SINNATHAMBY,
Head, Dept. of Economics,
University of Peradeniya

MR. A.T.FONSEKA,
Academic Adviser MBA Programme PIM
University of Sri Jayewardanepura.

MR. M.NADARAJASUNDRAM,
Head, Dept of Management Studies,
University of Jaffna.

MR. M.PAHEERATHAN,
Institute of Computer Technology,
University of Colombo.

CONTACT ADDRESS
Editor in Chief,
"MENTOR"
Faculty of Commerce & Management
Eastern University,
50, New Road,
Batticaloa.

from the Editor.......

Sun, the prime source of energy rises in the East and radiates energy for the existence of the living creatures of the world. Likewise the university located in the Eastern region of Sri Lanka is the prime source of Wisdom and disseminates knowledge to the region and to the whole Island as well.

"MENTOR" (meaning a trusted advisor and a guide) as the journal of the Faculty of Commerce and Management, Eastern University, Sri Lanka, is meant to provide a vehicle for publishing current research in the areas of Commerce, Economics and Management. It is our aim to position the "Mentor" as a publication which bridges the gap between management academics and practitioners in order to foster and nurture a mutually productive relationship between the academics and business communities while catering to the commerce and management students.

I encourage academics and practising managers to send articles to the journal. The articles should be in the areas of interest to academics, practitioners and commerce and management students in a style that is accessible to these readerships.

Readers' comments on articles appearing in the "Mentor" and any replies from authors will be appreciated.

EDITOR

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

C O N T E N T S

K. Jayanthakumar 05

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மூலம் நன்மைகளும் இழப்புக்களும்

R. Thiyagalinkam 10

EVOLUTION OF LEADERSHIP STYLES IN SRI LANKAN ORGANISATIONS - A HISTORICAL PERSPECTIVE

Jananee Raguragaven 13

இலங்கையின் கைத்தொழில் துறைசார் நேரடி அன்னிய முதலீடும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையும்

- ஒரு கண்ணோட்டம்

N. Logeswaran 22

PRAISING - MOTIVATES OR DEMOTIVATES

S. Balendran 25

கூட்டுறவு சங்கமொன்றினை நிறுவுதல் தொடர்பான விதிகள

Rajaluxmy Senathirajah 27

இலங்கை கணக்கியல் நியமங்கள்

M. Karunanithy 33

A CONCEPT OF ACTIVITY BASED COSTING

S. Seevaratnam 37

வாடிக்கையாளன் பார்வையில் வங்கிச் சேவை

Kamalakumari Paramasamy 41

சர்வதேச நாணய நிதியம் - சீராக்கல்கொள்கைகளும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

G. Raguragavan 48

PERFORMANCE EVALUATION - CHANGING DIRECTIONS

K. Thambiah 64

இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரம் - மாற்றத்தை நோக்கி.......

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

CONTRIBUTORS

Mr. S. Balendran, B.Com. Hons. (EUSL).
Lecturer, Department of Commerce, Eastern University.

Miss. Kamalakumari Paramasamy, B.A. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Economics, Eastern University.

Mr. M. Karunanithy, B.B.A. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Management, Eastern University.

Mrs. Jananee Raguragaven, B.A. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Economics, Eastern University.

Dr. K. Jayanthakumar, B.Com. Hons. (Pera); M.Phil (Pera); Ph.D. (Bradford. U.K.)
Lecturer, Department of Economics, University of Pera.

Mr. N. Logeswaran, B.Com. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Commerce, Eastern University.

Mr. G. Raguragavan, B.B.A. Hons. (Jaf); MBA (SJP); MAAT.
Dean of the Faculty of Commerce and Management, Eastern University.

Mrs. Rajaluxmy Senathirajah, B.Com. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Commerce, Eastern University.

Mr. S. Seevaratnam, B.A. Hons (Cey).
Asst. Regional Manager, People's Bank, Eastern Region.

Mr. K. Thambiah, B.A. Hons. (Jaf).
Lecturer, Department of Economics, Eastern University.

Mr. R. Thiyagalingam, B.A. (Cey); MPA (SJP).
Deputy Postmaster General, Department of Posts, Eastern Province.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மூலம் நன்மைகளும் இழப்புக்களும்

ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF EXTERNAL TRADE

K.JAYANTHAKUMAR

வெளிநாட்டு வர்த்தகம் திறக்கப்படுகையில், அதன் மூலம் நன்மை அடைபவர்களும் இழப்புக்களை அனுபவிப்பவரும் ஏற்படுவது சகஜம். இக்கட்டுரை பொதுவாக எந்தக் குழுவினர் நன்மையடைகின்றார்கள் எந்த குழுவினர் இழப்புக்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதனை விளக்க முனைவதுடன் சர்வதேச வர்த்தகத்தினால் பொதுவாக எழக்கூடிய சில தீங்குகளையும் எடுத்துக்காட்ட முயலுகின்றது. முதலாவது பகுதி ஒரு நாட்டிலுள்ள ஆக்கக் காரணிகள் பெறக்கூடிய பலாபலன்களையும், இரண்டாவது பகுதி தனித்தனியாக உற்பத்தியாளர், நுகர்வோர், தேசம், உலகம் முழுமையாக பெறும் நன்மை தீமைகளையும், மூன்றாவது பகுதி சர்வதேச வர்த்தகத்தினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளையும் ஆராய்கின்றன. இறுதிப்பகுதி மேற்குறிப்பிட்ட வாதங்களை சுருக்கமாகக் கூற முயலுகின்றது.

தேசத்தின் ஆக்கக் காரணிகள்

எக்சர் – ஒலின் கோட்பாடு நாட்டினுள் காணப்படும் பல்வேறு ஆக்கக் காரணிகளின் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் பல்வேறு குழுக்களுக் கிடையில் வருமான பங்கீட்டை வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பாதிக்கின்றது என்ற எதிர்பார்க்கையை வழங்குகின்றது. உதாரணமாக நில உடமையாளர்கள், முதலாளிகள், முகாமையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் போன்ற பல்வேறு சமூக குழுக்கள் பண்டங்களின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் போது எத்தகைய நன்மை தீமைகளைப் பெறுவார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்ட முயலுகின்றது.

இரு நாடுகள் *(தேசம் 1, தேசம் 2)* இரு பொருட்கள் (கோதுமை, ஆடை) இரு காரணிகள் (நிலம், ஊழியம்) என்ற அடிப்படையில் நாட்டினுள் இடம் பெறும் வருமானப் பங்கீட்டினை விளக்கலாம். வர்த்தகத்திற்கு முன் *'தேசம் 1* கோதுமையை மலிவாகவும் ஆடையை சார்பு ரீதியாக கூடிய விலையிலும் தயாரித்து வருகின்றது எனக்கொள்வோம். வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டவுடன் *'தேசம் 1'* கோதுமையை ஏற்றுமதி செய்து ஆடையை இறக்குமதி செய்யும். இது கோதுமையின் விலையைக் கூட்டி ஆடை விலையைக் குறைக்கும். 'தேசம் 1' கோதுமையைக் கூடியளவும் ஆடையைக் குறைந்தளவும் உற்பத்தி செய்யத் தலைப்படும். கோதுமை விலை அதிகரிப்பு அதனது உற்பத்தியில் மாத்திரமல்லாது அதனைப்பயன்படுத்தும் ஆக்கக் காரணிகளது விலைகளிலும் மாற்றங்களைக்கொண்டு வரும். *'தேசம்1'* இல் மேலதிக கோதுமை உற்பத்தி குறைந்த ஊழியத்தையும் கூடிய நிலத்தையும்வேண்டி நிற்கும். இது கூலி வீதத்தைக் குறைத்து நிலத்துக்கான வாடகையை இரு துறைகளிலும் அதிகரிக்கும் இங்கு சில உடமையாளர்கள் நன்மை பெற்றோராகவும் தொழில் இழப்பிற்குட்பட்ட வர்களாகவும் காணப்படுவர்.

மறுபுறம் *'தேசம்2'* இல் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டமை ஆடைகளின் விலையை அதிகரித்து அதற்கான உற்பத்தியையும், ஊழியத்தினது தேவை யையும் ஊழிய வீதத்தையும் கூட்டும். இங்கு தொழிலாளர்கள் நன்மை பெற்றோராகவும் நில உடைமையாளர் இழப்பைக் கொண்டவர்களாகவும் காணப்படுவர். இம்மாற்றங்கள் நடைமுறையில் நாடுகளுக்கிடையில் விலைகளைச் சமப்படுத்தி நாடுகளை சிறக்குமியல்படைய உதவுகின்றது. குறுங்காலத்தில் 'தேசம் 1' இல் கோதுமையை உற்பத்தி செய்யும் நில உடமையாளரும் ஊழியரும் நன்மைபெறும் அதே வேளை நீண்டகாலத்தில் கோதுமையை உற்பத்தி செய்யும் நில உடைமையாளரே நன்மையடைபவராக விளங்குவர். *'தேசம் 2'* இல் குறுங்காலத்தில் ஆடையைத் தயாரிக்கும் நில உடைமையாளரும் ஊழியமும் நன்மை பெற்றாலும் நீண்ட காலத்தில் ஆடையைத் தயாரிக்கும் ஊழியரே நன்மை பெறுபவராக இருப்பார்கள். காரணி உடைமையாளர்களில் சிலர் நன்மைகளையும் சிலர் இழப்புக்களையும் பெறுவது திறந்த வர்த்தக அமைப்பில் சகஜமாகும். சர்வதேச வர்த்தகத்தின் விளைவை அட்டவணை 1 விளக்குகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நுகர்வோன் நலன்

'தேசம் 1' ன் கேள்வி நிரம்பல் தரப்பட்ட நிலையில் சர்வதேச வர்த்தகத்திற்கு முன் காணப்பட்ட ரூபா 20 என்ற விலை (கோதுமைக்கும் ஆடைக்குமான விலை விகிதாசாரம்) சர்வதேச வர்த்தகம் அனுமதிக்கப்பட்ட பின் ரூபா 10 ஆக குறைந்துள்ளது. சர்வதேச வர்த்தகம் காணப்படாத சூழ்நிலையில் நுகர்வோரது தேறிய நன்மை 'அ' என்ற பகுதியினால் விளக்கப்படும் நுகர்வோர் மிகையாகும். சர்வதேச வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டவுடன் புதிய விலையில் நுகர்வோர் மிகை அ + ஆ + இ + ஈ பகுதியாக அதிகரிக்கின்றது. புதிய விலையில் கேட்கப்படும் தொகை (600 யார்) வழங்கப்படும் தொகையை (200 யார்) விட அதிகமாக இருப்பதனால் மேலதிகக் கேள்வி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. *'தேசம் 1'* இல் ஆடைக்கான நுகர்வு அதிகரித்துள்ளது. நுகர்வோர் பெறுந் தேறிய நன்மை ஆ இ ஈ பகுதியினால் காட்டப்படுகின்றதாகும்.

உற்பத்தியளர் நலன்

சர்வதேச வர்த்தகம் இடம்பெறாத சூழ்நிலையில் உற்பத்தியாளர் பெறும் நன்மை ஆ + ஒ என்ற பகுதியினால் காட்டப்படுகின்றது. உற்பத்தியாளரது வருமானத்துக்கும் செலவுக்கும் இடைப்பட்ட இப்பகுதி உற்பத்தியாளர் மிகை என அழைக்கப்படுகின்றது. வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டவுடன் ஆடை உற்பத்தியாளர்கள் தமது உற்பத்தி பொருட்களுக்கு குறைந்த விலையைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தவிர்க்க முடியாத இச் சூழ்நிலையில் ஆடைத்தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள சாதனங்கள் சில கோதுமை உற்பத்திக்கு மாற்றப்படும் 'ச' என்ற புள்ளியில் உற்பத்தி 'க' என்ற புள்ளியில் செய்யப்பட்ட உற்பத்தியினைக் காட்டிலும் குறைவாகும். உற்பத்தியாளர் மிகை இப்போது வர்த்தகரிடம் பெறுகையில் 'ஒ' என்ற பகுதி யினால் காட்டப்படுகின்றது. வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டமை 'ஆ' என்ற பகுதியினால் உள்ளடக்கப்படும் செலவை உற்பத்தியாளருக்கு ஏற்படுகின்றது.

தேசிய நன்மைகள்

நுகர்வோர் பெறும் நலன் ஆ + இ + ஈ என்றபகுதிகளி னாலும் உற்பத்தியாளரது நட்டம் ஆ என்ற பகுதியினாலும காட்டப்படுவதால் வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டமை இத்தகைய பாதிப்புக்களை தேசத்திற்கு கொண்டு வருகின்றது. ஒரு சமூகத்தில் வெவ்வேறு குழுக்களுக்கிடையிலான தேறிய நலனை அந்தக் குழுக்களினது முக்கியத்துவத்தினைக் கருத்தில் கொண்டே தீர்மானிக்க வேண்டும். உற்பத்தியாளரது நலனா நுகர்வோரது நலனா கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனைப் பொறுத்தே தேசிய நலன் அமையும். இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்க பொருளியலாளர்கள் ஒரு டொலருக்கு ஒரு வாக்கு என்ற அளவீட்டை கொண்டே ஒரு பெறுமான மதிப்பீட்டைக் கையாளுகின்றனர். இங்கு யார் நன்மை தீமைகளை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது எல்லா நன்மை தீமைகளையும் சமமாக அளவிடுவார்கள். இத்தகைய ஒரு பெறுமான மதிப்பீட்டை பலர் ஏற்காது புறக்கணிக்கலாம். காரணம் பலர் உற்பத்தியாளரது நலனை சர்வதேச வர்த்தகத்தின் போது முக்கியமானதாகக் கருதலாம். நாம் ஒரு டொலருக்கு ஒரு வாக்கு என்ற அளவுத்திட்டத்தை ஏற்போமானால் தேறிய தேசியபலன் இ ஈ என்ற பகுதிகளினால் காட்டப்படும் எனக் கொள்ளலாம்.

உலகம் முழுமையாக

'உ' என்ற பகுதியின் மூலம் 'தேசம் 2'னினது ஆடை உற்பத்தியாளரது நலனுக்கும் அதே நாட்டினது ஆடை நுகர்வோருக்கு இவ்விலை அதிகரிப்பினால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடு காட்டப்படுகின்றது. 'தேசம் 1' னினது நலன் இ + ஈ என்ற பகுதியினாலும் 'தேசம் 2'னினது நலன் 'உ' என்ற பகுதியினாலும் காட்டப்படுவதனால் உலகம் முழுமையாக நோக்குகையில் வர்த்தகத்தின் மூலம் நன்மையைப் பெறுகின்றது என்பது தெளிவாக்குகின்றது. இவ்விரு நாடுகளில் எது கூடிய நன்மைகளைப் பெறுகின்றது என்பதனை இவ்விரு பகுதிகளையும் ஒப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதாக இருக்கும்.

சர்வதேச வர்த்தகத்தினால் எற்படக்கூடிய தீங்குகள்

சர்வதேச வர்த்தகத்தினால் ஒரு தேசம் எப்போதும் நன்மை பெறும் என்பதில்லை. ஒரு நாடு ஏற்றுமதி நோக்கிய கைதொழில் பொருட்களில் சிறக்குமியல்படைகையில் முன்னைய நிலையைவிட மோசமான நிலையை அடையலாம். ஏற்றுமதி நோக்கிய துறை வளர்ச்சியடைகையில் அத்துறையினது உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கப்பட்டதுடன் அத்துறையை நோக்கி சாதனங்கள் நகரும். ஏற்கனவே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்த பொருட்களின் மேலதிக வழங்கலை அதிகரிக்கக் கூடிய இயலுமையை ஒரு நாடு வளர்க்கையில் அது உலக சந்தையில் அப்பொருட்களினது விலையைக் குறைக்கலாம். மறுவார்த்தையில் அந்நாடு தனது இறக்குமதி பொருட்களின் விலைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்த வர்த்தக மாற்று வீதத்தைத் தொடர்ந்து பெறும் நிலை ஏற்படும்.

சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்ப டுகையிலேயே மேற்கூறிய வாதம் உண்மையாகும். முதலாவதாக ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி அதனது ஏற்றுமதித்துறையை மையமாகக் கொண்டு காணப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக குறிப்பிட்ட நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கான வெளிநாட்டுக் கேள்வி விலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அட்டவணை 1: சர்வதேச வர்த்தகத்தின் விளைவுகள்.

	தேசம் 1	தேசம் 2
வர்த்தகத்திற்கு முன் விலை	கோதுமை மலிவு ஆடை விலை அதிகம்	கோதுமை விலை அதிகம் ஆடை மலிவு
வர்த்தகம் திறக்கப் பட்டவுடன் விலை	கோதுமை விலை அதிகரிப்பு ஆடை விலை குறைவடைதல்	கோதுமை விலை குறைவடைதல் ஆடை விலை அதிககித்தல்
உற்பத்தி	கூடிய கோதுமை உற்பத்தி குறைந்த ஆடை உற்பத்தி	குறைந்தகோதுமை உற்பத்தி கூடிய ஆடை உற்பத்தி
உற்பத்திக் காரணி	மேலதிக கோதுமை குறைந்த ஊழியரையும் கூடிய நிலத்தையும் வேண்டி நிற்கும்	மேலதிக ஆடை உற்பத்தி கூடிய ஊழியத்தையும் குறைந்த நிலத்தையும் வேண்டி நிற்கும்.
உற்பத்திக் காரணி விலை	கூலிவீதம் குறையும் வாடகை அதிககிக்கும் (இரு துறைகளிலும்)	கூலி வீதம் உயரும் வாடகை குறையும் (இரு துறைகளிலும்)
நன்மையடைவோர்	நில உடைமையாளர்	ஊழியர்கள்
இழப்படைவோர்	ஊழியர்கள்	நில உடைமையாளர்.

சர்வதேச வர்த்தகம் சில எடுகோள்களின் கீழ் ஒரு நாட்டினை அதனுள் நன்மை பெறுவோர், இழப்புக்களை அடைவோர் என்ற இரு தெளிவான குழுக்களாகப் பிரிக்கின்றது என ஸ்ரொப்லர் – சாமுவேல்சன் கோட்பாடு விளக்க முனைகின்றது.[2] கோட்பாடு யாதெனில் வர்த்தகம் ஊக்குவிக்கப்படுகையில் விலை அதிகரித்துச் செல்லும் பொருளில் செறிவாகப் பயன்படுத்தப்படும் காரணிகளின் வருமானம் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அதிகரிப்பதுவும், வீழ்ச்சியடையும் விலையைக் கொண்டிருக்கும் பொருளில் செறிவாக பயன்படுத்தப்படும் காரணிகளின் வருமானம் குறைவடைந்து செல்வதனையும் காணலாம். இந்த கோட்பாட்டின்படி ஏதாவது ஒரு காரணியைக் கொண்டிருப்பவா் இரு பொருட்களையும் கூடுதலாகவும் அதேவேளை மறு காரணியைக் கொண்டிருப்பவர் இரு பொருட்களையும் குறைவாகவும் வாங்கும் இயலுமையைக் கொண்டு விளங்குவர். இக்கோட்பாட்டை மேலும் விரிவாக்கினால் ஏற்றுமதி நோக்கிய உற்பத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் சிறக்குமியல்பு கொண்டுள்ள ஆக்கக்காரணி உடைமையாளர்கள் நன்மையடையும் அதேவேளை இறக்குமதிப் போட்டி பொருட்களைத் தயாரிக்க கையாளப்படும் ஆக்கக் காரணி உடைமையாளர்கள் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மூலம் தீமையடைவா் எனக் கூறலாம்.

காரணி விலைகளிலும் வருமானப் பங்கீட்டிலும் சர்வதேச வர்த்தகம் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பைக் காரணி விலை சமநிலைக் கோட்பாடு எக்சர் – ஒலின் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தி எதிர்வு கூறுகின்றது. கோட்பாடு சில எடுகோள்களுடன் விளக்குவது யாதெனில் சுதந்திர வர்த்தகம் பண்டங்களின் விலைகளில் மாத்திரம் சம நிலையை ஏற்படுத்துவதில்லை. அத்துடன் காரணி விலைகளிலும் சமவிலையை ஏற்படுத்தும்.[3] எனவே இரு நாடுகளிலும் எல்லா ஊழியரும் ஒரேயளவு கூலி விகிதத்தையும், எல்லா அலகு நிலம் ஒரேயளவு வாடகை வருமானத்தையும் அந்நாடுகளிலுள்ள காரணி வழங்கல் மற்றும் கேள்வி நிலைமைகளின் பாதிப்பின்றி பெறுவர். நாடுகட்கிடையில் ஊழிய அசைவு அங்கிகரிக்கப் படாவிட்டாலும் கூட இக்கோட்பாட்டின் படி சம்பந்தப்பட்ட இரு நாடுகளிலும் ஒரே கூலி வீதத்தையே ஊழியம் பெற வேண்டும். எடுகோள்கள் இத்தகைய ஒரு நிலையைச் சாத்தியமாக்குகின்றது. ஊழியம் மறைமுகமாக பண்டங்களின் வடிவில் நாடுகட்கிடையில் அனுப்பப்படுவதன் மூலம் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் ஊழியச் சமநிலையை நாடுகட்கிடையில் கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் இத்தகைய ஒரு காரணி விலைச் சமநிலை காணப்படுவதில்லை என்பது இக்கோட்பாட்டின் முக்கிய விமா்சனமாகும்.

உற்பத்தியாளர், நுகர்வோர், தேசம், உலகம்.

சர்வதேசவர்த்தகம் அனுமதிக்கப்பட்ட பின் வர்த்தகம் இடம் பெறுவதற்கு முன் இருந்தது போல் ஒரு நாடு தனது உற்பத்தி சார்பு வளையில் நுகர்வு செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. உற்பத்தி புள்ளியும் நுகர்வுப் புள்ளியும் வேறுபடும். சர்வதேச வர்த்தகம் இடம் பெறுகையில் *'தேசம் 1'* இல் ஆடைக்கான கேள்வி நிரம்பலும் சர்வதேச சந்தையில் ஆடைக்கான கேள்வி நிரம்பலையும் வரைபடம் 1 விளக்குகின்றது.' *தேசம் 1'* க்கான கேள்வி நிரம்பல் வளையிகள் அந்நாட்டினது சமபயன் உற்பத்தி சார்பு வளையிகளிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன.[4]

வரைபடம் 1

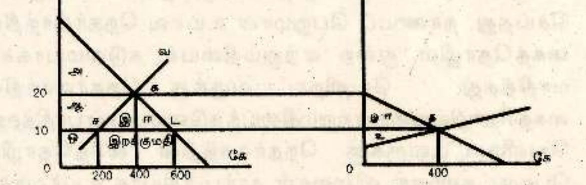

சர்வதேச வர்த்தகத்தின் நலன் : உற்பத்தியாளர், தேசம், உலகம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நெகிழ்ச்சியற்றதாகக் காணப்பட வேண்டும். இறுதியாக ஏற்கனவே அந்த நாடு பெருமளவு குறிப்பிட்ட பொருளினது வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டும். இத்தகைய அனுபவத்தை பிறேசில் தனது கோப்பி ஏற்றுமதியில் 1930ம் ஆண்டுக்கு முன் பெற்று வந்தது. இத்தகைய ஒரு இழப்பை சர்வதேச வர்த்தகம் ஏற்படுத்தக்கூடும் எனப் பொதுவாக வளர்முக நாடுகள் கருதுகின்ற போதிலும் அவற்றினது உற்பத்திப் பொருள் ஏற்றுமதிகள் வெளிநாட்டுச் சந்தையில் நெகிழ்ச்சியற்ற கேள்வியைக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்பதிலேயே இது தங்கியிருக்கும். இத்தகையதொரு நிலை காணப்பட்டால் அது வருமான வீதத்தைக் குறைப்பதுடன் நின்றுவிடாது. எதிரான தேசிய வருமானத்தை உருவாக்கும்.

மேலும் ஏற்றுமதி நோக்கிய துறை விரிவடையும் துறையாக காணப்படும். அதே வேளை மாற்றுத்துறை சுருங்கும் துறையாக மாறும். வர்த்தக மாற்று வீதம் நிலையாகக் காணப்படும் சூழ்நிலையில் இரு பொருட்களைக் கொண்டுள்ள உலகில் ஒரு ஆக்கக் காரணியினது வளர்ச்சி ஒரு பொருளினது வெளியீட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் என்பது RYBEZYNK; 1955 தேற்றமாகும். இத்தேற்றம் உண்மை என்பது மிக அண்மைக்காலத்தில் நெதர்லாந்தில் 'டச் வருத்தம' என வர்ணிக்கப்படும் சூழ்நிலை மூலம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

வட கடலுக்கண்மையில் இயற்கை வாயு கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை உற்பத்தியை ஊக்குவித்து அதனது ஏற்றுமதி பொருட்களான கைத்தொழில் பொருட்களை பாதித்தது. பொதுவாக இதற்கு இரு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. முதலாவது இயற்கை வாயு உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு வர்த்தகம் செய்யப்பட்டு வந்த கைத்தொழில் உற்பத்திதுறையினது உற்பத்தியையும் இலாபத்தையும் பாதித்தது. புதிய துறையானது கைத்தொழில் துறையிலிருந்து சாதனங்களை தன் வசம் கவர்ந்தது. இது கைத்தொழில் துறையினது ஊழியத்தை கவர்ந்ததன்மூலம் கூலி வீதத்தையும், மூலதனத்தை கவர்ந்ததன் மூலம் வட்டி வீதத்தையும் அதிகரித்தது. இதன் விளைவாக கைத்தொழில் துறை சுருங்கும் துறையாக மாறியது. இரண்டாவதாக ஏற்றுமதி செய்யப்படும் இயற்கை வாயு நாணயமாற்றுச் சந்தையில் நெதர்லாந்தின் நாணயத்தினது பெறுமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்து பெருமளவு வெளிநாட்டு நாணயத்தையும் சம்பாதிக்கச் செய்தது. நாணயப் பெறுமான உயர்வு நெதர்லாந்தின் கைத்தொழில் துறை ஏற்றுமதியைக் கடுமையாக்கப் பாதித்தது. வெளிநாட்டவருக்கு நெதர்லாந்தின் கைத்தொழில்துறை ஏற்றுமதியைக் கடுமையாகப் பாதித்தது. வெளிநாட்டவருக்கு நெதர்லாந்தின் கைத்தொழில் பொருட்களினது விலைகள் சார்பு ரீதியாக உயர்வாகத் தென்பட்டது. கைத்தொழில் துறையின் கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி அத்துறையைச் சுருங்கச் செய்தது.

சுருக்கம்.

சர்வதேச வர்த்தகம் ஒரு நாட்டினுள் யாருக்கு நன்மை தீமைகளை அளிக்கின்றது என்பதனை அறிவதற்கு, அந்நாட்டினுள் சார்பு வெளியீட்டு விலைகள் எத்தகைய பாதிப்புக்களை காரணி வருமானத்தில் ஏற்படுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும். ஸ்ரொப்லர் – சாமுவேல்சன் தேற்றம் சர்வதேச வர்த்தகம் திறக்கப்பட்டு ஏற்றுமதிப் பொருட்களினது சார்பு விலைகள் உயர்த்தப்படுகையில் அத்தகைய ஏற்றுமதிப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் சாதனங்களுக்கு உயர்ந்த வருமானத்தைக் கொடுக்கும் அதே வேளை இறக்குமதி போட்டிக் கைத்தொழில் செறிவாகப் பயன்படுத்தப்படும். காரணிகளுக்கு இழப்பைக் கொடுக்கும் எனக்கூறுகின்றது. காரணி விலை சமநிலைத்தேற்றம் இதற்கும் மேலதிகமாக சென்று சுதந்திர வர்த்தகம் ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள ஆக்கக் காரணிகட்கும் ஒரே பண வருமானத்தை உழைக்க வழிவகுக்கும் என கூறுகின்றது.

சர்வதேச வர்த்தகம் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் தேசத்துக்கும் உலகம் முழுமைக்கும் நன்மை பயக்கும். இத்தகைய நலன்புரி விளைவை நுகர்வோர் உற்பத்தியாளர் மிகையை அளவிடுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். வர்த்தகம் திறக்கப்படுகையில் இறக்குமதிகள் மூலம் நுகர்வோர் பெறும் நன்மைகள் இறக்குமதிப்போட்டி உற்பத்தியாளர்கள் பெறும் நன்மைகளைவிட அதிகமாகும். உற்பத்தியாளரது நலனா நுகர்வோரது நலனா கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனைப் பொறுத்தே தேசத்தின் நலனை மதிப்பிடலாம். உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் சமமதிப்பீட்டினை வழங்கினால் தேறிய தேசிய நலனை இலகுவாக மதிப்பிடக் கூடிதாக இருக்கும். உலகம் முழுமையும் என நோக்குகையில் சர்வதேச வர்த்தகம் உறுதியான நலனை உருவாக்குகின்றது.

நடைமுறையில் சர்வதேச வர்த்தகம் சில தீங்குகளையும் ஏற்படுத்தக்கூடும் என ஆய்வுகள் விளக்குகின்றன. ஏற்றுமதி சார்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டுள்ள நாடு, மேலும் தனது ஆக்கக்காரணிகளை குறிப்பிட்ட ஏற்றுமதிக்காக ஒதுக்குகையில் ஏற்றுமதிக்கான வழங்கலை அதிகரித்து அப்பொருளினது விலையை உலகச் சந்தையில் குறைக்கும். எனினும் ஏற்றுமதி நோக்கிய வளர்ச்சியைக் கொண்டு ஏற்றுமதிக்கான உலகக் கேள்வி நெகிழ்ச்சி யுற்றதாகக் காணப்படுகையிலேயே இத்தகைய ஒரு பாதிப்பை ஒரு நாடு கொண்டிருக்கும். ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் ஒரு நாடு நாட்டம் கொள்கையில் வேறு ஒரு பொருளின் உற்பத்தி குறைவடையும். இத்தகையதொரு விலை 'டச் வருத்தம்' எனபொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றது. நெதர்லாந்தில் இயற்கை வாயு உற்பத்தி அதிகரிப்பு கைத்தொழில் துறையை பாதித்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்த நிலை ஏற்பட்டால் அது குறிப்பிட்ட நாட்டுக்குப் பாதகமானதாகும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. இக்கட்டுரை 2x2x2 எச்சர் – ஓளின் மாதிரியுருவை மையமாகக் கொண்ட ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியிலான ஆய்வாகும். எனினும் சில விடயங்கள் இம்மாதிரி யுருவை விரிவாக்கியும் பெறப்பட்டுள்ளது.

2. எடுகோள்களாவன

அ) இரு பொருட்கள் இரு காரணிகளைக் கையாள் வதுடன் ஒருபொருள் மறுபொருளினது உள்ளீடாகப் பயன்படுத் தப்படுவதில்லை.

ஆ) காரணி வழங்கல் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதுடன் இரு காரணிகளும் நிறைதொழில் மட்டத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன.

இ) நிறைபோட்டிச் சூழல் காணப்படுகின்றது.

ஈ) ஒரு பொருள் நிலச் செறிவையும் மறுபொருள் ஊழியச் செறிவையும் கொண்டிருபபதுடன் இரு காரணிகளும் வெவ்வேறு துறைகட்கிடையில் அசையக்கூடியதாகவும்இருக்கும். (நாடுகட்கிடையிலல்ல)

உ) வர்த்தகம் திறக்கப்படுகையில் கோதுமையின் சார்பு விலை தேசம் 1 இல் கூடும்.

3. ஸ்ரொப்லர் – சாமுவேல்சனின் எடுகோள்களுடன் மேலதியமாகப் பின்வரும் எடுகோள்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

ஊ) சுதந்திர வர்த்தகத்திற்கெதிராக அரசாங்கம் எந்த தடைகளையோ இறுப்புக்களையோ விதிக்கவில்லை.

எ) நாடுகட்கிடையில் காணப்படும் ஏதாவது ஒரு கைத்தொழில் உற்பத்தி தொழிற்பாட்டுக்கிடையில் வேறுபாடில்லை.

ஏ) உற்பத்தித் தொழிற்பாடுகள் ஏகபரிமாண மாறாத்தன்மை கொண்டவை

ஒ) காரணிச் செறிவு மாறாதது

ஓ) இரு நாடுகளுக்கும் இரு பொருட்களையும் வர்த்தகம்இடபெற்றாலென்ன இடம்பெறா விட்டாலென்ன தயாரிக்கின்றன.

4. சர்வதேச வர்த்தகம் பற்றிய ஆய்வுநூ ல்கள் இங்கு குறிப்பிட்டகேள்வி நிரம்பல் கோட்டுக்கு சமனான அளிப்புக் கோடுகளைக் கையாளுகின்றன. அளிப்புக் கோடுகளாவன ஒரு நாட்டினது சர்வதேச விலை விகிதத்தில் தங்கியிருக்கும் இறக்கமதிக்கான ஏற்றுமதி அளிப்புக்களை காட்டுகின்றது. (விபரங்களுக்கு: LINDERT -1991 - INTERNATIONAL ECONOMICS , IRWIN பார்க்கவும்.)

"IT IS MUCH EASIER TO RIDE A HORSE IN THE DIRECTION HE IS GOING".

Warner Erhard

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

EVOLUTION OF LEADERSHIP STYLE IN SRI LANKAN ORGANISATIONS: A HISTORICAL PERPSPECTIVE.

R. THIAGALINKAM.

Leadership is the relationship between two or more people, in which one attempts to exert influence the other, in order to achieve certain objectives. There are many interpretations as to the meaning of effective leadership. But a universally accepted definition could not be found. It was believed that leaders belonging to different times and different places shared some common qualities. But these qualities have not been found to apply to all leaders in all situations. Hence it is difficult to point out characteristics that are essential for successful leadership.

Leadership is a two way process involving the leader and follower/followers. Management and leadership are not always synonymous. A manager is expected to plan, organise, command, coordinate and control his team of people, to achieve the goal of the organisation. But "The leadership can be seen primarily as an inspirational process" (HUNT J W, 1986) .A leader triggers the power of motivation in people guide them and bring about long term changes in their attitudes.

"Leadership style is the way in which the functions of leadership are carried out, the way in which the manager typically behaves towards members of the group " (Laurie J Mullins,1989). Western management theorists have categorized four different leadership styles. They are (1) Authoritarian style (2) Consultative style (3) Participative style (4) Laize fairre style. Authoritarian leaders concentrate on task achievement only. They rely on punishment and strict supervision to achieve their objectives. Managers with the consultant leadership style like to consult their subordinates in managing the organisation. But decisions are taken only by them with or without the consent of the others. Laissez faire style leaders are neither concerned about people nor task. They run their organisation by following past precedents, rules and regulations. The participatory style of leadership is concerned both about the task and the people. They rely on motivation, employee participation and employee satisfactions, in order to achieve their objectives. According to modern management writers the participatory style is the most desirable one which would bring high employee satisfaction, increased performance and problem solution. But contrary to what management theorists say there are cases where other styles of leadership have brought results. Especially in Eastern societies socio cultural factors have affected the styles of leadership and the outcome from various leadership styles.

It is relevant to trace back to Srilankan history and to identify the leadership qualities that prevailed in the precolonial period. The description of D'oyley the famous British writer gives a fair idea of the powers enjoyed by the King. *"The power of the Kings is supreme and absolute. The ministers advice but cannot control his will. The King makes peace and war and enacts ordinances and has the sole power of life and death. He sometimes exercises judicial authority in civil and criminal cases either in original jurisdiction or in appeal".* It is evident that the power of the Kings was supreme and the Aristocracy and the commoners were used to Authoritarian rule. There were some restricting factors. The King was guided by the customs and religion. *"The King defended the faith and the*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

faith legitimized the King. Religious functionaries were expected to advice, support and help the King and invest the King with the aura of religious sanctity which made him more acceptable to the people". (L. S. Devarajah, The Kandyan Kingdom 1707-1760).

The authoritarian leadership and acceptance of authority by inferiors are characteristics which were found to be common in the ancient family structure of the Eastern Societies. *"In the Indian Society father exercised absolute authority in dealing with the members of his family. He could pledge, sell, amputate and even kill any person under his potestas for an offence committed by him. Some vedic legends also show that the father could blind or sell a guilty son by virtue of his authority"* (Alterkari: State and government in ancient India). Even in the Srilankan chronicles we have instances to show the father exercised supreme power over the household. *"The Sihalavattu speaks of a poor man who sold his eldest son for a cow and lived happily after wards"* (Dialogue of Buddha - Cultural ministry publication). There are several references to show us the type of authoritarian leadership a father could exercise over the members of his family in ancient Srilanka. But after the advent of Mahinda and the introduction of Buddhism the duties of member of the family were regulated according to the Buddhist ethics and religion played an important role in curtailing the absolute power enjoyed by the head of the family

It is relevant to look into some of the aspects of modern leadership style, as prevailing in the public and private sector institutions in Srilanka and other Eastern societies and to assess the influence of socio cultural factors in the evolution of the leadership style.

If we take the case of Government Agents and other Heads of department of Sri Lanka in the colonial and immediate post colonial period we can observe that they almost enjoyed absolute authority. The ancient values they had inherited from society made them to be paternalistic and authoritarian in their dealings. Even in the Srilankan private sector institutions, which were operating prior to independence, the same authoritarian leadership prevailed. The uncritical deference to authority by the subordinates in private and public sector institutions is a reflection of the traditional value of accepting the authority of the superior.

Jai B. P. Sinha in his article *"A model of effective leadership style in India"* gives 3 specific expectations of subordinates in Indian management settings.

1. Preference for a personalised over a con tractual relationship.

2. A tendency to depend on a leader for guid ance, direction and support.

3. A willingness to accept the superior status of the leader. i.e preference to work in a superior subordinate rather than a peer relationship.

The above characteristics existed and continue to exist in the Srilankan Institutions. These expectations of subordinates further strengthen the authoritarian pattern of the leadership and has led to centralized power in the superior. While the superior officers are resentful of delegating authority, the subordinates are reluctant to accept responsibilities. The behavioral syndrome of Sri Lankan manager does not allow for collective effort in organisations. Dr. G. Nanayakkara after conducting a study on group processes in the Banking sector mentions individualism as an important behavioural characteristics. He concludes that individualism presides over collectivity and this promotes centralisation and importance of hierarchy.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

In recent times especially within the last two, three decades there has been considerable changes in the socio cultural pattern of Srilankan. Advances in communication, science and Technology has resulted in infusion of western thoughts and values. The rise of East Asian capitalism (Singapore, Korea, Taiwan and Hong Kong) has resulted in emulation of their economic policy, management techniques and methods by other countries in the south Asian region. Both the public and private sector organisations in these counters now give attention to group effort and participatory management to increase productivity. Thus the leadership style adopted by Srilankan managers is gradually changing from authoritarian to participatory. In the present context one cannot consider the authoritarian assertive leadership style as the dominate form in the Srilankan public and private sector. Only in the case of the Plantation sector the traditional type of management continue to exist without considerable changes. In the Srilankan public and private sector, the recent trend is to evolve a leadership style, which is more participatory and more responsive to customer/public need.

List of References

* Alterkari -State and Government in ancient India.
* Devarajah L. S. - The Kandyan Kingdom (1706 - 70)
* Hunt J.W - Managing people at work, Mc Graw Hill 1986.
* Laurie J Mullins - Management and Organizational behavior, Wheeler publishing house, Allahabad 1992.
* Nanayakkara.G-Culture and Management in Srilanka (Paper prepared for US AID July 1985)
* Sir John D'oyley - A sketch of the constitution of the Kandyan KingdomTissara prakarayo - 1975.

"AS THE WATER SHAPES ITSELF TO THE VESSEL THAT CONTAINS IT, SO A WISE MAN ADAPTS HIMSELF TO CIRCUMSTANCES."

Confucius.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையின் கைத்தொழில் துறைசார் நேரடி அந்நிய முதலீடும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும்: ஓர் கண்ணோட்டம்

OPEN ECONOMY AND DIRECT FOREIGN INVESTMENT TOWARDS INDUSTRIALISATION IN SRILANKA: AN OVERVIEW

Mrs.J.Raguragavan

அறிமுகம்

சுதந்திரமடைந்த காலம் தொட்டு அபிவிருத்திக்கான ஓர் சாதனமாகக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியை கருத்தில் கொண்டு வெவ்வேறு கொள்கைகளின் மூலம் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒவ்வொரு காலமும் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் வேறுப்பட்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் மூலம் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி என்பதை ஏற்படுத்த முற்பட்டன. இவ்வகையில் இலங்கையும் சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட குறுகிய காலப்பகுதியில் குடியேற்றநாட்டுவாத தலையிடாக் கொள்கையையே பின்பற்றியது. இக்கொள்கையின் கீழ் நாட்டுக்குத் தேவையான அனைத்து கைத்தொழில் பொருட்களும் இறக்குமதி மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. இதற்கான வருவாயை பெருந்தோட்ட ஏற்றுமதி வருவாயின் மூலம் பூர்த்தி செய்தது. எனினும் இக்கொள்கையினால் 1950இன் பின் நாடு பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அதாவது,

- ஏற்றுமதி விலைக்குறைப்பு
- வர்த்தக மாற்று வீதம் மோசமடைந்தமை
- சென்மதி நிலுவைப்பிரச்சினை
- வெளிநாட்டு சொத்துக்களின் வீழ்ச்சி

என்பனவாகும்

இந்நிலைகளினால் இறக்குமதி செலவீட்டை எதிர்கொள்ள முடியாத நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டு இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இவ்விறக்குமதி கட்டுப்பாடு அப்பொருட்களை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய தேவைகளை ஏற்படுத்த, ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளில் 1950 இல் கடைப்பிடித்து வந்த இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கைத்தொழில் கொள்கைகளையே கைத்தொழிலாக்கத்திற்கான ஓர் உபாயமாகக் கருதி இலங்கையும் அக்கொள்கையைப் பின்பற்றியது. இக்கொள்கையானது மரபுவழி ஏற்றுமதி நிலையிலிருந்த பொருளாதாரத்தை சில அமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களுக்கு முடங்கி விடுவதாக இருந்தது. இத்துடன் கைத்தொழில்களை உருவாக்குவதையும் தூண்டி விட்டது.

எனினும் இவ் இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கொள்கையானது பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திக்கோ அல்லது கைத்தொழில் துறையின் பாரிய மேம்பாட்டிற்கோ வழியமைத்துக் கொடுத்தது என்று கூறிவிட முடியாது. அதற்கு பதிலாக இலங்கைப் பொருளாதாரம் ஏற்கனவே எதிர் நோக்கியிருந்த பல பிரச்சினைகளை மேலும் உயிரூட்டிவிடுவதாகவும் அதனுடன் இணைந்த வகையில் வேறுபல நெருக்கடிகளையும் உருவாக்கியது. இவ்விறக்குமதி பதிலீட்டு கொள்கையின் பின்னடைவுகளை அல்லது குறைபாடுகளை பின்வரும் நிலைகளில் சுட்டிக் காட்டலாம்.

- வெளிநாட்டு உள்ளீடுகளில் கூடியளவு தங்கியிருத்தல்
- சென்மதி நிலுவைப்பிரச்சினை
- வேலையின்மை அதிகரிப்பு
- பொதுத்துறைக் கைத்தொழில்கள் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகள் அதாவது,
  - ✱ பல பொதுத்துறை தாபனங்கள் நட்டத்தில் இயங்கியமை.
  - ✱ அதிகமான பொதுத்துறை தாபனங்கள் முதல் செறிவுடையதாக காணப்பட்டமை.
  - ✱ நவீன தொழிநுட்ப பாவனையின்மை.
  - ✱ அரசாங்க முதலீடுகளையும் மானியங்களையும் எதிர்நோக்கியே தொடர்ச்சியான செயற்பாடு தங்கியிருந்தமை.
  - ✱ திறமையின்மையும், குறைந்து செல்லும் உற்பத்தித் திறனும்.
  - ✱ உற்பத்திச் செலவை விட குறைந்தளவு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டமை.
  - ✱ உள்நாட்டு உயர் வர்க்கத்தினரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தலை கருத்திற் கொண்டிருந்தமை.
- குறைந்த வளர்ச்சி வீதங்கள் (வெளியீடு, வேலைவாய்ப்பு, தலாவருமானம்)
- நீண்ட கால அபிவிருத்திக்கு இட்டுச் செல்லாமை
- இவ்வுள்நாட்டுக் காரணிகளுடன் இணைந்த வகையில் இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட உலகலாவிய நிலையில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்:-
  - ✱ எண்ணெய் விலை உயர்வு
  - ✱ உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு
  - ✱ பணவீக்கம்

போன்ற நெருக்கடி நிலைகளையும் வெற்றிகரமாக எதிர் கொள்ளக்கூடிய சக்தி பொருளாதாரத்திற்கு இருக்கவில்லை. இந்நிலையின் காரணமாக இக்கால பொருளாதார அமைப்பு மக்களின் தேவைகளின் நிமித்தம் மேலும் கட்டுப்பாடுகளை இறுக்கமடையச் செய்வதைத் தவிர வேறுவழிமுறைகள் காணப்படவில்லை. இவ்விறுக்கக் கட்டுப்பாடுகள் பிரச்சினைக்கு தீர்வாக அமைவதற்கு பதிலாக பிரச்சினைகளின் தன்மையை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனவே இத்தகைய பின்னணியில் புதிதாக பதவிக்கு வந்த அரசாங்கமானது 1977க்கு முன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த இறுக்கத்தன்மையான பொருளாதார அமைப்புச் செய்முறையி லிருந்து மாறுபட்ட வகையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள் கையை அறிமுகப்படுத்தியது. இவ்வகையில் பொருளாதார மும், நிதித்துறையும் ஓர் வெளிநோக்கிய தன்மையைப் புலப்ப டுத்தின. இதனால் பொருளாதார கொள்கையில் பல மாற்றங் கள் ஏற்பட்டன. இக்கொள்கையில் கீழ் கைத்தொழில் அபிவி ருத்தியானது இறக்குமதி பதிலீட்டு கொள்கையிலிருந்து ஏற்று மதிசார் கைத்தொழில் (Export led Industrialization)கொள் கையாக மாற்றப்பட்டது. இக்கொள்கை மாற்றத்திற்கு உள் நாட்டு ரீதியாகவும், உலகலாவிய ரீதியாகவும் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் மட்டும் காரணமின்றி சில வெளிப்புற காரணிக ளான வெளிநாட்டு முதலீடு, உதவி என்பவற்றில் தங்கியிருத் தல், அவ்வாறு பெறப்பட்ட உதவிகளும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டமை, எற்றுமதிசார் கைத்தொழில் கொள்கையை பின் பற்றி அபிவிருத்தியடைந்த புதிய கைத்தொழில் நாடுகளின் (Newly industrialized countries)பிரவேசமும், அவற்றின் அனுபவமும், இலங்கை போன்ற கைத்தொழில் அபிவிருத் தியை வேண்டி நிற்கும் நாடுகளையும் இக்கொள்கையை பின் பற்றுவதற்கு தூண்டிவிட்டதெனலாம்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அம்சங்கள்

நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சியை தன்னகத்தே கொண்டி ருந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது பல அம்சங் களை உள்ளடக்கியதாக காணப்பட்டது. இவ்வம்சங்களை நோக்க முன்பு இப்பொருளாதார கொள்கையின் நோக்கங்க ளைப் பார்ப்போமாயின், அவையாவன:-

- உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களும், வாழ்க்கைத் தரமும்
- வேலையின்மையைக் குறைத்தல்
- சமமான தேசிய வருமானப் பங்கீடு
- பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல்
- சென்மதி நிலுவையினை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளல் என்ப னவே

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய குறிக்கோள்க ளாக காணப்பட்டன. இந்நோக்கங்களை அடைவதற்கான தந் திரோபாயமாக எற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்கம் என்பதும் அதன் வழி கைத்தொழிலாக்க செய்முறைக்கு பொருளாதார செயற்பாடுகளில் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது.

இனி திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அம்சங்களை நோக்கின்,

1. இறக்குமதி வர்த்தகமும், அந்நியச் செலவாணி தாராண்மையும்

இச்சீர்திருத்தத்தின் கீழ் இறக்குமதிகள் குறித்து 1950ல் முதல் அமுலிருந்த கட்டுப்பாடுகள் பெருமளவுக்கு நீக்கப்பட்டன. வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சில பொருட்களைத் தவிர ஏனைய பொருட்கள் அனுமதிப்பத்திர முறையின் கீழ் இருந்து திறந்து விடப்பட்டது. இப்பொருட்களின் மீது இருந்த நேரடி கட்டுப்பா டுகள் அகற்றப்பட்டு புதிய தீர்வை முறைகள் அமுல்படுத்தப் பட்டது. உள்நாட்டில் நிறுவப்பட்ட கைத்தொழில் துறைக ளுக்கு ரூபா 7,00,000 வரைக்குமான மூலப்பொருள் இறக்கு மதி தீர்வையிலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டது. மேலும், இக்கைத் தொழில்களுக்கும் பாரிய அளவு பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அரசாங்க வியாபார தனியுரி மைத் தன்மை படிப்டியாக நீக்கப்பட்டதுடன், பொதுத்துறை தனியார் துறைகளுக்கிடையேயான போட்டித்தன்மை உரு வாக்கப்பட்டது. தீர்வைச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ் தீர்வைச் சீர்தி ருத்த ஆணைக்குழு ஒன்று நிறுவப்பட்டதுடன் 1980 ன் பின் இது ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு என உருமாற்றத்திற்கு உட்பட் டது. இக்குழுவின் முக்கிய கடமையானது முற்றான பாதுகாப் பின் அளவினைக் குறைப்பதும் பல்வேறு கைத்தொழில்களி டையே பாதுகாப்பை சமப்படுத்தும் வகையில் தீர்வை அமைப் பைத் திருத்தியமைப்பதுமாகும்.

இவ்வாறான தீர்வைச் சீர்திருத்தமானது பல எதிர்பார்ப்புக்களு டனேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதாவது இதற்கு முற் பட்ட இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கொள்கையில் காணப்பட்ட இயல ளவு குறைபாடு, உயர்முதல் செறிவுடைய அந்நிய உள்ளீடுக ளில் தங்கியிருத்தல், மிகையான நிருவாக ஒழுங்குக் கட்டுப் பாடு போன்றவற்றை திருத்தி உள்நாட்டு ரீதியில் ஓர் சிறந்த கைத்தொழில் அமைப்பொன்றை உருவாக்கலாம் என எதிர் பார்க்கப்பட்டது.

2. அரச மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டமை

நுகர்வோருக்கு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டது. மாத வருமானம் 300/= மேல் பெறுபவர்களி டம் இருந்து உணவு மானியம் பின்வாங்கப்பட்டது. இம்மா னிய குறைப்புக்களை சீர்திருத்துவதற்காக சம்பள உயர்வு, நெல்லுக்கு உத்தரவாத விலைத்திட்டம், வேலையற்றோருக்கு வருமானச் சலுகை (Suppliment 1980க்கு பின் நீக்கப்பட்டது.) போன்றன வழங்கப்பட்டது. இத்துடன் இணைந்த வகையில் 1989ம் ஆண்டு ஜனசவிய திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

3. விலைக்கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டமை

1977க்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு அதி கரித்து வந்த விலைக்கட்டுப்பாடுகளும் ஏனைய கட்டுப்பாடுக ளும் அத்தியாவசிய ஒரு சில நுகர் பொருள் தவிர்ந்த ஏனைய பொருட்களுக்கு நீக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் அரசாங்க தீர்மா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

னங்கள், நிருவாக கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைள், இலாப தீர்மா னங்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அவற்றிற்கு பதிலாக திறந்த சந்தை சக்திகளுக்கும் தனிப்பட்ட ஒருவரின் திறமைக்கு ஏற்ப இலாபங்களை உழைத்துக் கொள்வதற்கும் வழியமைத்துக் கொடுக்கப்பட்து.

4. செலவாணி விகிதச் சீர்திருத்தம்

1968 ம் ஆண்டு முதல் அமுலிருந்து வந்த அந்நியச் செல வாணி உரிமைச் சான்றிதழ் திட்டம் (FEECS)நீக்கப்பட்டு அதனு டன் இணைந்திருந்த இரட்டை விகித முறைக்குப் பதிலாக வர்த்தக தாராண்மையின் ஓர் பிரதான அம்சமாக ஒருமித்த கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட மிதக்கும் நாணயமாற்று விகித முறை(Unified managed floating exchange rate)நடைமு றைக்கு கொண்ட வரப்பட்டது. இத்திட்டம் அமுலுக்குட்படுத் தப்பட்டதால் ஐக்கிய அமெரிக்க டொலருக்கு எதிராக ரூபாவை 42.1 சதவீதத்தினாற் பெறுமதி குறைப்புச்செய்யப்பட் டது. இப்புதிய நாணய மாற்று வீதமானது ஏற்றுமதி ஊக்கு விப்பு, நாணய மிகை பெறுமதி மூலம் எற்படும் விலை திரிபு களை நீக்குவதற்கும், உள்நாட்டு விவசாய வெளியீட்டை அதி கரிப்பதற்காகவுமே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

5. நேரடி அந்நிய முதலீடுகளைக் கவருதல்

1977ல் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய செயற்பாடுக ளில் ஒன்றாக கைத்தொழிலாக்கம் கருதி உள்நாட்டு, வெளி நாட்டு தனியார் துறைகளின் பொருளாதார செயற்பாடுகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடி யது நேரடி அந்நிய முதலீடுகளைக் கவரும் வகையில் பல சலுகைகள், முதலீட்டு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுதல், இரட்டை வரிச் சலுகை, முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயங்களை நிறுவுதல் போன்றவற்றை அரசாங்கம் முன்வைத்தது. நேரடி அந்நிய முதலீடு பற்றி பின்னர் விரிவாக ஆராயப்படும்.

6. ஏற்றுமதி மேம்பாடு

அந்நிய முதலீடுகளுடன் இணைந்த வகையில் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்தும் வகையில் உற்பத்தியமைப்புக்கள் உருவாக்கப் பட்டது. அதற்குரிய வலுவான நிர்வாக ரீதியான பின்னணியை வழங்கும் வகையில் 1979ம் ஆண்டு ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபையின் முக்கி யமான கடமைகளாக அரசாங்கத்தின் தேசிய ஏற்றுமதி அபிவி ருத்தித் திட்டத்தை உருவாக்குதல், ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு செய் முறைகளை ஊக்குவித்தல், நிதி ரீதியான உதவிகளையும் இறக் குமதி கழிவுகளையும் வழங்குதல் போன்றவைகளும் ஏற்றுமதி யுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை அரசாங்கத்துடன் இணைந்த வகையில் தீர்த்து வைத்தலும் ஈடுபடுகின்றது.

ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை இலங்கை மத்திய வங்கியுடனும் ஏனைய சுதேசிய வங்கிகளுடனும் இணைந்து நிறுவனங்க ளின் ஏற்றுமதி நிலைச் சக்திக்கு ஏற்ப நிலையான மூலதனம், நடைமுறை மூலதனம் என்பவற்றை வழங்கவும் முன்வந்தது. இந்நிறுவனமானது மேலும் ஏற்றுமதியை ஊக்குவித்தல் கருதி இறைத்தூண்டுதல்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், சீர்திருத்தவும் நட வடிக்கை எடுத்தது. இவ்வகையில் முற்றான வரிவிடுதலை, ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி நிதி, உற்பத்தி சந்தைப்படுத்தல் தொடர் பான அபிவிருத்திகள் என்பனவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

7. தனியார் மயமாக்கல் கொள்கை அறிமுகம்

1977 வரை பொதுத்துறையானது பாரியளவு முதலீட்டை நாடி நிற்கும் தொழில்களாகவும், இலாபக்குறைவு, திறமைக்கு றைவு, நட்டத்தில் இயங்குதல் போன்ற காரணங்களாலும் பொருளாதாரத்தில் சுமையாக செயற்பட்டமையும் இதுவரை தனியார் துறை முயற்சியாளரைக் கவராத துறையாகக் காணப் பட்டது. இதனால் 1977ம் ஆண்டுகளில் திறந்த பொருளாதார கொள்கையுடன் இப்பொதுத்துறை நிறுவனங்களைக் களைவ தற்கும், அவற்றின் உடமையை மாற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

இவ்வகையில் 1978ம் ஆண்டு அரசாங்கம் வெளியிட்ட நான்கு அம்சத்திட்டம் இவற்றின் பொருளாதார சுமையைக் குறைப்பதிலும் இலாபகரமாக இயங்கச் செய்வதிலும், திற மையை அதிகரிப்பது போன்றவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது. இவ்வம்சங்களாவன,

1. நிதி ரீதியாகத் தன்னிச்சையாக இயங்கும் வகையில் குறைந்த பட்ச கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல்.
2. தனியார் துறையுடன் எதுவித பாரபட்சமுமற்ற வகையில் சமமாக போட்டியிட வேண்டுமென்ற நிபந்தனை.
3. முகாமையின் உயர்மட்டத்தின் கீழ் தொழிலுக் குரியதாக் குதல்
4. சிக்கனமும் திறமையுமற்ற செயல்திட்டங்களை தனியார் மயப்படுத்தல் அல்லது முற்றாக மூடிவிடுதல்.

இவ்வகையில் தனியார் மயமாக்கல் என்பது தீவிரப்படுத்தப் பட்டது. 1985ம் ஆண்டில் தனியார்மயமாக்கலை செயற்படுத் தும் ஆரம்பத்திட்டமாக ஆறு அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் பல பொதுத்துறை தொழில்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டது. சில தொழில்கள் முன்போல பொதுத்துறைக்குரியதாக மாத்திரம் ஒதுக்கி வைக் கும் முறை கைவிடப்பட்டது. ஆகவே இப்போது தனியார் துறை ஈடுபடக்கூடிய கைத்தொழில்களுக்கு எதுவித கட்டுப்பா டும் இருக்கவில்லை.

மேற்கூறியவற்றைத் தவிர ஊழிய நிரம்பல் பொறுத்து ஊழியச் சந்தை கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியமை, கைத்தொழிற்துறைக் கென சிறப்பான சில இறை தூண்டுதல்கள், அபிவிருத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தீர்வை முறைகள் என்பனவும் திறந்த பொருளாதார செய்மு றையின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இதுவரை நிலையிலிருந்த கட்டுப்பாடுகளின் வழிப்பட்ட கைத் தொழில் மயமாக்க முயற்சியினின்று விடுபட்ட வகையில் புதிய தொழில் பாதையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திருப்பி விடப்பட்டது. இக்கைத்தொழிலாக்கம் என்பதை இந்நிலையில் நோக்கும் போது இக்கைத்தொழில்கள் பல்வேறு பிரச்சினை களை எதிர்நோக்கியிருந்தன. இவ்வகையில் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியதாக விளங்குவது மூலதனப்பற்றாக்குறை ஆகும். இம்மூ லதனப்பற்றாக்குறை என்பதை நீக்கும் வகையில் நேரடி அந் நிய முதலீடுகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. இவ்வகையில் கைத் தொழில்சார் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் போக்கை பார்ப் போமாயின்,

கைத்தொழில் துறைசார் நேரடி அந்நிய முதலீடு

அந்நிய முதலீடானது,

1. தனியார் முதலீடு
2. பொது முதலீடு என பெரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்.

இத்தனியார் முதலீட்டை நேரடி முதலீடு என்றும் மறைமுக முதலீடு என்றும் மேலும் இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

இங்கு நேரடி அந்நிய தனியார் முதலீடு என்பது ஒரு நாட்டின் உரிமைக்கம்பனியானது இன்னுமொரு நாட்டில் முதலீடு செய் வதாகும். இவ்வுரிமைப்பரிமாற்றத்திற்காக முதலீடு செய்யும் கம்பனியானது நிதி, முகாமைத்துவம், தொழில் நுட்பம், வர்த் தக குறி மற்றும் ஏனைய வளங்களையும் மற்றைய நாட்டிற்கு மாற்றுச் செய்யும். இவ்வாறு முதலிடும் போது ஓர் புதிய முதலீ டாகவோ அல்லது உள்நாட்டினரிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு தொழிலாகவே காணப்படும். இவ்வகையில் சில முதலீட்டா ளர்கள் தம்முடன் பாரியளவு முதலீட்டை கொண்டு வரலாம், அல்லது உள்நாட்டவரிடமிருந்து முதலீடு சேர்க்கப்படலாம் அல்லது இரண்டு விதமான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடலாம். மேலும் சிலர் ஊழியத்தை உள்நாட்டிலேயே பெற்றுக் கொள் கின்றனர். இதிலிருந்து நேரடி அந்நிய முதலீடானது குறிப்பிட்ட சில வளங்களின் மாற்றீடு என குறிப்பிட முடியாது, நேரடி அந்நிய முதலீடானது பணவடிவிலே அல்லது ஆளணி வடி விலே இடம் பெறலாம்.

ஆசிய நாடுகளில் குறிப்பாக இலங்கையில் அந்நிய முதலீடு கள் தற்போது முக்கியத்துவப்பட்டாலும் இது ஓர் பாரிய வர லாற்று பின்னணியை கொண்டது. 19ம் நூற்றாண்டு காலணித் துவ காலம் தொடக்கம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அந் நிய முதலீடு பங்கேற்றுள்ளது. எவ்வாறெனினும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்நேரடி முத லீடு தன்மையிலும் செயற்பாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இவ்வகையில் உலக லாவிய நிலையில் அந்நிய முதலீடுகளின் முக்கியத்துவம் ஆழ மான அதேவேளை ஓர் விரிவான பங்கையும் வகிக்கின்றது.

எனவே அந்நிய தனியார் முதலீடுகள் அபிவிருத்தியடைந்துவ ரும் ஆசிய நாடுகளின் கைத்தொழில் மயமாக்க செய்முறை யில் அல்லது நவீன செயற்பாடுகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின் றது. மேலும் இந்நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் உள்வருகை அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு சமூக பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாகவும் அமை யும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்நிலையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அண்மைக்காலத்தில் அபிவிருத்தியடைந்த புதிய கைத்தொழிலாக்க நாடுகளின் (NICS)அனுபவம் காணப்படு கின்றது.

இலங்கையில் கைத்தொழில்சார் அந்நிய முதலீடு குறிப்பாக ஏற்றுமதிசார் கைத்தொழில் துறைகளில் முக்கியமான கொள் கையாகவும், கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான நிதியிடலில் 1960கள், முதல் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. இவ்வகையில் இறக்குமதி பதிலீட்டு கைத்தொழில் கொள்கையின் கீழ் அந்நிய முதலீடு வரவேற்கப்பட்டாலும் பொருளாதார அபிவிருத் தியை அடைவதற்கான அவசரத் தேவையாக இவ்வன்னிய செலவானியைக் கருதவில்லை. எவ்வாறெனினும் உள்நாட்டு கைத்தொழில் அமைப்புக்களை பாதுகாக்கும் வகையில் ஒழுங்கு விதிகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் நேரடி அந்நிய முதலீட்டைக் கவருவதற்கான சில வசதிகளும் தூண்டுதல்க ளும் வழங்கப்பட்டது. எனினும் இக்கொள்கையின் கீழ் பாரிய ளவு நேரடி அந்நிய முதலீடு கவரப்படவில்லை என்பதுடன் பெறப்பட்ட முதலீடுகளும் இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கைத்தொ ழில்களை நிறுவுவதற்குப்பதிலாக ஏற்றுமதி துறைசார்ந்த நிலை களிலேயே கூடிய அக்கறை காட்டின.

1977ன் பின்னர் ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்க கொள்கை யின் கீழ் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. மேலும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் பல தீர்வைகள், வரிவிதிப்புக்கள், ஊக்குவிப்புக்கள், இறைக்கொள்கைகள் போன்ற தூண்டுதல்கள் அளிக்கப்பட் டன. இதனுடன் இணைந்த வகையில் அந்நிய முதலீடுகளைக் கவருவதற்கான ஒரு சாதனமாகவும் அவற்றின் நிர்வாக ரீதி யான தேவைகளை வழங்குவதற்கும் முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயங்களை நிறுவுவதற்கும் அரசாங்கம் முன்வந்துள்ளது. இவ்வகையில் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் தீர்மானம் மேற் கொள்ளல் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் பாரிய முதலீடுகளை கவருவதற்கும் அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய அர சியல் ரீதியான பிரச்சினைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கும் வழி யேற்படுத்திக் கொண்டது. இது தொடர்பாக சேவையாற்றுவ தற்கென இரு அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டது. கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார ஆணைக்குழு(Greater Colombo Economic Commission GCEC)அந்நிய முதலீட்டு ஆலோச னைக்குழு(foreign Investment Advisory Committee- (FIAC)என்பன முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயங்களின் முகாமை நிர்வாகம் என்பவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களாக அமைக்கப்பட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டன. இவ்விரண்டு நிறுவனங்களும் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் அதற்கு வெளிப்பட்ட நிலையங்களில் அமைக்கப்படும் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளை காண்காணிக்கும் பொருட்டு இரு தனிப் பட்ட நிறுவனங்களாக உருவாக்கப்பட்டன. 1990இல் இவ்வி ரண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு முதலீட்டுச் சபையாக (Board of Investment -(BOI)மாற்றப்பட்டு செயற் பாடுகள் ஒரு தலைமையின் கீழ் மாற்றப்பட்டன.

நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் போக்கு

நேரடி அந்நிய முதலீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் 1977ஆம் ஆண்டினை ஓர் திருப்புமுனையாகக் கொள்ளலாம். எனவே இதற்கு முற்பட்ட காலத்துடன் ஒப்பு நோக்கும் போது 1977க்கு பிற்பட்ட காலங்களில் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் உள்வரு கையானது மேல்நோக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கை கொண்டிருந் தது. இந்நிலைக்கு புதிய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை மாற்றங்கள், சர்வதேச வர்த்தகத்தில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டமை, புதிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டமை என்பவற்றைக் காரண மாக முன்வைக்கலாம். 1977 ம் ஆண்டுகளின் பின்னர் கைத் தொழில் துறைசார்ந்த வகையில் GCEC, FIAC போன்ற நிறுவன அமைப்புக்களூடாக உள்வந்த நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் அளவு அட்டவணை 1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக அட்டவணைத்தரவுகளை நோக்கும் போது GCECஇன் அனுமதிக்குட்பட்ட திட்டங்களின் முதலீட்டு அள வைவிட FIAC திட்டங்களின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட முதலீட்டு அளவு அதிகரித்துச் செல்லும் நிலையை பிரதிபலிக்கின்றது. இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணமாக GCECஇன் கீழ் நிறுவப்படும் கைத்தொழில்களுக்கு கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் FIAC யின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட கைத்தொழில் அமைப்புக்கள் GCEC நிறுவனங்களை விட பொருளாதார செயற்பாடுகளில் கூடிய தாக்கம் செலுத்தியது. இவ்விரண்டு நிறுவனங்களுக்குமிடையே ரத்துச் செய்யப் பட்ட கைத்தொழில் திட்டங்களில் பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படாவிடினும் FIAC யின் கீழ் 51 சதவீதமான திட்டங் களே அனுமதிக்கப்பட்டன.

நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் போக்கை 1978 - 1992 வரையி லான காலப்பகுதியில் பார்க்கும் போது நாடு எதிர்நோக்கிய சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு எற்ப மூன்று உபகாலப் பகுதிகளாக பிரித்து அறிதல் சிறப்பானதாகும். முதலாம் உப காலப்பகுதியாக 1978 - 1983 வரையும் இரண்டாம் உப காலப்பகுதியாக, 1984 -1987 வரையும் மூன்றாம் உபகாலப்ப குதியாக 1988 - 1992ம் ஆண்டுவரையும் காட்டப்படலாம்.

ஏனைய காலப்பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது முதலாவது காலப்பகுதியே கூடுதலான நேரடி அந்நிய முதலீட்டைக் கவர்ந்த காலப்பகுதியாகவும் உச்ச அளவான முதலீடு உள் வந்த காலப்பகுதியாகவும் குறிப்பிடலாம். இக்காலப்பகுதியின் ஆரம்பத்தில் GCEC (1978ல்) 53 நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இம்முதல் உபகாலப்பகுதியின் இறுதி யில்(1983)13 நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு மொத்த திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 184 ஆக (அனுமதித்தது) அதிகரித்தது. (முதலீட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1978இல் ரூபா 938 மில்லியனாகக் காணப்பட்ட நிலை 1983 இல் ரூபா 1171 மில்லியனாக அதிகரித்தது.) FIAC நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இக்கால்பகுதியிலேயே குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1978ல் 8 நிறுவனங்களு டன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட FIAC1983ல் (18 44 54 53) ஆக அதிகரித்தது. முதலீட்டின் அளவும் ரூபா 27 மில்லியனிலி ருந்து ரூபா 50 மில்லியனாக அதிகரித்தது.

2ம் உபகாலப்பகுதியை எடுத்து நோக்கும் போதுGCEC இல் 1984இல் 13 நிறுவனங்களில் இருந்த 1987இல் 31 திட்டங்க ளுக்கு அனுமதியளித்தது. எனவே இக்காலப்பகுதியில் அனும தியளிக்கப்பட்ட மொத்த திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 67 ஆக காணப்பட்டது. முதலீட்டின் தொகையும் ரூபா 190 மில்லினில் இருந்து ரூபா 592 மில்லியனாக அதிகரித்தது. FIACஐப் பொறுத்தவரை இக்காலப்பகுதியில் திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 50லிருந்து 71 ஆக அதிகரிக்க முதலீட்டுத் தொகை 4823 இலிருந்து 383 ஆக்க குறைந்துள்ளது. இறுதி யாக 3ம் உபகாலப்பகுதியான 1988இல் இருந்து 1992 வரை யுள்ள நிலையை எடுத்து நோக்குவோமாயின் 1988 இல் அனு மதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 31இலி ருந்து 1992 இல் 191 ஆகக் காணப்பட்டது. முதலீட்டின் தொகையானது ரூபா 1,120 மில்லியனிலிருந்து 17,610 ஆக அதிகரித்தது.

எனவே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையில் ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரையுள்ள நிலையில் நேரடி அந்நிய முதலீடானது முத லாம் உபகாலப்பகுதியில் (1978 - 1983) நாட்டில் காணப்பட்ட பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை புதிய கொள்கையின் அறிமுகம் என்பவற்றின் உள்வருகை அதிகரித்துச் செல்லும் போக்கில் காணப்பட்டாலும் பிற்பட்ட காலங்களில் நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்கள், ஏனைய சாத்தியமற்ற சூழ்நிலைகளினால் பொருளாதார செயற்பாடுகளில் அரசியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட நிச்சயமற்ற தன்மை எதிர்நோக்கப்பட்டமை, பின்வந்த காலங்க ளில் நேரடி அந்நிய முதலீட்டின் தொகை குறைவடைந்து செல் வதற்கான காரணமாகக் குறிப்பிடலாம், இவற்றுடன் இணைந்த வகையில் சில அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஏற்றுமதி குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட சில கட்டுப்பாடுகளும் இந்நிலை யினை மேலும் விரிவடையச் செய்தது. அதிலும் குறிப்பாக இந்நாடுகளில் தைத்த ஆடை ஏற்றுமதிக்கான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்ட இத்துறையே இலங்கையின் அந்நிய முத லீட்டை கூடுதலாக கவர்ந்த துறையாக காணப்பட்டமையாலும் கூடிய தாக்கம் ஏற்பட்டது.

கைத்தொழில் ரீதியான நேரடி அந்நிய முதலீட்டை எடுத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நோக்குவோமாயின் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் நேரடி அந்நிய முதலீட்டை பல்வேறு நோக்கம் கருதி வரவேற் கப்பட்டாலும் கைத்தொழில் ரீதியாக நோக்கும் போது இது ஓர் இடத்தில் குவிக்கப்பட்ட தன்மையையே புலப்படுத்துகிறது. GCEC யின் கீழ் நிறுவப்பட்ட பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் குறுகிய காலத்தைக் கொண்ட நிலையான அடித்தளமற்ற ஆடைத்தயாரிப்பு தொழிலிலேயே முடக்கப்பட்டது. இந்நிலை யிலிருந்து பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றம் கூட ஊழியச் செறிவை அதிகளவில் நாடி நின்ற இரசாயன பொருள், உலோகமல்லாத கனிப்பொருட்கள், அடிப்படை உலோகப் பொருட்கள் போன்ற கைத்தொழில் வகைகளையே நாடிச் சென்றன.

மேலும், 1977 - 1992 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் GCEC, FIACகீழ் நிறுவப்பட்ட தொழில்களில் 180 திட்டங்கள் ஆடைத் தயாரிப்பு வகையையே சார்ந்திருந்தது. ஏனெனில் இக்கைத் தொழில் முதலீட்டை மேற்கொண்டவர்களில் பாரிய வீதத்தி னர் புதிய கைத்தொழிலாக்க நாடுகளின் முதலீடாளர்களாகும். இந்நாட்டவர்களின் ஆடைத்தயாரிப்பு தொழிலுக்கான கோடா(Quota) ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய பொருளா தார சமூகம் போன்றவற்றின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்படுத்தப்பட்ட தால் அதன் இழப்பை ஈடு செய்து கொள்வதற்காக இங்கு அவ்வகைக் கைத்தொழில் முதலீட்டை மேற்கொள்வதிலேயே ஆர்வம் காட்டினர். இதனுடன் ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுக ளைவிட இத்துறையில் இலங்கையில் குறைந்த கூலியில் ஊழி யரைப்பெறக்கூடிய சாத்தியமும் காணப்பட்டது. அண்மைக் கால்களில் GCEC, FIAC என்பன இவ்வகை கைத்தொழிலுக் கான நேரடி அந்நிய முதலீட்டைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் இன்று வரை இக்கைத்தொழில் வகையே ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின் றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் கொண்டு வரப் பட்ட நேரடி அந்நிய முதலீட்டிலில் முக்கியமாக கவனிக்கக்கூ டிய இன்னுமொரு அம்சம் என்னவெனில் நிறுனங்களின் அளவு, முதலீட்டுத் தொகை என்ற இரண்டிலும் அபிவிருத்திய டைந்துவரும் புதிய கைத்தொழிலாக்க நாடுகளின் முதலீட்டா ளர்களே ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். GCEC ஏறத்தாழ 50 சதவீதமான தொகையினர் புதிய கைத்தொழிலாக்க நாட்டு முதலீட்டாளர்களேயாவர். இதில் குறிப்பிடத்தக்களவான பங்க ளிப்பு தென்கொரிய, உறாங்கொங் முதலீடாளர்களினால் மேற் கொள்ளப்பட்டது.

இன்னுமொரு முக்கிய நிலையாக சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டி யது இக்காலப்பகுதியில் பாரிய உலகப்பல்தேசிய கம்பனிக ளின் முதலீடு குறைவாக காணப்பட்டமையாகும். அபிவிருத்தி யடைந்த நாடுகளில் பல்தேசிய கம்பனிகள் முதலீட்டை மேற் கொண்டாலும் ஒப்பீட்டளவில் அதன் அளவு குறைவாகும்.

அடுத்து குறிப்பிடக்கூடியது GCEC யுடன் FIACமுதலீட்டு நிலைகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது GCECஇல் அபிவிருத் தியடைந்துவரும் முதலீட்டாளர்களின் ஆதிக்கமும் மாறாகFIACஇல் ஜப்பானிய முதலீட்டாளர்களின் ஆதிக்கமும் மேலோங்கி விளங்கிய போதும் ஆசிய முதலீட்டாளர்களே திட்டங்களின் எண்ணிக்கையிலும், முதலீட்டுத் தொகையிலும் உச்ச நிலை வகித்து வருகின்றனர். ஐக்கிய அமெரிக்கா,ஐ ரோப்பா , ஐக்கிய இராச்சியம் தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளின் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை, முதலீட்டுத் தொகை அதிகரித்துச் சென்றாலும் உரிமை மூலதனத்தை (Equity Capital)பொறுத்து திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் ஆரம்ப காலப்பகுதியு டன் ஒப்பிடும்போது பிற்பகுதியில் நிலையான தன்மை காணப் பட்டு வருகின்றது.

மேலும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் அந்நிய முதலீட்டின் மூலம் கைத்தொழில் துறை வளர்ச்சியை ஏற்படுத் துவதும் அதன் கீழ் கைத்தொழில் பொருள் ஏற்றுமதியை அதிக ரித்துச் சென்மதி நிலுவை நிலைகளை முன்னேற்றிக் கொள்வ தும் ஓர் நோக்கமாகக் காணப்பட்டது. இவ்வகையில் தேறிய ஏற்றுமதி நிலைகளை எடுத்து நோக்குவோமாயின் இத்திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தின் தேறிய ஏற்றுமதி வருமானங்கள் அதிகரித்துள்ளன என்பது சுட்டிக்காட்டப்படக்கூடியதாகும். 1980 இல் ஏற்றுமதி வருமானங்கள் ரூபா 524 மில்லியனாகக் காணப்பட்டது. இது இதற்கு முற்பட்ட நிலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது மூன்று மடங் காக அதிகரித்துள்ளது. மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் முத லீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தில் ஏற்றுமதி வருமானங்கள் 1978 இல் 1.14 சதவீதமாகவும் 1990 இல் ஏறத்தாழ 25 சதவீதமாக வும் அதிகரித்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடக்கூடியதாகும். 1983க்கும் 1993க்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏறக்கு றைய 20 சதவீதமான கைத்தொழில் ஏற்றுமதி அதிகரிப்புக்கள் நேரடி அந்நிய முதலீட்டின் மூலம் பெறப்பட்டதாகும். எனி னும் தேறிய ஏற்றுமதி வருமானங்கள், மொத்த ஏற்றுமதி வரு மானத்தில் கணிசமான அளவு பங்களிப்பை வகுப்பினும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியது யாதெனில் இதில் பெரும் பங்கை ஆடை ஏற்றுமதியே வகித்துள்ளது என்பதா கும். ஏனைய துறைகள் பொறுத்து இவ்வளர்ச்சி மந்தமாகவே காணப்பட்டது.

நேரடி அந்நிய முதலீடின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட நிறுவ னங்களின் 1979ல் 61 சதவிதமாக காணப்பட்ட தயாரித்த ஆடை ஏற்றுமதி 1990 இல் ஏறத்தாழ 75 சதவிதமாக அதிகரித் தது.

முடிவுரை

திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் அந்நிய முதலீடானது பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம், கைத் தொழில், விவசாயம் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சியை துரிதப் படுத்தல், அபிவிருத்தி செய்தல், வெளிநாட்டு சந்தை வாய்ப் புக்களை பெற்றுக் கொள்ளல், வேலைவாய்ப்புக்களை அதிக ரித்தல், முகாமைத்துவ திறமைகளை வளர்த்தல், பயிற்சியு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டைய தொழிலாளர் குழாமை உருவாக்குதல், ஏற்றுமதி வருவாயை அதிகரித்தல், அந்நியச் செலவாணி நிலைமைகளை மேம்படுத்தல், சென்மதி நிலுவை நிலைகளை சீர்படுத்தல் போன்ற காரணிகளை அடைவதை முன்வைத்தே அமுல்நடத்தப்பட்டது.

எனினும் திறந்த பொருளாதார கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு 19 ஆண்டுகள் கடந்த இன்றைய நிலையில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என நோக்கும் போது நேரடி அந்நிய முதலீடு என்பது திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் எதிர்ப்பாளர்களின் எதிர்பாப்புக்களை நிறைவேற்றவில்லை என்றே கூற வேண்டும். (1981 -1982, 1988 - 1989 என்ற காலப்பகுதி தவிர்த்து) ஏனெனில் உருவாக்கப்பட்ட தொழில்களில் பெருமளவு ஊழியச் செறிவையும், குறைந்த கூலியில் பெறக்கூடிய தொழிலாளர்களையும், குறைந்த விலையுடைய தேசிய வளங்களையும் மையமாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பதற்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தைவிட தனியார் இலாபமே மேலோங்கி காணப்பட்டது. எனவே இவ்வாறான கைத்தொழிலாக்கம்சமூக பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்தல், சிறப்புத்தேர்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்பவற்றில் எல்லையளவு கவனமே செலுத்தியது. மாறாக இலாபமே உச்ச நோக்கமாக்க காணப்பட்டது. உள்நாட்டு மூலவளங்களை உச்சமாக பாவனைக்குட்படுத்தும் சில நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டாலும் பெருந்தொகையான நிறுவனங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடுகளையே (ஊதியம் தவிர்ந்த) நாடிநின்றன. GCECநிறுவனங்களினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட மொத்த உள்ளீட்டு தேவையில் 10 சதவீதம் மாத்திரமே 1981 - 1992 ஆம் காலப்பகுதியில் உள்நாட்டிலிருந்து பெறப்பட்டது.

ஏற்றுமதி வருமானங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், இவ்ஏற்றுமதிகளும் கோட்டா நிலைகளைப் பொறுத்துகாணப்பட்டதுடன் குறிப்பிட்ட கைத்தொழில் வகைகள் குறித்து மையப்படுத்தப்பட்டதாகவும் காணப்பட்டது. இந்நிலை வெளிநாட்டு சந்தை வாய்ப்புக்களை பெற்றுத்தரும் என்ற நோக்கத்தில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. இவ்வகைக் கைத்தொழில்களும் நிலையான அடித்தளமுடையதாக காணப்படாமல் தளம்பல் நிலையிலேயே காணப்பட்டது. இதன் மூலம் வருமானங்களும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் ஆரம்ப காலத்துடன் ஒப்பு நோக்கும் போது அண்மைக்காலங்களில் குறைவாகவே காணப்பட்டது.

திறந்த பொருளாதார கொள்கைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியுடன் ஒப்பிடும் போது பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளின் தொகை அதிகரித்தாலும் இந்நிலை பொருளாதார நிலையிலோ அல்லது சென்மதி நிலுவையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களையோ அபிவிருத்தியையோ ஏற்படுத்தவில்லை என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியதாகும். அத்துடன் குறைவாகவே காணப்பட்டது. மேலும் இந்நிலை சென்மதி நிலுவையின் மாறும் செலவில் ஏற்பட்ட குறைகளை நிரப்புவதற்கும் பற்றாக்குறையாகவே காணப்பட்டது.

1960இல் இருந்தே கைத்தொழிலாக்க நடவடிக்கைகள் இருவேறு கொள்கைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதாவது இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கைத்தொழில் கொள்கை மூலம் சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட வகையிலும், பின்னர் திறந்த பொருளாதாரத்தில் ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்க செய்முறையிலும், சலுகைகள், வரிவிடுதலை என்பனவற்றை வழங்கி கைத்தொழிலாக்கம் உருவாக்க எத்தனிக்கப்பட்டது. எனினும் கைத்தொழிலாக்கத்திற்கான உள்ளூர் மூலதனமோ அல்லது அடிப்படை கட்டுமான வசதிகளோ, கைத்தொழிலாக்க ஆர்வமுடைய ஓர் சமூகமோ காணப்படாத நிலையிலேயே நேரடி அந்நிய முதலீடு வரவேற்கப்பட்டது. இதன் வழி முதலீட்டுப் பற்றாக்குறை அடிப்படை கட்டுமான வசதிகளின் விருத்தி என்பன எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் வரவேற்கப்பட்ட நேரடி அந்நிய முதலீடு இத்தகைய அபிவிருத்திகளை முன்னெடுத்துச் சென்றதாக கூறிவிடமுடியாது

மேலும் இலங்கையின் பொருளாதார சமூக நிலையில் சில இடர்பாடுகளும் பாரிய பல்தேசியக்கம்பனிகளின் நேரடி அந்நிய முதலீட்டை கவருவதில் பின்நிற்க வைத்தன. அதாவது உலோக வளங்களின் பற்றாக்குறை அரசியல் சூழ்நிலைகளால் ஏற்பட்ட நிச்சயமற்றதன்மை, முதலீட்டின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இங்கு உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்க கொள்கையை இலங்கை பிந்திய காலப்பகுதியில் ஆரம்பித்தமை போன்றவற்றை காரணமாக குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.

இறுதியாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அறிமுகமும் அதன் மூலமும் நேரடி அந்நிய முதலீடு வரவேற்கப்பட்டு கைத்தொழிலாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பும் நடைமுறையில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் மூலம் அந்நிய முதலீடுகள் அதிகரித்தாலும் அவை ஓர் குறித்த தன்மையுடையதாகவும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நோக்கங்களை மேம்படுத்துவதாகவோ கைத்தொழிலாக்க செய்முறையை வலுப்படுத்துவதாகவோ காணப்படவில்லை என்பதை நேரடி அந்நிய முதலீட்டின் போக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அட்டவணை 1

இலங்கையில் **FIAC, GCEC** கைத்தொழில்துறைக்கான திட்டங்களில் அந்நிய முதலீடு 1977 முதல் 1991 வரையிலான திரட்டிய தொகை (மில்லியன் ரூபா , %)

கைத்தொழில் வகை	FIAC யில் திரட்டிய தொகை			GCECயில் திரட்டிய தொகை			
	திட்டங்களின் எண்ணிக்கை	உள்ளூர் முதலீடு	அந்நிய முதலீடு	திட்டங்களின் எண்ணிக்கை	உள்ளூர் முதலீடு	அந்நிய முதலீடு	மொத்தங்களின் வீதம்
1. உணவு, குடிபானம் புகையிலை	33	719	821	4	28	22	6
2. துணி, ஆடை வகை தோற்கைத்தொழில்கள்	106	1699	1053	74	658	2772	29
3. மரமும் மரப்பொருட்களும்	26	179	185	3	7	28	5
4. இரசாயன, பெற்றோலிய இறப்பர் பிளாஸ்ரிக் பொருட்கள்	79	1300	494	26	488	1389	17
5. உலோகமல்லாத கனிப் பொருட்கள்	47	837	839	28	476	1075	12
6. அடிப்படை உலோகப் பொருட்கள்	53	939	393	–	–	–	8
7. கட்டுமான உலோகப் பொருட்கள் இயந்திர போக்கு -வரத்து உபகரணங்கள்	7	76	52	13	84	435	3
8. தயாரித்த பொருட்கள்	16	219	77	67	949	2135	13
9. ஏனையன	38	259	117	8	477	2363	7
தயாரிப்புத்துறை மொத்தம்	405	6224	4031	223	3167	10219	100

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Athukorala, Premachandra
'The Impact 1977 Policy Reforms on Domestic Industry', Upanathi Vol. 1 January 1986 pp 69 - 105.

Athukorala, Premachandra.
'Turning from Import substitution to Export Promotion' An overview. Economic Review Vol. 8, June 1982 pp 27 - 28.

Athukorala, Premachandra.
'Direct Foreign Investment and Manufactured Export Expansion: The case of Sri Lanka, Vidyodaya Journal of Arts Science and Letters, Special Silver Jubliee Issue Vol. 12, University of Sri Jayewardenepura,Nugegoda, Sri Lanka.

Central Bank of Sri Lanka
Various Issues - Annual Reports and Review of the Economy, Central Bank of Sri Lanka, Sri Lanka.

GCEC - 1991
Activites and performance of GCEC, GCEC, Sri Lanka.

Lakahman W.D
'Japanese Direct Investment in Asia with Special Reference to South Asia and Sri Lanka: Some Implications for Economic Growth of Developing Countries'. Annual Bulletin for Research Instituet for Social Sciences No. 21 March 1991.

Lakshman W. D
'Open Economy in Sri Lanka', Pravada Vol. 2 No 2 February 1993.

Piyadasa Ratnayake
'Japanese Dircet Investment in Asia', A study on Sri lanka and Thailand Economic Review Vol. 18, No. 10 January 1993

Sanjaya Lall
'Foreign Direct Investment in South Asia' The Sun day Observer 27th 1993.

Saman Kelagama
'Open Economic Policy and Its Impact on Domes tic Industrializaion in Sri Lanka'.

Annual sessions of the Sri Lanka Association of Economists 1991.

"THERE IS A WORLD OF DIFFERENCE BETWEEN GOOD SOUND REASONS AND REASONS THAT SOUND GOOD"

Anonymous

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

PRAISING : MOTIVATES OR DEMOTIVATES

N. LOGESWARAN.

Man is indeed complex. One cannot manage part of man. All aspects of his nature are hired, when he becomes an employee. Research carried on men, makes it possible to deduce certain conclusions that are of utmost importance to managers. They are:

01.The individual is the primary concern of man. He wants preferment. He may very well enjoys the success of others only after he has achieved.

02.The individual can be led. Man responds to leadership. He can be persuaded through many devices to take the desired path.

03.The individual can rise to the challenge of his full capabilities.

Manager should attempt to create an internal environment that will induce subordinates to work at the level of their full capacity. It is known that, individual is primarily concerned with what happens to him in the work situation. Men will hope to find an environment in which non-monetary income is also received. They prefer pleasant to unpleasant surroundings, interesting to uninteresting work and recognition to nonrecognition.

Make a list of everyone who workers for you. Before the week is out, tell each one personally what he has contributed this week and how much you appreciate his efforts. Set up informal visits with your people. Listen and use your eyes to pick up what is going on. Don't look for problems. Look for strengths and things done well. Make something out of every positive thing you can find. As a manager your work and actions carry impact much grater than you expect. If you label a man as loser and he will start acting like the same. The control systems in the excellent companies are not only designed to produce lot of winners, they are constructed to celebrate the winning once that occurs. The person who has been punished is not thereby simply less inclined to behave in a given way. At best he learns how to avoid punishment eg. Punished for not treating a customer well, if do not guided to improve, might respond by learning to avoid customers.

Praising an employes fulfils esteem* needs of the man . By the manager as soon as he found People expect praise. By praise they feel valued by others . Quick responses to praise by the manager as soon as he found something good make the employees to feel the following..

01. Praising as soon as I have done something.
02. As he specifies exactly what I did right, I know he is sincere and familiar with what I am doing.
03. He is consistent.
    e.g. responding to my situation, not accord ing to what is going on else where. for him at non-recongnition the time.

Manager is always trying to catch one doing something right, only when one first starts work or when one begins a new project.

After he gets to know the ropes manager doesn't seem to be around much. Because worker and the manager have other ways of knowing the

---

*Maslow argued that humans have a variety of needs that can be classified into five groups and arranged in a hierarchy of importance. Esteem need occupies the fourth position and is the need for recognition and self respect.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

job performance. After that worker will begin to catch himself doing things right and he starts praising himself. Also he may be wondering when the manager might praise you again and that seems to keep you going even when he is not around. Praising may be carried out as follows by the manager.

01. Tell the workers right from the start that the manager is going to let them know how they are doing
02. Praise workers immediately.
03. Tell workers what they did right.
04. Tell workers how good you (the manager) feel about what they did right and how it helps the oganisation and the other workers.
05. Stop for a moment of silence to let them feel gc d
06. Encourage workers to do more of the same.
07. Shake hands or touch people in a way that makes it clear that the manager supports their success in the organisation.`

How the praising work can be studied with a pigeon example. (See Appendix) so the key to training someone to do a new task is in beginning, to catch them doing something apparently right until they can eventually learn to do it exactly tight. But in normal circumstances most managers wait until their staff do something exactly right before they praise them. As a result many people never get to become high performers because their managers concentrate on catching them doing things wrong. For e.g. anything that falls short of the final desired performance. As in our pigeon example, putting the pigeon in the box and not only waiting until it hits the lever to give food but putting some electric grills around the box to punish it periodically, just to keep it motivated, gives no results. After getting punished and not knowing what acceptable behaviour is, the pigeon would go into the corner of the box and not move.Pigeon is in a hostile environment and not worth taking any risk. Similarly the workers also make efforts to avoid punishment rather than performing.

But Richard E. Farson views praise as follows:

-Praise is not only of limited and questionable value as a motivator, but may infact be experienced as threatening.
-Rather than functioning as a bridge between people it may actually serve to establish distance between them.
-Instead of reassuring a person as to his worth, praise may be an unconscious means of establishing the superiority of the praiser.
-Praise may constrict creativity rather than free it.
-Rather than opening the way to further contact, praise may be a means of terminating it.

praise is any statement that makes a postive evaluation with little additional meaning.

Eg. "Nice work"

"You have done a good job"

On the other hand, a positive evaluation plus other information is not essentially or merely a praise.

Eg."The reason I think you have done such a good job is..........................."

The responses to praise may be as follows:

Eg. "I really can't take the credit for it"
"You 're just saying that"
"It was just a luck"

One common element in these statements is that they are all defensive reactions. Part of the reason is that in a praise, there is a threat. Praise is an evaluation and to be evaluated usually makes us uncomfortable. So praise is almost as threatening as negative evaluated. We become un-easy when we know that we are still being evaluated Also praise causes to feel threaten when they are being manipulated for another's benefit. Praise is a piece of Psychological candy. But we sugar coat blame with

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

coat blame with praise. When we are praised we automatically get ready for the shock. Undoubtedly the most threatening aspect of praise is the obligation it puts on us to be praiseworthy people. Written praise is more credible and hence more rewarding. Praising remark written in a document not intended for us to see. when discovered is more rewarding. But praising will have its expected impact if the praiser is honest in his praising and if he shows emphathetic listening.

However finding something good from the worker and praising him is found to be most rewarding during the learning or initial stages of employment.

Appendix

suppose you have an untrained pigeon that you want to enter a box in the lower left hand corner and run across the box to the upper right hand corner and push a lever with his right foot to have food.

If the pigeon has no idea about what it is supposed to do, then the pigeon will starve to death. But the pigeon can be taught to do that job step by step with rewards for success. The pigeon can be taught by the following steps.

I. Draw a line not far from where the pigeon enters the box. If it cross the line food is given by opreating a pellet machine. This is repeated for many days.

II. Stop rewarding the pigeon for running to the spot and draw another line, not far from the previous line, but in the direction of the goal. Pigeon runs to the old spot and doesn't get fed. Pretty soon it makes it across the new line and gets fed.

III. Repeat this by moving the lines closer and closer to goal until we won't feed the pigeon unless he hits the lever with his right foot.

List of references

01. Blanchard K and Jonson . S, The one Minute manager, William Collins Sons & Co. 20th impression, Glascow, (1990)P.43

02. Ibid , P 44

03. Ibid, P 76

04. Richard E. Farson, "Praise Repraised", Motivation Series: HBR, p . 111

Bibliography

01. Harold Koontz and Cyril O' Donnell, Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions, Fifth ed. International Student edition, McGraw - Hill Book Company, (1972)

02. David D. Van fleet, Contemporary Management, Boston, Houghton Mifflin Co. (1988).

03. Donelly et. al., Fundamentals of Management, 5th ed., Plano, Texas, Bus Pub. (1984).

04. Richard E. Farson, "Praise Repraised" Motivation series, HBR.

"PEOPLE DON'T WORK FOR COMPANIES; THEY WORK FOR PEOPLE."

Phillp B. Crosby.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கூட்டுறவுச் சங்கமொன்றினை நிறுவுதல் தொடர்பான சட்ட விதிகள்

S.Balendran

கூட்டுறவுச் சங்கம் என்றால் என்ன என்பதற்கு இன்று வரையில் பல்வேறு வகையான வரைவிலக்கணங்கள் பலரால் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் சில வரைவிலக்கணங்களே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் எச்.கல்வேட் அவர்களின் கூற்றுப்படி ''பொதுப் பொருளாதாரத் தேவையுடைய மக்கள் தாமாக விரும்பித் தமது பொருளாதார அபிவிருத்தி கருதி, மக்கள் என்ற முறையில் சமத்துவம், ஜனநாயகம் ஆகிய பண்புகளின் அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ந்து கொள்வதாகும்'' என்கிறார்.

வாட்கின்ஸ் என்பவரின் கருத்துப்படி ''ஒற்றுமை, சிக்கனம், ஜனநாயகம், நாணயம், நியாயம், சுதந்திரம் ஆகிய அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற சமூக அமைப்பே கூட்டுறவு'' என்கிறார்.

திரு.ரோனமன் ரோலன்ட் என்பவர் ''கூட்டுறவு இருபுறமும் முனைகளை கொண்ட கூர்மையான கோடாரி போன்றது. ஒரு முனை சமதர்மத்தின் நடைமுறைக்கு பொருந்தாத சித்தாந்தங்களையும் மறு முனை முதலாளித்துவத்தின் பயனற்ற கொள்கைகளையும் வேரோடு வெட்டுகிறது'' என்கின்றார்.

இவர்களின் வரைவிலக்கணங்களைவிட ''சர்வதேச கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம்'', ''சர்வதேச தொழில் தாபனம்' போன்றனவும் கூட்டுறவு பற்றிய வரைவிலக்கணங்களை முன்வைத்துள்ளது. இத்தகைய தன்மைகளையும் நோக்கங்களையும் கொண்ட கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்றினை நிறுவ வேண்டுமாயின் அதற்கு பல்வேறு வகையான சட்ட விதிகள் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய சட்ட விதிகளை நோக்குவோம்.

இலங்கையில் கூட்டுறவுசங்கம் ஒன்றினை ஆரம்பிக்கின்ற போது அச்சங்கம் இலங்கை கூட்டுறவு சங்கச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பதிவு செய்யக்கூடிய சங்கங்கள் யாவும் கூட்டுறவு நெறிகளுக்கு இணங்க, தனது உறுப்பினர்களின் பொருளாதார, சமூக கல்வி, கலாசார நல் வாழ்விற்கு உதவுகின்ற சிறப்பான சேவைகளை செய்வதனை தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இத்தகைய நோக்குடைய சங்கமொன்று தனது செயற்பாட்டினை துரிதப்படுத்தும் நோக்குடன் தாபிக்கப்பட்ட, பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களைத் தனது உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருக்கின்ற சங்கமானது வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புடன் அல்லது அவ்வாறின்றியோ, சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யலாம். அவ்வாறு பதிவு செய்யப்படக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கமொன்று பின்வரும் விதிகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1. இச்சங்கம் உறுப்பினர்களை மட்டுமே கொண்டதாகவும், பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் சங்கம் இயங்கும் இடப்பரப்பிற்குள் வதிபவர்களும் அல்லது தொழில் புரிபவர்களும் அல்லது அசைவற்ற ஆதனத்தை சொந்தமாக கொண்டிருப்பவர்களும் அத்துடன் சங்கத்தினால் அளிக்கப்படும் சேவைகளைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் உள்ளவர்களுமான ஆட்களில் குறைந்த பட்சம் பத்து பேர்களையாவது கொண்டிராதிருப்பின்;

2. அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களை மட்டுமே கொண்டதாகவும் குறைந்தளவு மூன்றுஉறுப்பினர்களையாவது கொண்டிராமலும் இருப்பின்;

3. அச்சங்கம் ஈடுபடுவதற்கு உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கைகள் பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமானவையென்றும் அச்சங்கத்தின் உத்தேச துணைவிதிகள் இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுடன் அல்லது அதன் கீழ் ஆக்கப்பட்ட எவையேனும் விதிகளுடன் பொருந்தாதவைகளாக இல்லை என்றும் பயன்பட அமைந்த அறிக்கையொன்றினை அல்லது விதப்புரையொன்றினை விதித்துரைக்கப்பட்டவாறான அத்தகைய ஆளிடமிருந்து அல்லது நிறுவனத்திடமிருந்து அது பெற்றிருக்காவிடின்;

4. சங்கத்தின் குழு உறுப்பினர்களுள் ஆகக்குறைந்த இரு உறுப்பினர்களாவது பதினெட்டு வயதிற்கும் முப்பந்தைந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்ட ஆட்களாயிருத்தல் வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை அதன் உத்தேச விதிகள் கொண்டிருக்காவிடின்;

5. பதிவு செய்வதற்கான விண்ணப்பத்தில் ஒப்பமிடுகின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அவர்களது உறுப்புரிமை தொடர்பிலான கொடுப்பனவுகளை பூர்த்தி செய்திருக்காவிட்டால்; அல்லது

6. பதிவு செய்யும் நோக்கத்திற்கென பதிவாளரினால் தேவைப் படுத்தப்படக் கூடியவாறான எல்லாத் தகவல்களையும் அத்தகைய சங்கம் கொடுத்துதவத் தவறியிருப்பின் அச்சங்கத்தை கூட்டுறவுச் சங்கமாக பதிவு செய்ய முடியாது.

மேலே பார்த்த விதிகளை ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு சங்கம் கூட்டுறவுச் சங்கமாக பதிவு செய்வதற்கு விண்ணப்பிக்கும் போது, பதிவுக்கான விண்ணப்பம் பதிவு செய்யும் நோக்கங்களுக்காக விதிந்துரைக்கப்படக்கூடிய அத்தகைய படிவத்தில் பதிவாளருக்கு அனுப்பப்படுதல் வேண்டும். விண்ணப்பமானது பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கமொன்றாக இல்லாத சங்கமொன்றின் தகைமை வாய்ந்த ஆகக் குறைந்தது 10 உறுப்பினர்களால் ஒப்பமிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அதே வேளை பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கமொன்றின் விடயத்தில் ஒவ்வொரு சங்கத்தினாலும் முறையாக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஆளொருவரினதும் வேறு சகல உறுப்பினர்களாலும் ஒப்பமிட்டு இருத்தல் வேண்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விண்ணப்பமானது உத்தேச துணை விதிகள் இரண்டு பிரதிகள், அரசாங்கம் ஈடுபடுவதற்கு உத்தேசித்துள்ள பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றிய நடைமுறைச் சாத்திய அறிக்கை, சங்கத்தை கூட்டுறவுச் சங்கமாக பதிவு செய்வதற்கான தீர்மானம் எந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதோ அந்தப் பொதுக் கூட்டம் பற்றிய நிகழ்ச்சித் திட்ட நிரலின் சான்றுபடுத்தப்பட்ட பிரதிகளும் அக்கூட்டத்தில் ஏற்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட துணை விதிகளும் அத்துடன் சேர்ந்து கூட்டத்திற்கு சமூகமளித்தவர்கள் பற்றிய விபரமும், விண்ணப்பத்தில் ஒப்பமிடுகின்ற உறுப்பினர்களால் உறுப்புரிமைக் கட்டணக் கொடுப்பனவு செய்யப்பட்டதையும், அத்தகைய பணம் சங்கத்தின் குழுவினது கட்டுப்பாட்டிலுள்ளது பற்றிய நிகழ்வுகளையும் உறுதிப்படுத்தி அந்தக் குழுவினால் கொடுக்கப்படும் சான்றிதழ் என்பவற்றையும் பதிவாளருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

பதிவாளர் சங்கமொன்று இச்சட்டதினதும், விதிகளினதும் ஏற்பாடுகளுக்கிணங்கி ஒழுகியுள்ளதென்றும், அச்சங்கம் ஈடுபட உத்தேசித்திருக்கும் முயற்சி பொருளாதார ரீதியில் இயலுமாதென்றும் அதன் உத்தேசிக்கப்பட்ட துணை விதிகள் சட்டத்திற்கு அல்லது விதிகளுக்கு முரணானவையல்ல என்றும் பதிவாளர் திருப்திப்பட்டால், தகுந்ததென நினைத்தால் அவர் சங்கத்தையும் அதன் துணை விதிகளையும் பதிவு செய்யலாம். இச்சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புக்களுடன் கூடிய கூட்டுறவுச்சங்கம் ஒவ்வொன்றினது பெயரில் ''லிமிட்டட்'' (வரையறுக்கப்பட்டது அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டது) என்ற சொல் கடைசிச் சொல்லாக இருக்க வேண்டும். இது எந்த மொழியிலும் இருக்கலாம். (தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம்)

சங்கமானது கூட்டுறவுச் சங்கமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதனை பதிவாளர், சான்றிதழ் ஒன்றினை வழங்கி உறுதிப்படுத்துவார். சங்கத்தின் பதிவானது இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய, பதிவாளரினால் ஒப்பமிட்டு வழங்கப்பட்ட பதிவுச் சான்றிதழ் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் செல்லுபடியானதாகும்.

பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவுச் சான்றிதழை இரத்துச் செய்யும் உரிமையும் பதிவாளருக்குரியதாகும். அதாவது பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கமொன்றின் சொத்துக்கள் பொறுப்புக்கள் ஆகியன முழுவதும் பதிவு செய்யப்பட்ட இன்னொரு சங்கத்திற்கு மாற்றப்படுமிடத்து முன் சொல்லப்பட்ட சங்கத்தின் பதிவானது இரத்து செய்யப்பட்டதாகவும், கலைக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்படும். அத்துடன் அது கூட்டிணைக்கப்பட்ட குழுவொன்றாக இல்லாதொழிதலும் வேண்டும். மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட இரண்டு அல்லது அதற்கதிகமான சங்கங்கள் ஒரு புதிய சங்கமாக ஒன்றிணையுமிடத்தும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சங்கங்கள் யாவற்றினதும் பதிவுகள் புதிய சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டதன் பின் இரத்துச் செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். இத்தோடு இத்தகைய சங்கம் ஒவ்வொன்றும் கலைக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்படும். அதே சமயம் கூட்டிணைக்கப்பட்ட குழுவொன்றாக இல்லாதொழிதலும் வேண்டும்.

பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கமொன்று இரண்டு அல்லது அதற்கதிகமான சங்கங்களாக பிரியுமிடத்து, அச்சங்கத்தின் பதிவானது புதிய சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டதன் பின் இரத்துச் செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். அத்தோடு அச்சங்கம் கலைக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்படும். அதே சமயம் கூட்டிணைக்கப்பட்ட குழுவொன்றாக இல்லாது போதலும் வேண்டும்

இத்தகைய பல்வேறு நிபந்தனைகளையும் சட்ட விதிகளையும் கொண்ட ஓர் அமைப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கம் காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சட்ட விதிகள் இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஷ குடியரசின் பாராளமன்றத்தால் சட்டம் ஆக்கப்படுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக முதற்தடவையாக தேசிய அரசுப் பேரவையின் 1972ம் ஆண்டின் 5ம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டம் என்றும் இரண்டாம் தடவையாக இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஷ குடியரசின் பாராளுமன்றம் 1983ம் ஆண்டு 32ம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திருத்தச் சட்டம் என்றும் மூன்றாம் தடவையாக 1992ம் ஆண்டின் 11ம் இலக்க கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் திருத்தச் சட்டம் என்றும் மூன்று நிலைகளில் இச்சட்ட விதிகள் தொடர்பாக திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

எனினும் இலங்கையின் கூட்டுறவு வரலாற்றில் கடந்த காலத்தில் ஆட்சி செலுத்திய அரசுகளை விட தற்போதைய அரசானது பெருமளவு கவனம் செலுத்தி வருகின்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

''கூட்டுறவே நாட்டின் உயர்வு''

உசாத்துணை நூல்கள்:-

1. தேசிய அரசுப் பேரவையின் 1972ம் ஆண்டின் 5ம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்க சட்ட கைநூல்.
2. இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் பாராளுமன்ற 1983ம் ஆண்டின் 32ம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திருத்தச் சட்ட கைநூல்.
3. 1992ம் ஆண்டின் 11ம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திருத்தச் சட்ட கைநூல்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கைக் கணக்கியல் நியமங்கள்
SRILANKA ACCONTING STANDARDS (SLAS)

Mrs.Rajaluxumy Senathirajah.

அறிமுகம்:-

இலங்கை கணக்கீட்டு நியமங்கள் இலங்கை பட்டயக்க ணக்கறிஞர் நிறுவனத்தின் பட்டயக்கணக்கறிஞர் குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இவற்றின் முக்கிய நோக்கம் நிறுவனங்களின் நிதிக்கூற்றுக்களை உண்மையானதும் சரியானதுமான நிதி நிலைமைகளையும் இலாப நட்டநிலமைகளையும் காட்டத்தக்க வகையில் தயாரிப்பதாகும்.

இந்நியமங்கள் முதன் முதலில் 1975ம் ஆண்டு நியமக் கணக்கியல் நடைமுறைக்கூற்றில் இருந்து (Statement of Sta--ndard accounting Practice - SSAP) வெளியிடப்பட்டன. இவை 1986ம் ஆண்டு திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. இலங்கையில் இதுவரை 33 நியமங்கள்வரை வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நிறுவனங்களினதும் அவற்றின் பொருளியல் தேவைகளினதும் மாறுபட்ட நிலமைக்கேற்ப நிதிக்கணக்கீட்டு முறைமைகளும் மாற்றமடைய வேண்டும். அதற்கேற்ப காலத்திற்கு காலம் புதிய கணக்கீட்டு நியமங்கள் தயாரிக்கப்படுவதுடன் ஏற்கனவே உள்ள நியமங்களும் மீளமைக்கப்படும். எனவே இன்று வெளியிடப்பட்டுள்ள நியமங்களுள் சில (குறிப்பாக நியமம் 1,2,4,6,7,17 போன்றன) நடைமுறையில் கையாளப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. கணக்கீட்டு நியமங்கள் ஓர் விரிவான நெகிழ்வற்ற விதிகளை அமுல்படுத்தவில்லை. அனைத்துவகையான நிறுவனங்களுக்கும் பொருத்தமானதும் பொதுவானதும்,ஒவ்வொரு விதிவிலக்கான விடயங்களுக்கும் என நியமங்களை ஏற்படுத்துவது நடைமுறைச் சிக்கல்களை உருவாக்கும்.

இவ்வாறான விதிவிலக்கான முன்னறிய முடியாத அனுபவங்களால் சில விழுமியங்களை நிறுவனங்கள் கடைப்பிடிக்க முடியாமல் போகலாம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மாற்றுப் பிரயோகங்களும், கணக்கீட்டு நியமங்களில் இருந்து அவை விலகியமைக்கான காரணங்களும் நிதிக்கூற்றுக்களுடன் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

வெளிநாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்கள் இலங்கை கணக்கீட்டு நியமங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என வலியுறுத்தப்படா விடினும் அந்நிறுவனங்களின் நிதிக்கூற்றுக்கள் இலங்கையில் உள்ள நிறுவனங்களைக் குழுரீதியான கணக்குகளுடன் இணைக்கும் போது இலங்கை கணக்கீட்டு நியமங்களுக்கமையவே தயாரிக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு கணக்கீட்டு நியமங்களை நடைமுறையில் பிரயோகிப்பது சிறந்த முறையில் நிறுவனத்தினரையும், நிதிக்கூற்றுக்களையும் முகாமை செய்ய உதவுவதுடன் தரமானதும், ஏனைய நிறுவனங்களுடன் ஒத்த தன்மை உடையதுமான நிதிக்கூற்றுக்களைத் தயாரிப்பதிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இலங்கைக் கணக்கியல் நியமம் - 3
கணக்கியல் தொடர்பான வெளியீடு
(Disclosure of Accounting Policies)

★1. இந்நியமமானது நிதிக்கூற்றுக்களைத் தயாரிப்பதிலும் வழங்குவதிலும் கடைபிடிக்கின்ற முக்கியமான கணக்கியல் கொள்கைகளின் வெளியீட்டுடன் தொடர்புபடுகின்றது. இங்கு நிதிக் கூற்றுக்கள் என்னும் பதமானது ஐந்தொகையில் வருமானக் கூற்றுக்கள் அல்லது இலாப நட்டக் கணக்குகள் நிதிக்கூற்றுக்களின் ஓர் பகுதி எனக் கருதப்பட்ட ஏனைய கூற்றுக்களையும் விளக்கக் குறிப்புக்களையும் உள்ளடக்குகின்றது.

★2. இந் நியமமானது எந்த வர்த்தக கைத்தொழில் அல்லது வியாபார நிறுவனங்கள் அல்லது கணக்குகளை வெளியிடும் எந்த நிறுவனங்களின் நிதிக்கூற்றுக்கள் மீதும் பிரயோகிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். ஓர் நிறுவனத்தினுடைய முகாமையானது தனது உள்ளக முகாமை நோக்கங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமான வகையில் பல்வேறுபட்ட வித்தியாசமான நிதிக்கூற்றுக்களைத் தமது சொந்த உபயோகத்திற்கென தயாரிக்கலாம். இந்நிறுவனங்களின் நிதிக்கூற்றுக்களை ஏனைய முக்கிய பிரமுகர்களான பங்குதாரர்கள், கடன் கொடுத்தவர்கள், ஊழியர்கள், பொதுமக்கள் போன்றோருக்கு பரந்தளவில் வெளியிடும் போது இலங்கை கணக்கியல் நியமங்களை உறுதிபடுத்தல் வேண்டும்.

★3. கணக்கியல் கொள்கைகள் என்பது திட்டமான கணக்கியல் கோட்பாடுகள் அல்லது குறித்த சந்தர்ப்பத்தில் மிகவும் பொருத்தமானது என தீர்மானிக்கப்படும் கணக்கீட்டு விதிகள் நடைமுறைகள் ஆகும். இவை நிதிக்கூற்றுக்களை வழங்குவதிலும் உபயோகிப்பதிலும் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவல்லன.

★4. இந்நியமத்தின் முக்கிய நோக்கம் நிதிக்கூற்றுக்களில் எவ்வாறு கணக்கியல் கொள்கைகள் வெளியிடப்படல் வேண்டும் என்பதை விளக்குவதுடன் முக்கிய கணக்கியல் கொள்கைகளின் வெளியீட்டை ஓர் கணக்கியல் நியமமாக உருவாக்குவதன் மூலம் நிதிக்கூற்றுக்களை சிறந்த முறையில் விளங்கிக் கொள்ள உதவி செய்வதாகும்.

நிதிக்கூற்றுக்கள் தெளிவானவையாகவும், விளங்கத்தக்கனவாகவும் காணப்படல் வேண்டும். அவை கணக்கியல் கொள்கையின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படும். இது நிறுவனங்களுக்கு நிறுவனம் வேறுபடும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆகவே நிறுவனங்கள் நிதிக்கூற்றுக்களில் பின்பற்றப்பட்ட கணக்கியல் கொள்கைகளை வெளியிடுவது அவற்றை ஒழுங்காக விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவசியமானதாகின்றது. அத்துடன் அது நிதிக்கூற்றுக்களின் ஓர் முழுமையான அம்சமாகவும் காணப்படுகின்றது.

அடிப்படை கணக்கியல் எடுகோள்கள்: (Fundamental Accounting Assumptions)

நிதிக்கூற்றுக்களை தயாரிக்கும் போது சில அடிப்படை கணக்கியல் எடுகோள்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. இவை வழமையானவை என்பதால் விசேடமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுடன் அவற்றின் பின்பற்றுதல் எடுகோளாகக் கொள்ளப்படும். ஆனால் அவை பின்பற்றப்படாவிடில் அதன் மாறுபாட்டிற்கான விபரம் காரணத்துடன் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். தற்போது பின்வரும் அடிப்படை கணக்கியல் எடுகோள்கள் விசேடமானவையாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுடன் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ. தொடர்ந்தும் இயங்கும் எண்ணக்கரு (Going Concern)

நிறுவனமானது பொதுவாக ஒரு நீண்ட எதிர்காலம்வரைக்கும் தனது தொழிற்பாடுகளை தொடர்ந்து நடத்த முடியும் என்ற அடிப்படையிலேயே நிதிக்கூற்றுக்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஐந்தொகையில் சொத்துக்களின் பெறுமதியானது காலத்திற்கு காலம் சந்தைப் பெறுமதியினை பிரதிபலிக்கத்தக்கதாக மாற்றம் செய்யப்பட்டுக் காட்டப்படுவதில்லை. நிறுவனமானது தொடர்ந்தும் இயங்கும் என்ற அடிப்படையிலும் சொத்துக்கள் விற்பனை செய்யப்படுவதற்காக வைத்திருக்கப்படுவதில்லை என்ற அடிப்படையிலும் சந்தைப் பெறுமதியில் ஐந்தொகையில் காண்பிக்கப்படுவது இல்லை. இதன் மூலம் அந்நிறுவனம் தன் அமைப்பு கலைக்கப்படும் என்றோ தனது வியாபாரத்தில் பெரும்பகுதியினை கைவிடும் என்றோ கருதுவதில்லை.

ஆனால் நிறுவனமானது கலைக்கப்படப் போகின்றது என்பது தெரிய வரும்போது தொடர்ந்தியங்கும் எண்ணக்கரு பின்பற்றப்பட மாட்டாது. அந்நிலையில் தயாரிக்கப்படும் ஐந்தொகையில் சொத்துக்கள் அதன் சந்தைப் பெறுமதியினைப் பிரதிபலித்தல் வேண்டும்.

ஆ. கொள்கை மாறாமை (Consistency)

நிறுவனம் ஒன்று அடிக்கடி தனது கணக்கீட்டு கொள்கைகளை மாற்றாது கடந்த வருடங்களில் பின்பற்றியவற்றையே தொடர்ந்து பின்பற்றி வரும் வெவ்வேறு காலங்களுக்கான நிதிக்கூற்றுக்களை ஒரே கொள்கைகளை பின்பற்றி தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே ஒப்பிடுவதன் மூலமான பெறுபேறுகள் நன்மை பயப்பனவாக இருக்கும். உதாரணமாக பெறுமானத்தேய்வு ஓர் ஆண்டில் நேர்க்கோட்டு முறையிலும் மற்றைய ஆண்டு ஒடுங்குபாக முறையிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பின் இரு ஆண்டுகளுக்கிடையிலுமான இலாபத்தினை ஒப்பிட முடியாது. காரணம் இரு ஆண்டுகளிலும் ஒரே முறையினைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே ஒப்பிடலை மேற்கொண்டு இலாபம் கூடியுள்ளதா அல்லது குறைந்துள்ளதா எனக் கூற முடியும்.

எனவே பின்பற்றப்படும் கணக்கியல் நடைமுறைகள் கணக்கியல் கொள்கைகள் மாறாமல் தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு பின்பற்ற முடியாதவிடத்து ஏற்பட்ட மாற்றமும் அதன் விளைவும் நிதிக்கூற்றுக்களில் வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.

இ. அட்டுறு எண்ணக்கரு (Accrual)

குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கான வருமானக் கூற்றினைத் தயாரிக்கும் பொழுது வருமானங்களும் செலவினங்களும் அட்டுறு அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்படல் வேண்டும். அதாவது பணமாகப் பெற்ற வருமானங்களோ அல்லது பணமாக செலுத்தப்பட்ட செலவுகளோ கவனத்தில் கொள்ளப்படாது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குரிய வருமானங்களும் செலவினங்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

ஈ. முன்னெச்சரிகை எண்ணிக்கை(Prudence)

சொத்துக்கள், வருமானங்கள் ஆகியவற்றின் பெறுமதிகளை மிகைப்படுத்திக் காட்டுதல் கூடாது என்பதனை முன்னெச்சரிக்கை எண்ணக்கரு வற்புறுத்துகின்றது. இதற்காக சொத்துக்கள், வருமானங்கள் ஆகியவற்றின் பெறுமதிகளை குறைத்துக் காட்டப்படல் வேண்டும் என இவ்வெண்ணக்கரு கூறவில்லை. இவ்வெண்ணக்கரு இலாபத்தினை எதிர்பார்க்காதே எல்லா நட்டங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய் எனக் கூறுகின்றது.

உதாரணமாக, 5 வருடங்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு சொத்திற்கு முதல் 2 வருடங்களில் முழுப் பெறுமானத் தேய்விற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமானால் கடைசி 3 வருடங்களுக்கும் பெறுமானத் தேய்வு செய்யப்பட மாட்டாது. இதன் காரணமாக முதல் இரண்டு வருடங்களில் இலாபம் குறைவாகவும் கடைசி 3 வருடங்களில் இலாபம் கூடுதலாகவும் காண்பிக்கப்படும். இவ்வாறு கணக்கு வைப்பின் முன்னெச்சரிக்கை எண்ணக்கரு பின்பற்றப்படவில்லை எனக் கருதப்படும். எனவே நிறுவனமானது 5 வருடங்களுக்கும் பெறுமானத்தேய்வுக்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்.

கணக்கியல் கொள்கைகளை தெரிவு செய்யும் போது கவனிக்க வேண்டியவை

1. ஓர் நிறுவனத்தின் விடயங்களை உண்மையாகவும் தெளி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாகவும் வழங்கக்கூடிய வகையில் கணக்கியல் கொள்கை களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிதிக்கூற்றுக்கள் தயாரிக்கப் பட்டு வழங்கப்படல் வேண்டும். இவை ஓர் குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிக்குரியவையாக காணப்படும்.

2. முகாமையினால் பொருத்தமான கணக்கியல் கொள்கைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு பிரயோகிக்கப்படும் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை:

அ. முன்னெச்சரிக்கை(prudence):

அனேக நடவடிக்கைகள் நிச்சயமற்ற தன்மையினை யும் தவிர்க்க முடியாத நிலைமையினையும் கொண்டுள்ளன என்பதனால் முன்னெச்சரிக்கை எண்ணக்கரு பின்பற்றப்படு கின்றது. எனினும் இவ்வெண்ணக்கரு மறைமுக ஒதுக்கங்கள் ஏற்பட காரணமாக அமையக்கூடாது.

ஆ. தோற்றத்திலும் பார்க்க கருத்து முக்கியம் (Substance over form)

பொதுவாக கணக்கு வைப்பு முறையினைப் பேணும் பொழுது ஒரு நடவடிக்கையின் பொருளாதார சாராம்சம் அதன் சட்ட அமைவுடன் ஒத்துக்காணப்படும். ஆனால் சட்ட அமைப்பும் பொருளியல் சாராம்சமும் முரண்படும்போது பொருளியல் அம்சத்திற்கே கணக்கு முறையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

இ. பொருண்மை எண்ணக்கரு (Materiality Concept)

முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நடவடிக்கைளைப் பதிந்து வை ப்பதில் நிறுவனங்கள் கணக்கியல் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். நிதிக்கூற்றுக்களில் பொருண்மை விட யங்கள் அனைத்தும் காட்டப்படல் வேண்டும். ஓர் விடயத்தின் முக்கியத்துவம் என்பது நிதிக்கூற்றுக்களை பயன்படுத்துப வர்களின் தீர்மானங்களால் செல்வாக்கு செலுத்துவதாக காணப்படும் அளவுசார் விடயங்கள் ஆகும். ஒரு நிறுவனத் திற்கு முக்கியமான நடவடிக்கை இன்னோர் நிறுவனத்திற்கு முக்கியமற்றதாக காணப்படலாம்.

கூற்றுக்களில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய கணக்கியல் கொள்கைகள்

வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் பல்வேறுபட்ட கணக்கியல் கொள்கைகளை பின்பற்ற முடியும் எவ்வாறாயினும் பயன்ப டுத்தப்பட்ட கணக்கியல் கொள்கைகள் நிதிக் கூற்றுக்களில் ஓர் அம்சமாக வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதன் அடிப்ப டையில் பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்பாக கொள்கைகள் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

1. பொதுவான கணக்கியல் கொள்கைகள்:

அ. முழுமையான மதிப்பீட்டுக் கொள்கைகள் (உதாரணமாக, வரலாற்றுக்கிரயம், பொதுக் கொள்வனவு, சக்தி அல்லது மறுமதிப்பீட்டு பெறுமதி)

ஆ.வெளிநாட்டு நாணய மாற்றங்கள்

இ. அரச உதவிகளும் மானியங்களும்

ஈ. நீண்டகாலத் தவணை ஒப்பந்தங்கள்

உ. வரியின் அடிப்படைகள்

ஊ. பிற்போட்ப்பட்ட வரிக்கொள்கைகள்

எ. அருவச் சொத்துக்கள் தொடர்பான பதிவழித்தல்கள்

ஏ. திரண்ட கொள்கைகள்: (கம்பனி ஒன்றிணைப்பு/கம்பனி திரட்சி)

ஒ. ஐந்தொகை திகதிக்கு பிற்பட்ட நிகழ்வுகள் கையாளப்படும் முறைகள் கலைப்பின் போது திரவ நிலைப் பெறுமதிகளின் மதிப்பீட்டை தீர்மானித்தல் (தொடர்ந்து இயங்கும் எண்ணக்கரு பின்பற்றப்படவில்லையாயின்)

2. சொத்துக்களும் மதிப்பீட்டு அடிப்படையும்

அ. அபிவிருத்திக்காக வைத்திருக்கப்படும் நிலமும் அதனுடன் தொடர்புடைய அபிவிருத்திச் செலவுகளும்

ஆ. பெறுமானத்தேய் விடப்பட்ட சொத்துக்களும் அவற்றின் பெறுமானத் தேய்வுக் கொள்கைகளும்

இ. முதலீடுகள் செல்வாக்குக்குட்படுத்தக் கூடிய அல்லது கட்டுப்படுத்தக் கூடிய முதலீடுகளும் ஏனைய முதலீடுக ளும்

ஈ. ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி, ஆக்கவுரிமை, நன்மதிப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய அருவச் சொத்துக்கள்

உ. இருப்புக்கள்; இருப்புக்களும் நடைமுறை வேலையும் உதாரணமாக, தேறிய விலைகள், தேறிய பெறுமதி அல்லது பெறப்பட்ட பெறுமதியின் அடிப்படையில் வரலாற்றுக்கிரயம். முதல் வந்தது முதல் சென்றது. சராசரி விலை,நிறையளிக்கப்பட்ட சராசரி விலை போன்ற எந்த விலையின் அடிப்படையில் மதிப் பீடு செய்யப்பட்டது என்ற விபரம்)

ஊ. பெறப்பட வேண்டியவைகள் (வருமதிகள்)

எ. வளரும் பயிர்களும், கால்நடைகளும்.

3. பொறுப்புக்களும் ஏற்பாடுகளும்

அ. நிகழ்வுகளும் நிகழத்தக்க பொறுப்புக்களும்

ஆ. ஓய்வூதியத் திட்டங்கள், இளைப்பாற்றுத் திட்டங்கள், வேலை முடிவு நன்மைகள்

இ. சேவை நிபந்தனைகள் மீதான பொறுப்புக்கள்

4. இலாபங்களும் நட்டங்களும்

அ. அங்கீகரிக்கப்பட்ட வருமான முறைகள்

ஆ. குத்தகைகள், வாடகைக் கொள்வனவு அல்லது தவணை முறையிலான நடவடிக்கைகளும் அவற்றுடன் தொடர்பு டையவட்டிகளும்

இ. பராமரிப்பும், திருத்தங்களும், முன்னேற்றங்களும்

ஈ. சொத்து விற்பனை இலாபங்கள் அல்லது நட்டங்கள்

உ. நேர் கட்டணங்களும், பொறுப்புக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒதுக்கக் கணக்கீடுகள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கைக் கணக்கியல் நியமம் - 5 (இ.க.நி - 5)

வரலாற்றுக்கிரய முறைமையில் இருப்பினை மதிப்பிடுதலும் வெளிப்படுத்தலும்

இது நிதிக்கூற்றுக்களில் காட்டப்படும் இருப்புக்கள் வரலாற்றுக்கிரய முறைமையில் மதிப்பிட்டு வெளிப்படுத்தப்படுவதுடன் தொடர்புபடுகிறது. இதைவிட நிதிக்கூற்றுக்களில் மறுமதிப்பீட்டு கிரயம் அல்லது ஏனைய நடைமுறைப்பெறுமதிக்கான அடிப்படையாகக் கொண்ட முறைமைகளும் பயன்படுத்தப்படலாம் அல்லது பிரேகரிக்கப்படலாம். இக்கூற்றானது ஒப்பந்தங்கள் கால் நடைகளின் பெறுமதி அத்துடன் உப உற்பத்தியின் இருப்பு மதிப்பீடு போன்றவற்றை உள்ளடக்க மாட்டாது.

இக்கூற்றில் பயன்படுத்தப்படும் முக்கிய பதங்களின் விளக்கக் குறிப்புக்கள் பின்வருமாறு:

இருப்புக்கள்

இருப்புக்கள் என்பது பின்வருவனவற்றைக் குறிக்கும்

அ. விற்பனை செய்வதற்காக வியாபாரத்தில் வழமையாக வைத்திருக்கப்படும் சொத்து- முடிவுப் பொருள்.

ஆ. விற்பனை செய்வதற்காக உற்பத்தி செய்முறையில் உள்ள சொத்து - நடைமுறை வேலை.

இ. விற்பனை செய்யப்படுவதற்காக பொருட்கள் சேவைகளது உற்பத்தியில் நுகரப்படும் சொத்து - மூலப்பொருட்கள்.

வரலாற்றுக்கிரயம்

இருப்புக்களின் வரலாற்றுக் கிரயமானது கொள்வனவுக் கிரயம், மாற்றுக்கிரயம், இருப்புக்களைத் தற்போதுள்ள உருவிலும் இடத்திலும் கொண்டு வந்து சேர்க்க ஆன பிற செலவுகள் ஆகியவற்றின் கூட்டுத்தொகையாகும்.

கொள்வனவுக் கிரயம்

சுங்கத்தீர்வை, கொள்வனவு வரி, போக்குவரத்துச் செலவு, கையாளல் செலவு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய கொள்வனவு விலை, இருப்பினை கொள்வனவு செய்வதற்கு அல்லது உருவாக்குவதற்கு ஏற்பட்ட ஏதேனும் செலவுகள் ஆகியவற்றின் கூட்டுத்தொகையில் இருந்து வியாபாரக்கழிவு, மானியம், கழிவு ஆகியவற்றைக் கழிக்க வரும் தொகை கொள்வனவுக் கிரயம் எனப்படும்.

மாற்றுக்கிரயம்

கொள்வனவுக் கிரயத்தினை விட மேலதிகமாக இருப்புக்களை தற்போதுள்ள உருவிலும் இடத்திலும் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு ஆன பிற செலவுகள் மாற்றுக்கிரயம் எனப்படும்.

தேறிய நிகர பெறுமதி

இருப்புக்களின் தேறிய நிகரப் பெறுமதியானது வழமையாக வியாபாரத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் விலையில் இருந்து விற்பனை செய்யும் நிலைக்கு மாற்றுவதற்காக ஏற்படும் செலவினங்கள், தரகு, விநியோகச் செலவு போன்ற விற்பனைக்காக நேரடியாக ஏற்படும் செலவுகளையும் கழிக்கவரும் தொகையாகும்

இதுவரை தேறிய பெறுமதி

இது ஐந்தொகைத் திகதிக்குப் பின்னர் விற்பனை செய்வதனால் பெறப்பட்ட பெறுமதியில் இருந்து விற்பனை செய்வதற்காக நேரடியாக ஏற்படும் செலவினங்களைக் கழிக்க வரும் தொகையாகும்.

குறித்த நிதியாண்டுக்கான இலாபத்தினை நிர்ணயிப்பதற்கு வருமானத்துடன் தொடர்புடைய பொருதமான செலவுகளும் தேவைப்படும். ஆனால் அவ்வாண்டு இறுதிவரை விற்பனை செய்யப்படாமல் அல்லது நுகரப்படாமல் இருக்கின்ற இருப்புக்களும் நடைமுறை வேலையும் எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானத்துடன் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்பதுடன் ஒரு ஆண்டிற்கு பிறகும் அவை ஏற்படாவிடில் அவை மீதியாக கீழ்க் கொண்டு செல்லப்பட்டு எந்த ஆண்டில் இச்செலவு ஏற்படகின்றதோ அவ்வாண்டு வருமானத்துடன் தேறிய செலவாக எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

பொருட்கள் பழுதடைதல், வழக்கிழந்து போதல், கேள்வியில் ஏற்பட்ட ஓர் மாற்றம் போன்ற காரணங்களால் ஏற்படக் கூடிய செலவுகளை ஈடுசெய்வதற்கு எதிர்கால வருமானத்தின் நிகர எதிர்பார்ப்பும் காணப்படவில்லை ஆயின் அவை குறித்த ஆண்டின் வருமானத்திற்கு எதிரான செலவுகளாகச் சாட்டுதல் செய்யப்படல் வேண்டும். எனவே வழமையாய் இருப்புக்களும் நடைமுறை வேலையும் கொள்விலையில் அல்லது தேறிய நிறை பெறுமதியில் எது குறைவோ அதில் கணிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது.

வரலாற்று கிரயத்தினை நிர்ணயித்தல்

வரலாற்றுக்கிரயத்திற்கான வரைவிலக்கணமானது ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இக்கிரயத்திற்கான வேறுபட்ட விளக்கங்கள் உற்பத்தி மேந்தலை ஏனைய மேந்தலைகள் என்பதுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய கிரய சமன்பாடுகள் போன்ற நடைமுறையிலிருந்து தோற்றம் பெறுகிறது.

உற்பத்தி மேந்தலை

உற்பத்தி மேந்தலை என்பது நேர் மூலப்பொருள் நேர்கூலி தவிர்ந்த ஏனைய உற்பத்திச் செலவுகளை உண்டாக்கும். உதாரணமாக நேரில் மூலப்பொருட்கள் கூலி தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்கள், உபகரணங்களின் பராமரிப்பு பெறுமானத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேய்வும், தொழிற்சாலைகட்டிடங்கள் உபகரணங்களின் பராமரிப்பும் பெறுமானத்தேய்வும் தொழிற்சாலை முகாமை, நிர்வாகச் செலவுகள் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இருப்புக்களைத் தற்போதைய உருவிலும் இடத்திலும் கொண்டு வருவதற்கு உற்பத்தி மேந்தலையின் பங்கு எவ்வளவு என்பது ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். எனவே இருப்புக்களை வரலாற்றுக் கிரய அடிப்படையில் கணிப்பிடும் போது மாற்றக் கிரயமும் உள்ளடக்கப்படும். உற்பத்தியின் போது நிலையானதும் மாறுகின்றதுமான உற்பத்தி மேந்தலைகள் பொதுவாக மாற்றக்கிரயத்திற்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும். முழுமையாக அல்லது கணிசமான அளவு நிலையான உற்பத்தி மேந்தலைகள் பொதுவாக மாற்றக்கிரயத்திற்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். முழுமையாக அல்லது கணிசமானளவு நிலையான உற்பத்தி மேந்தலைக்கிரயம் இருப்புக்களின் பெறுமதியை மதிப்பிடுவதில் அல்லது அவை இருப்புக்கள் தற்போதைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதில் தொடர்புபடவில்லை ஆயின் அவ்வ[illegible]ரம் குறிப்பில் வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.

உற்பத்தி தவிர்ந்த ஏனைய மேந்தலைகள் அவை இருப்புக்களை தற்போதைய உருவத்திலும் இடத்திலும் கொண்டு வருவதற்கு தொடர்புபட்டிருப்பின் மாத்திரம் இருப்புக்கிரயத்தினுள் உள்ளடக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக விசேட வாடிக்கையாளருக்கு என ஏற்பட்ட உற்பத்தி வடிவமைப்புச் செலவு

பயன்படுத்தக்கூடிய கிரய வாய்ப்பாடுகள்

இருப்புக்களின் வரலாற்றுக் கிரயத்தினை மதிப்பிடுவதற்கு பல்வேறு முறைகள் பின்பற்றப்படலாம். அவையாவன.

அ)முதல் வந்தது முதல் வெளியே
ஆ)நிறையளித்த சராசரிச் செலவு
இ)கடைசியாக வந்தது முதல் வெளியே
ஈ)அடிப்படை இருப்பு
உ)விசேட அடையாளம் காணல்
ஊ)அடுத்து வந்தது முதல் வெளியே
எ)ஆகப்பிந்திய கொள்விலை

அ)முதல் வந்தது முதல் வெளியே

இம்முறையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட அல்லது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் முதலில் விற்பனை செய்யப்பட்டதாக கருதப்படும் இருப்பில் இருப்பது இறுதியாக கொள்வனவு செய்யப்பட்ட அல்லது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சரக்குகளாகும். எனவே இருப்பின் பெறுமதியினைக் கடைசியாகக் கொள்வனவு செய்த வரலாற்றுக்கிரயத்தில் அல்லது கடைசியாக உற்பத்தி செய்த செலவில் மதிப்பிடுதல் வேண்டும்.

ஆ.நிறையளித்த சராசரிச்செலவு

ஆரம்பத்தில் உள்ள இருப்பின் கிரயத்துடன் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இடம் பெறும் முதல் விற்பனை வரை இடம் பெற்ற கொள்வனவின் அல்லது உற்பத்தியின் வற்புறுத்தக்கிரயம் அவை மொத்த அலகுகளால் பிரிக்கப்படும். பிரிக்கப்பட்டு வரும் தொகை அலகிற்கான நிறையிடப்பட்ட சராசரி கிரயமாகும். விற்பனை இடம் பெற்ற பின் இருப்பிலுள்ள அலகிற்கான நிறையிடப்பட்ட சராசரி கிரயத்தினால் பெருக்க வருவது இருப்பின் பெறுமதி ஆகும். இச்செய்முறை ஒவ்வொரு விற்பனை இடம்பெறும் போதும் இடம் பெறும்.

இ)கடைசியாக வந்தது முதல் வெளியே

இம்முறையில் விற்பனை இடம் பெறும் போது இருக்கும் இருப்புக்களில் இறுதியாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களே முதலில் விற்பனை செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். எனவே முதலில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களில் வரலாற்றுக் கிரயத்தில் இருப்பு மதிப்பிடப்படும்.

ஈ)அடிப்படை இருப்பு

எந்த ஒரு வியாபார நிறுவனத்திலும் குறைந்த பட்சம் ஓரளவுக்கு இருப்புக்கள் வைத்திருக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். இதனை அடிப்படை இருப்பு என்பர். இம்முறையின் கீழ் இருப்புக்களின் கிரயத்தினைக் கணிக்கும் பொழுது அடிப்படை இருப்புக்கு மேலதிகமாக இருக்கும் இருப்புக்கள் இருப்புக்களின் கிரயத்தை நிர்ணயிக்கப் பயன்படும் ஏனைய முறைகளைப் பின்பற்றி மதிப்பிடப்படலாம். அடிப்படை இருப்பு அதன் கிரயத்தில் மதிப்பிடப்படும்.

உ)தெளிவாக அடையாளம் காணல்

விசேட செயல் திட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படும் இருப்புக்களை அடையாளம் கண்டு அவற்றினைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு ஏற்பட்ட வரலாற்றுக் கிரயத்தினை மதிப்பிடுவதன் மூலம் செயல் திட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படும் இருப்புக்களின் கிரயத்தினை மதிப்பிடலை தெளிவாக அடையாளம் காணல் முறை என்பர்.

அடுத்து வந்தது முதல் வெளியே, ஆகப்பிந்திய கொள்வனவு விலை ஆகியவற்றின் இருப்புக்களின் கிரயத்தனை மதிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தலாமெனினும் அவை வரலாற்றுக் கிரயத்தனை பிரதிநித்துவப்படுத்தாமையினால் அவை இங்கு விளக்கப்படவில்லை.

இருப்புக்களை வரலாற்றுக் கிரயத்திற்குக் கீழான பெறுமதியில் மதிப்பிடல்

பொருட்களின் விற்பனை விலை குறைவடைந்திருந்தால் அல்லது பொருட்கள் பழுதடைந்திருப்பின் அல்லது முழுமையாக அல்லது பகுதியளவில் பாவனைக்கு உதவாததாக காணப்படின் இருப்புக்களின் வரலாற்றுக் கிரயத்தினைப் பணமாக்க முடியாமலிருக்கும்.

நடைமுறையில் வரலாற்றுக் கிரயத்திற்குக் கீழான பெறுமதியில் இருப்புக்களை நிதிக்கூற்றுக்களில் காட்டுதல் இரகசிய ஒதுக்கம் ஒன்றை உருவாக்க வழிவகுப்பதுடன் இக்கணக்கியல் நியமத்தின் படி இருப்புக்களை வரலாற்றுக் கிரயத்தில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பதிவு செய்ய முடியாமல் போய்விடும். எனவே பழுதடைந்த மூலப்பொருள், ஊதியம், அல்லது ஏனைய செலவுகள் இருப்பு கிரயத்தில் உள்ளடக்கப்பட மாட்டாது.

தேறிய நிகரப் பெறுமதியினை நிர்ணயித்தல்

இருப்புக்களின் தேறிய நிகரப் பெறுமதியினை மதிப்பிடும் போது விலையிலான கிரயத்திலான தற்காலிக ஏற்ற இறக்கங்களை கவனத்தில் கொள்ளாது இருப்புக்கள் என்ன பெறுமதியில் தேறும் என்பதனையே கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வகை இருப்புக்கும் அல்லது ஒவ்வொரு வகை ஒரே மாதிரியான தொகுதி இருப்புக்கும் அவற்றின் தேறிய நிகரப் பெறுமதி வரலாற்றுக் கிரயத்தினை விடக் குறைவாக இருப்பின் அவற்றின் பெறுமதி தேறிய நிகரப் பெறுமதியில் மதிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

விற்பனை ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இருப்புக்களின் தேறிய நிகரப் பெறுமதி ஒப்பந்த விற்பனையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படும். விற்பனை ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேலதிகமாக இருக்கும் இருப்புக்களின் தேறிய நிகரப் பெறுமதி சந்தை விலையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படும்.

முடிவுப் பொருட்கள் வரலாற்றுக் கிரயத்தில் அல்லது அதிலும் கூடிய தேறிய நிகரப் பெறுமதியினைக் கொண்டிருக்குமாயின் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் மூலப்பொருட்கள், மற்றும் பொருட்கள் வரலாற்றுக் கிரயத்திலும் பார்க்க குறைத்து மதிப்பிடப்படல் கூடாது. ஆனால் மூலப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியானது உற்பத்தி செய்யப்படும் முடிவுப் பொருட்களின் வரலாற்றுக் கிரயம், தேறிய நிகரப் பெறுமதியிலும் பார்க்க அதிகமாக இருக்கும் என்பதனை சுட்டிக் காட்டுமானால் மூலப்பொருட்கள் இருப்புக்களின் வரலாற்றுக் கிரயம் குறைத்து எழுதப்படலாம். இங்கு மூலப்பொருட்களின் தேறிய நிகரப் பெறுமதியாக பதில் வைப்புக்கிரயத்தினை மதிப்பிடுவதே சிறந்தது.

நிதிக்கூற்றுக்களில் வெளிக்காட்டுதல்

இலாப நட்டக் கணக்கில் விற்பனை செய்யப்பட்ட பயன்படுத்தப்பட்ட இருப்புக்கள் தேறிய நிகரப் பெறுமதிக்கு குறைந்த எழுதப்பட்ட தொகை ஆகியன சாட்டுதல் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

ஐந்தொகையில் அல்லது குறிப்பில் இருதரப்புக்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு வகை இருப்பு தொடர்பான தொகைகள் காண்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

இருப்புக் கொள்கை, இருப்பு, கிரயம் கணிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்ட சூத்திரம் ஆகியன வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும். இருப்பு தொடர்பான கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் அது அக்காலப்பகுதியில் அல்லது தொடர்ந்து வரும் காலப்பகுதியில் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின் அது பற்றிய விபரம் காரணத்துடன் வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.கணக்கீட்டுக் கொள்கை மாற்றத்தின் தாக்கம் கணிசமானதாயின் அது தொடர்பான தொகை வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.

இ.க.நி 3 இன்படி பந்தி (4) இல் குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் தவிர்ந்த ஏனையவை இருப்புக்கள் என நிதிக்கூற்றுக்களில் இடம் பெற்றிருந்தால் அவற்றின் தன்மை, தொகை, மதிப்பீட்டு அடிப்படை ஆகியன வெளிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.

Cont.....

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

A CONCEPT OF ACTIVITY BASED COSTING

M. KARUNANITHY.

Introduction

In the late 1980s a considerable amount of publicity was given to product costing and profitability analysis. In a series of articles Cooper and Kaplan drew attention to the limitations of traditional product costing systems and during 1988 they have developed a more refined approach for assigning overheads to products and computing product costs. They call this approach activity-based costing (ABC). It is claimed that ABC provides product cost information that is useful for decision-making purposes. Another factor leading to the emergence of ABC is, it has obvious in the last few years that traditional costing systems have failed to keep up with the increasing demands imposed on them by the ever-changing manufacturing environment. Much research conducted in the last few years has reported that both preparers and users of cost accounting information are dissatisfied with their product costing systems and that the method of charging overhead to products was identified as the major area of concern. In the light of these results, approaches like ABC have been warmly wel comed by both academics and practising management accountants.

Weakness in traditional costing system.

Traditional product costing systems were designed decades ago when most companies manufactured a narrow range of products, and direct labour and materials were the dominant factory costs. Overheads costs were relatively small, and the distortions arising from inappropriate overhead allocations were not significant. Information processing costs were high, and it was therefore difficult to justify more sophisticated overhead allocation methods.

Traditional systems measure accurately volume-related resources that are consumed in proportion to the number of units produced of the individual products. Such resources include direct labour, materials, energy and machine-related costs. However, many organisational resources exist for activities that are unrelated to physical volume. Non-volume-related activities consist of support activities such as material handling, material procurement, set-ups, production scheduling and first item inspection activities. Traditional product cost systems, which assume that products consume all resources in proportion to their production volume, thus report distorted product costs. The distortions arising from the use of traditional product costing systems are most pronounced in organisations that produce a diverse range of products which differ in volume and complexity. The following example will illustrate the inability of traditional costing systems to report accurate product costs.

Consider two hypothetical companies which have hypothetical plants turning out a simple product: soft drinks. The factories are the same size and have the same capital equipment. Every year factory I produces 10 million units of only one type of soft drink: Smak drink: Factory II also produces soft drinks but in variety: Coco cola 2 million. Fanta 500,000, Sprite 250,000 units and so on in various range from 1000 to 100,000 units.Its aggregate annual output equals the 10 million units of factory I.

The first factory has a simple production enviroment and requires limited manufacturing support facilities. With its diversity and complexity of operations, the second factory required much larger support structure. For factory II it produces different products and this requires more pople for scheduling machises, performing set-ups, inspect-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ing items, purchasing, receiving and handling materials, and handling a large number of individual requests. Expenditure on support overheads will therefore be much higher in the second factory , even though the number of units produced and sold by both plants is identical. Furthermore, since the number of units produced is indentical, both factories will have approximately the same amount of direct labour hours, machine hours and material purchases. The much higher expenditure on support overheads in the second factory cannot therefore be explained in terms of direct labour, machine hours operated or the amount of materials purchased. Traditional costing systems, however, use these volume bases to allocate support overheads to products.

Cooper and Kaplan use similar to the above example to illustrate the distortion in product costs that can arise if traditional volume-related bases such as direct labour hours, machine hours or material costs are used to allocate support department costs to products. For example, in the second factory the costing system will allocate to Coca Cola, which represent 20% of the plant's output, approximately 20% of the factory expenses. Similarly, Fanta. which represent 0.5% of the plant's output, will be allocated about 0.5% factory expenses. In fact, if each soft drink requries approximately the same number of machine hours, direct labour hours or material cost, the reported cost per soft drink will be identical. Thus, Fanta and Sprite will have indentical product costs, even though Sprite are ordered, manufactured, packed and despatched in much lower volumes.

The small volume products, such as Sprite, place a much higher relative demand on the support departments than their low share of volume might suggest. Intuitively, it must cost more to produce a low volume Sprite than a high volume Coca-Cola.Traditional volume-based costing systems therefore tend to overcost high-volume products and under-cost low-volume products.To remedy this discrepancy,ABCexpands the second-stage assignment bases used for assigning overheads to products.

Scope of the ABC

Activity-based costing emphasises the need to obtain a better understanding of the behaviour of overhead costs, and thus ascertains what causes overhead costs and how they relate to products. ABC recognize that in the long-run most manufacturing costs are not fixed, and it seeks to understand the forces that cause overhead costs to change overtime.

ABC systems assume that activities cause costs and that products (and customers) create the demand for activities. Costs are assigned , to products based on individual products' consumption or demand for each activity. ABC systems simply recognize that businesses must understand the factors that drive each major activity, the cost of activities and how activities relate to products. An outline of an ABC system is shown below.

01. Identify the major activities that take place in the organisation

02. Determine the cost driver for each major activity

03. Create a cost centre / cost pool for each major activity

04. Trace the cost of activities to products according to a product's demand for activities

According to the above outline, there are four stages in ABC.

Stage I

At the first stage the identification of the major activities in the organisation takes place. Examples of activities include machine-related activities. (eg. maching cost centres), direct labour related activities (eg. Assembly departments) and various support activities such as ordering, receiving, materials handling, parts administration, production scheduling, packing and despatching. sec

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Stage II

The second stage is to identify the factors that influence the cost of a particular activity. The term 'cost driver ' is used to describe the events or forces that are the significant determinants of the cost of the activities. For example, if production scheduling cost is generated by the number of production runs that each product generates then the number of set-ups would represent the cost driver for production scheduling. ABC recognizes that cost behaviour is dictated by cost drivers, and therefore the tracing of overhead costs to products requires that cost behaviour must be understood so that appropriate cost drivers can be identified. Examples of some of the cost drivers used by ABC systems include the number of receiving orders for the receiving department, the number of production runs undertaken for scheduling and set-up costs, the number of purchase orders for the cost of operating the purchasing department and the number of despatch orders for the despatch department. The costs which are purely variable with output in the short term, ABC systems also use volume-related costdrivers such as direct labour hours or machine hours. For example, power costs can be traced to products using machine hours as the cost driver, since the machine hours drive the consumption of power. Thus if production increases by 25% the consumption cost and the number of machine hours will increase by 25%.

Stage III

The third stage requires that a cost centre or cost pool be created for each activity. For example, the total cost of all set-ups might constitute one cost centre for all set-up related costs. The final stage is to trace the cost of the activities to products according to the product's demand (using cost drivers as a measure of demand) for these activities during the production process. A product's demand for the activities is measured by the number of transactions it generates for the cost driver. For example, that the total cost traced to the cost centre for set-up related costs was 5,000/- and that there were 50 set-ups during the period. The charging out rate would be 100/- per set-up . To determine the set-up costs for a particular product, the number of set-ups for the products would be multiplied by 100/-. Thus the cost per unit for one batch of 25 units will be 4/- (100/25 units). ABC would trace the costs of other activities to products using a similar approach.

Classification of activities

Cooper (1990) has classified activities into three major catergories that drive expenses at the product level. They are;

(a) Unit-level activities: are performed each time a unit of the products is produced. They are consumed in direct propotion to the number of units produced. Expenses in this category include direct labour, direct materials. This activity consume resources in proportion to the number of units produced.

(b) Batch-related activities: Such as setting up a machine or processing a purchase order, are performed each time a batch of goods is produced. The cost of batch related activities varies with the number of batches made, but is common or fixed for all units within the batch. For example, set-up resources are consumed when a machine is changed from one product to another. As more batches are produced, more set-up resources are consumed. It costs the same to set-up machine for 10 or 5000 items. Thus the demands for the set-up resources are independent of the number of units produced after completing the set-up.

(c)Product-sustaining activites: are performed to support different products in the product line. They are performed to enable individual products to be produced and sold, but the resources consumed by these activities are independent of how many units or batches of the product are produced. Cooper and Kaplan identify engineering resources devoted to maintaining an accurate bill of materials and routing each product as an example of product-sustain

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ing activities The expenses of product sustaining activities will tend to increase as the number of products manufactured is increased.

Another expense is also there but it cannot be directly attributable to individual products. Facility-sustaining activities are activities need to be performed to sustain a facility's general manufacturing process. Examples for these activities are adminisitration, plant management, accounting services, and lighting and heating of the factory. These are necessary to sustain the process of manufacturing and are common and joint to products therefore, these cannot assigned to products intstead, they are treated as common costs and deducted in lump-sum from the total operating costs.

Conclusion

ABC is a procedure of widespread interest to practising management accountants. Activity-based systems report long-run average product costs. They do not measure the consequences of individual decisions. Cooper says that ABC evolved to suppot decisions where the number of products are large and decisions are not independent.

ABC should be evaluated on a cost versus benefit basis. ABC systems vary in their degree of sophistication; some systems use a small number of activity pools and cost drivers whereas others use many pools and cost drives. Clearly, the greater the degree of sophistication the greater is the cost of operating the system. The benefits derived from implementing ABC are likely to be influenced by the level of competition, the number of products sold and the diversity of the product range. Companies operating in a more competitive environment have a greater need for more accurate cost information, since competitors are more likely to take advantage on any errors arising from the use of distorted cost informations. When a company markets a small number of products, special studies can be undertaken using the decision relevant approach. Problems do not arise in determing which product or product combinations should be selected for undertaking special studies. Increased product diversity arising from the manufacture and sale of low-volume and high-volume products favours more sophisticated costing systems, because as diversity increases, so does the level of distortion reported by traditional costing systems. Thus , the benefits arising from ABC will depend upon a firm's competitive environment, product range and exten of product diversity. ABC has attracted a considerable amount of interest because it provides not only a basis for calculating more accurate product costs but also a mechanism for managing costs. An ABC system focuses management's attention on the underlying causes of costs. It assumes that resource-consuming activities cause costs and that products incure costs through the activities that require for designing, engineering, manufacturing, marketing, delivery, invoicing and servicing. By collecting and reporting on significant activities in which a business engages, it is possible to understand and mange cost more effectively.

With an ABC system, costs are managed in the long-term by controlling the activities that drive them. The application of activity-based systems may have the greatest potential for contributing to cost management, budgeting, control and performance evaluation.

Biblography;

* Management and cost Accounting
By: Colin Drury

* Management Accounting (CIMA periodicals)
October, November 1991,
July/ August ,September and December 1993,
February 1994

"THE DIFFERENCE BETWEEN FAILURE AND SUCCESS IS DOING A THING NEARLY RIGHT AND DOING A THING EXACTLY RIGHT."

Edward Simmons

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாடிக்கையாளனின் பார்வையில் வங்கிச் சேவை

S.SEEVARATNAM

வங்கி முறை நம்நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டு அதன் விரிவாக்கம் அவதானிக்கப்பட்ட காலத்தைப் பின்நோக்கி பார்த்தோமானால் பல வாடிக்கையாளர்களை வங்கி உருவாக்கி அவர்களது பொருளா தார வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளதனை மிக இலகுவாக இனம் காணலாம். இது ஒரு மேலோட்டமான பார்வையில் தென்படுவதாகும். வங்கியின் வளர்ச்சிக்கு வாடிக்கை யாளர்களின் பங்களிப்பு முழுக்க முழுக்க காரணமாயிருந்த தென்ற உண்மை ஒரு உள்ளார்ந்த இரகசியமென்பது பலருக்கு தெரிந்திராததொன்றாகும். எனவே வங்கியானது வாடிக்கையாளரில் தங்கியுள்ளதேயன்றி வாடிக்கையாளர் வங்கியில் தங்கியுள்ளவர்களல்ல என்பது தெளிவாகின்றது.

வாடிக்கையாளரின் வைப்புக்களைக் கொண்டு தன்னை கட்டியெழுப்பிய வங்கி வாடிக்கையாளரின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாகவும் அவர்தம் அந்தரங்கத்தை பேணுவதிலும் வங்கி - வாடிக்கையாளர் உறவு வளர்ந்து கையாளரின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு ஈடுகொடுத்து வருவதன்மூலம் வங்கி தனது சேவையின் தரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. வாடிக்கையாளரின் எதிர் பார்ப்புக்கள என்ன? சுருங்கக் கூறினால் வங்கியிலிருந்து ஒரு திருப்திகரமான சேவையினை எதிர்பார்க்கின்றான். இந்த திருப்தியின் வரையறை என்ன? ஒவ்வொருவரை பொறுத்த வரையிலும் திருப்தியின், தன்மை அளவு வேறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு வேலையை பொறுத்தவரையிலும் திருப்தி வேறுபடுகின்றது. வாடிக்கையாளனின் தனிப் பட்ட வாழ்க்கையில் அவர்கள் சந்தித்துள்ள பிரச்சனையின் பரிமாணத்தில் அவனது திருப் தியின்அளவு வேறுபடுகின்றது.

எப்படி இருப்பினும் வங்கியின் கடந்த கால நிலையைவிட திருந்திய, திருப்தியான சேவையினை அளிக்க முடியும், அளிக்க முயற்சிக்கலாம் அதன் மூலம் வங்கித்தொழிலின் வெற்றியை நோக்கி நகர வழிபிறக்கும்.

வாடிக்கையாளனைப் புரிந்து கொண்டு அவனது தேவையை அறிந்து கொண்டு காலத்திற்கு ஏற்றவாறுவங்கியின் சேவை அமையுமிடத்து மிகச் சிறிய எத்தனத்தினால் கூட மிகப் பெரும் திருப்தியினை ஒரு வாடிக்கையாளனுக்கு வழங்க முடியும் ஒரு வாடிக்கையாளன் முதன் முதலில் வங்கியுள் காலடி எடுத்து வைக்கும்போதுவங்கியின் முன் னிலை (Front service delivery) சேவையிலீடுபட்டிருக்கும் ஏதோ ஒரு ஊழியர் அவரை இன்முகத்துடன் வரவேற்று அவரது தேவையை அறிந்து முடிந்தால் தானே உதவி செய்து அன்றேல் உரிய இடத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்துவதன் மூலம் முதன் முதலில் ஒரு அழியாத மனப்பதிவினை அவ்வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்படுத்தி விடுகின்றனர். அவர் நூற்றுக்கணக்கில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய வந்தாலென்ன இலட்சக் கழக்கில் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கு உத்தேசித்தாலென்ன அந்த முதல் மனப் பதிவு அவ் வங்கியைப்பற்றிய, அதன் சேவையைப் பற்றிய எண்ணத்தை வெளியிலே பலரிடம் பகிரக்கூடிய வாயப்பொன்றை ஏற்படுத்திவிருகிறது என்பது மட்டும் உண்மை. அது அவ்வங்கியின் வளர்ச் சிக்கு உரமூட்டும் ஓர் அம்சமாகும்.

வங்கியின் ஊழியர் தரம் எத்தகையதாயிருந்தாலும் வாடிக்கையாளனுக்கு அது பற்றிய அக்கறை அவசிய மில்லை. வங்கியின் நிருவாக வசதிக்காக நிரற்படுத்தி வைப்பதுவே ஊழியர் தரப்பகுப்பாகும்.

இந்த ஊழியர்தரப்குப்பு வாடிக்கையாளரின் அணுகுமுறையில் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படுத்துதல் கூடாது. வங்கியுள் நுழையும் ஒரு வரைஎந்தமட்ட ஊழியராயிருந்தாலும் பொறுமையுடன் அணுகி அவரது பேச்சை செவிமடுக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவரது தேவையோ, பிரசசினையோ இனம் காணப்படுவது கனமாக இருக்காது. அடுத்தபடியில் செயற்பாடு அல்லது தீர்வு உரியவர் மூலம் கிடைப்பது சுலபமாகிவிடும். இதை விடுத்து ஏனோ தனோ என்ற மன நிலையில் இருப்பதோ சக ஊழியருடன் குசலம் விசாரித்து குதுகலிப்பதோ அல்லது பொறுப்பற்ற முறையில் தட்டிக்கழித்து பிழையான திசைக்கு நெறிப்படுதத்தலோ வங்கியை வளர்ச்சிப் பாதைலல்ல அழிவுப்பதைக்கே இட்டுச் செல்லும்.

தீர்க்கமாக முடிவெடுக்கும் திறனும் தெளிவான வழிகாட்டலும் வாடிக்கையாளனின் திருப்திக்கு மெரு கூட்டும் மேலும் சில பங்களிப்புக்களாகும். வங்கியின் எந்ததொரு ஊழியனாக இருந்தாலும் தனது மட்டத்தில் முடிவெடுக்க முடியாதாயின் உரிய வழிகாட்டல் மூலம் அவ்வாடிக்கையாளனின் எதிர்பார்க்கையை பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். தகுதிக்கப்பாற்பட்ட கடமையை செய்ய நினைப்பதும் தற்காலிகமான கௌரவப்பிரச்சனை சிக்கலில் சூழந்திருப்பதும் ஒரு வங்கி ஊழியர் மேல் வாடிக்கையாளருக்கு அவ நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதுடன் இவ்வங்கியின் நீண்டகால வளர்ச்சிக்கு குந்தகமிகவும் அமையக்கூடும். மேலும் ஒரு தேவையின் நிமித்தம் வங்கியில் பரிபூரண நம்பிக்கையோடு வங்கியில் காலடி எடுத்து வைக்கும் ஒரு வாடிக்கையாளனை ஒரே தடை வையிலேயே பூரண விளக்கத்தையும் அவர் வங்கிக்கு சமர்ப் பிக்க வேண்டிய ஆவணப்பட்டியலையும் தெரிவித்தல் வேண்டும். தேவைப்படும் தரவுகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கோரி காலத்தை இழுத்தடிப்பு செய்வது நல்ல பிரதி பலனைத் தராது. இத்தனையையும் சகித்துக் கொண்டு ஒரு வாடிக்கையாளன் தரமற்ற சேவையை வழங்கும் ஒரு வங்கியை நாடி வருகிறானென்றால் அது நிச்சயமாக வேறு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வழியில்லாமல் வருகிறானேயன்றி வங்கியின் வாடிக்கையாளர் சேவையின் மகத்துவத்தை மெச்சியதனா .லல்ல. போட்டிக்கு மற்றொரு வங்கி இதனை விட சிறந்த சேவையினை வழங்குமாக இருந்தால் இவ்வாடிக்கையா ளனின் நாட்டம் அடுத்த பக்கத்தில் திசை திரும்பும்.

முகாமையாளர்

வங்கியின் முகாமையாளர் ஒரு வங்கி வளர்ச்சி யில் மிக பொறுப்பு வாய்ந்த இடத்தினை வகிக்கின்றார். மிகச் சாதாரண வாடிக்யைாளனால் அணுகக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும் முகாமையாளர் ஒருவர் தன்னைப் பொறுத்த வரை தினசரி நூற்றுக்கணகான வாடிக்கையாளரை தரிசிக்க வேண்டிவரலாம். ஒரே மாதிரியான அல்லது ஒரே தன்மையான பிரச்சினைகளை முன்வைக்கும் பல வாடிக்கை யாளர்களை முகம் கொடுக்க நேரலாம். அதனால் ஒருவித சகிப்பு மனோபாவம் தோன்ற வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் அத்தனை வாடிக்கையாளரும் தனித்தனியே தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரச்சனையோடு உள்ளே வருகின்றனர். அந்த தனியொரு வாடிக்கையாளனைப் பொறுத்தவரை அவனது பிரச்சனை அவனுக்கு முதன்மையானதாகும். ஆனால் முகாமையாளரைப் பொறுத்தவரை தான் சந்திக்கும் நூறாவது அல்லது ஆயிரமாவது பிரச்சினையாக இது இருக் கலாம். இருந்தபோதும் அவ்வாடிக்கையாளனை பொறுமை யோடு அணுகி அவனது மனோநிலை பாதிக்கப்படாத வகையில் உரையாடி முடிந்தளவு அவனுக்கு திருப்தியளிக்கக்கூடிய தீர்வொன்றை முன்வைக்குமிடத்து அவ்வாடிக்கையாளரின் கண்களுக்கு அந்த முகாமையாளர் ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக மிளிர்கிறார். தனது மட்டத்தில் அல்லது தனது வங்யினாலோ செய்யமுடியாத ஒரு வசதியினை செய்து தருமாறு அவ்வாடிக்கையாளன் கேட்டிருந்த போதும் அவனைப் பொறுமையோடு கேட்டு உரையாடும் தன்மையைப் பொறுத்து தனது வருகைக்கு பிரதிகூலமான முடிவு கிடைத்திருந்த போதும் ஒருவித திருப்தியோடு வெளியேறுகிறான். முகாமையாளனில் ஏற்படும் அந்த ஒரு மனப்பதிவு குறிக்கப் பட்ட அந்த அலுவலகத்தில் ஒரு நல்லெண்ண வெளிப் பாட்டை ஏற்படுத்துவதோடு அந்ததாபனத்தின் பெயருக்கும் நற்பெயர் ஏற்பட வழி அமைக்கும்.

சேவைத்திறன்

ஒரு வங்கியின் சேவை முன் நிலை கருமபீடத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. கரும பீடத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஒரு ஊழியராயிருந்தாலும் சரி வாடிக்கையாளனை வரவேற்கும் முகபாவத்துடன் செயற்படுதல் முக்கியமானதொன்றாகும். வார்த்தை இனிதாயிருக்க வேண்டும். பொறுமை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். சுறுசுறுப்பாகவும் துரித மாகவும் செயற்பட வேண்டும். இவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு கருமமாற்றும் ஒரு ஊழியர் மிக இலகுவாகவாடிக் கையாளனின் மனதைக் கவருகிறார். அத்தகைய ஊழியர் ஒருவரின் செயற்பாட்டை தூரத்தே நின்று அவதானிக்கும் ஒரு வாடிக்கையாளன் சன நெரிசல் காரணமாக தான் சற்று தாமதிக்கப்பட்டபோதும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்த ஊழியருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி கருமபீட உறவையும் சூழலையும் சுமுகமாக ஆக்கிக்கொள்கிறான். பொறுமை இழந்த ஒரு வாடிக்கையாளனின் பதட்ட நிலையும் உரத்த சத்தமும் அந்த கருமபீட சூழலையே முற்றாகப் பாதிக்கலாம். கரும பிடத்தில் நிரம்பும் வாடிக்கையாளர்களை காலதாமதமின்றி காரியம் முடித்து அனுப்ப எவ்வளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டுகின்றதோ அந்தளவிற்கு வங்கிச் சேவை வெற்றியளிக்கவல்லது. இதற் கான பல்வேறு உத்திகள் முன்னிலை உழியர் முதல் முகாமையாளர் மட்டம் வரை கையாளப்படுகின்றன. உத்திகள் எத்தனை அமுல் நடாத்தப்பட்ட போதும் ஊழியர்களின் உளப்பாங்கில் மாற்றம் ஏற்படாதவரை உயர்ந்த தர சேவையினை வழங்குதல் ஐயத்திற்கிடமானதே. இந்த உளப்பாங்கு மாற்றம் ஊழியர் மட்டத்தில் மட்டுமன்றி வாடிக்கையாளர் பக்கத்திலும் ஏற்படுதல் பரஸ்பர புரிந்துணர்வுக்கு வழிவகுத்து உண்மையிலேயே ஒரு ''*திருப்திகரமான*'' சேவை வங்கி மூலம் கிடைக்கின்றது என்ற நிலை எய்த வாய்ப்பளிக்கும்.

வாடிக்யைாளர்களை கவர்வாயின் திருப்தியான சேவையினை வழங்குதல் மூலம் முடியும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதொரு உண்மையாகும். எனவே இந்த திருப் தியை எல்லா வங்கிகளுமே வழங்க முற்பட்டால் உயர்ந்த அளவில் ஒவ்வொரு வங்கியும் வாடிக்கையாளர் தொகையை கட்டிக்காக்க முடியும். எனவே போட்டி அடிப் படையிலான சேவையினை வழங்கி வாடிக்கையாளனைத் திருப்திப் படுத்தும் ஒரு போக்கு வங்கிகளிடையே இன்று நிலவுகிறது. இங்கே வாடிக்கையாளன் ஒரு சாதாரண குடியானவனாக அல்லாது அரசன் போன்று மதிக் கப்படுகின்றான்.

வாடிக்கையானின் நேரம் பொன்னானது என்பது இன்று வங்கிகளால் உணரப்பட்டுள்ளது. எந்த ஒரு சேவையை வங்கி செய்யும் போதும் காலவிரயத்தை தடுத்து துரித சேவை மூலம் வாடிக்கையாளரைத் திருபதிபடுத்துகின் றன. நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியோடு இணைந்ததாக வங்கியின் சேவைகள் வளர்ந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. கணணி மயமாக்கல் வங்கிச் சேவையில் இன்று முன்னனி வகிக்கின்றது. மிகத் துரித சேவையும் திருந்திய சேவையும் இதன் மூலம் வழங்கப்படுகின்றது. சில சேவை களைப் பொறுத்த வரை வர்த்தக வங்கிகள் தத்தமக்கே பிரத்தியேகமாக உரு வாக்கப்பட்ட சில சேவைகளை வழங்கி வரும் அதே நேரம் எல்லா வர்த்தக வங்கிகளுக்கும் பொதுவான சில சேவைகளையும் பொதுவில் விருத்தி செய்கின்றன. உதாரணமாக காசோலைத் தீர்வை முறையில் இப் பொதுத் தன்மை காணப்படுகின்றது. நாடு பூராவும் உள்ள வர்த்தக வங்கிகளின் காசோலைகளை மத்திய தீர்வகம் (Central Clearing) ஊடாக தீர்வு செய்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொள்வதற்கு வசதியாக கணணி உபயோகம் பெறப்பட்டுள்ளது. இந்த தீர்வகம் இப்போது (SLACH) என தன்து சேவையை வழங்குகிறது. அதற்கேற்றபடி காசோலைகளையும் காந்தத் தன்மை கொண்ட அச்சுப் பதிவுகளைச் செய்து (MICR Cheques) புழக்கத்தில் விடப்பட்டுள்ளது.வாடிக்கையாளரும் இவற்றைகையாளும் முறை பற்றி கற்பிகப்படுகின்றனர். எனவே கால ஓட்டத்துடன் வாடிக்கையாளரின் நடவடிக்கைகளும் இயைந்து வர வங்கிகள் ஒத்தாசை புரிகின்றன. கருமபீட சேவயில் கால தாமதத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பாரம் பரியமாகக் கையாளப் பட்டு வந்த முறை மாறி சிறுசிறு இயந்திர உபகரண பாவனை களுடன் திருந்திய துரித சேவை வழங்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக சேமிப்பு கணக் கொன்று வைத்திருக்கும் ஒரு வாடிக்கையாளன் கடந்த காலங்களில் கால் கடுக்க நின்று காத்திருந்து கருமம் முடித்துசென்ற முறையில் திருத்தம் ஏற்படுத்தும் வகையில் ''*கருவெளிச்ச முறை*'' (Black light System) கரும பீடத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இதன் படி வாடிக் கையாளனின் கையொப்பம் கணக்கு திறக்கும் போதே புத்தகத்தின் ஒரு பாகத்தில் பதியப்பட்டுவிடும். ''சாதாரண'' கண்பார்வைக்கு புலப்படாத விதத்தில் அப்பதிவு ஒரு விசேட தாளில் பதியப்படும். அதற்கென உள்ள விசேட ஒளிப்பாச்சி நோக்குதல் மூலமே அதனை உறுதி செய்யமுடியும். இது உள்ளே பதிந்து இருக்கும் மூலப்பதிவேடுககளைத் தேடி சரிபார்க்கும். தேவையின்றி கருமபீடத்தில் காசாளரே உறுதி செய்து கருமம் முடிக்கும் துரித சேவைக்கு வழிசமைத்துள்ளது.

வாடிக்கையாளரின் நேரத்தையும் அவர்தம் ஓய்வில்லா இயந்திர வேக வாழ்வையும் கருத்தில் கொண்டு கருமபீட சேவை இன்னும் ஒருபடி மேலாகச் சென்று இரவு பகல் ஓய்வுநாள் வேலை நாள் என்ற வித்தியாசமின்றி சேவையாற்றும் அளவுக்கு கணணி மயப்படுத்தப்பட்டுள்ள மையை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. தன்னியக்க எலக்ரோணிக் இயந்திரபாவனையுடன் எந்த வேளயிலும் பணம் மீளப்பெறும் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரண மாக மக்கள் வங்கியின் (PET card) இலங்கை வங்கியின் (VISA card) கொமசியல் வங்கியின் (CAT card) சம்பத் வங்கியின் (SET card) முதலானவை இன்று பிர பல்யம் பெற்றுள்ள சேவைகளாகும். இன்றைய பொருளாதார அபிவித்தியோடு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் பொருட்களையும் சேவைகளையும் கடனுக்கு கொள்வனவு செய்வதற்கு வசதியாக கடன் அட்டைகள் (CREDIT CARDS) பாவனைக்கு வந்துள்ளமை, வங்கியின் வாடிக் கையாளரை நோக்கிய சேவையின் விருத்தியின் மற்றொரு மைல் கல்லாகும். இது சர்வதேச ரீதியில் பிரபல்யம் பெற்ற ஒரு வசதியாக இருந்தபோதும் இலங்கைக்கு மிகச் சமீபத்திலேயே அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி, சம்பத் வங்கி, ஹட்டன் நெஷனல் வங்கி, செலான் வங்கி, மூ.ண.அ.அம்றோ வங்கி, வரைய றுக்கப்பட்ட இலங்கை வர்த்தக வங்கி, ஸ்ராண்ட் சார்டட் வங்கி ஆகியவை பல்வேறு அடிப்படையில் கடன் அட்டைகளை செயல்படுத்துகின்றன.

இக்கடன் அட்டைகள் பெற்றுக் கொள்வோர் வங்கியின் வாடிக்கையாளராக இருக்கவேண்டுமென்ற அவ சியமில்லை. உள்நாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும், வெளிநாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் வெவ்வேறு விதமான கடன் அட்டைகள் பயன்படுத்தப் படும். அதே நேரம் கடன் உச்ச எல்லையை இனம்காணும் வகையில் அவற்றை நிறங்கள் மூலமும் வெவ்வேறு பெயர்கள் மூலமும் பாவனைக்கு விடப்பட்டுள்ளன.

மக்கள் வங்கி இவ்வித அட்டைகளுக்கு மேலாக இன்னும் ஒரு படி சென்று காசோலை உத்தரவாத அட்டைக ளையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இவ் வட்டையினை பாவனையில் ஈடுபடுத்தி வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் கணணி மயப்படுத்தப்பட்ட வங்கியின் எக்கிளையிலி ருந்தும் காசோலைகளைச் சமர்ப்பித்து தம் கணக்கூடாக ரூபா 50000/= வரை தாமதமில்லாமல் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.இப்பாவனைக்கென பிரத்தியேக காசோலைப் புத்தகம் வாடிக் கையாளருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வித சேவைகள் தவிர வணிக வங்கிகள் தத்தமது இலாப விருத்திக்கும் வாடிக்கையாளர் திருப்திக்கும் ஏற்றவகையில் பல்வேறுபட்ட கடன் திட்டங்களை அமுல் நடாத்திய போதும் அரசாங்க அனுசரனையுடன் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு பங்காற்றும் பணியில் மத்திய வங்கியின் வழிகாட்டலின் கீழ் அபிவிருத்திக் கடன்ளை வழங்கி வருகின்றன. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி நிதியளிப்பின் கீழ் வழங்கப்படும் விவசாய உபகரணங்களுக் கான, மீன்பிடி உபகரணங்களுக்கான கடன்கள், மற்றும் IDA அமைப்பின் உதவியின் கீழ் வழங்கும் புனரமைப்புக் கடன்கள் சிறிய நடுத்தர(SMI) கடன்கள், பயிர்ச் செய்கை கடன்கள், போக்குவரத்து அபிவிருத்திக்காக பஸ் கொள்வனவுக்கான கடன்கள் ஆகியன சலுகை அடிப்படை யிலான பொதுவான வட்டி வீதங்களுடன் சில குறிக்கப் பட்ட வங்கிகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. பிரதானமாக மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி, ஹட்டன் நெஷனல் வங்கி ஆகியன இத்தகைய அபிவிருத்தி கடன் திட்டங்களை வழங்கும் பணிகளை மேற் கொண்டுள்ளன.

இவை தவிர வங்கிகள் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வைப்புகளை கவர்வதற்கு மாதர், பாலர், மாணவர், யாத்திரிகர் போன்ற பல்வேறுபட்ட சமூக பணிப்பினர் களுக்கு கணக்குகளை அறிமுகப்படுத்தி பரிசூதிய சீட்டிழுப்புகள் போன்ற கவர்ச்சிகளை ஊட்டி தம்திரவத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தலில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

இத்தனை சேவைகளும் வாடிக்கையாளாகளை கவர்வதில் போட்டி போட்டு வணிக வங்கிகள் காட்டும் அக்றையினை பிரதிபலிப்பனவாயுள்ளன. வங்கிகளின் சந்தை வாடிக்கையாளர்களே அவற்றின் விற்பனை சேவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

களாகும். அச்சேவையின் மூலம் பெறப்படும் வருமானமே வங்கிகளின் நிலைத்திருக்கும் தன்மைக்கு ஆணிவேராகும். எனவே வாடிக்கையாளர் ஒவ்வொருவரும் வங்கியைப் பொறுத்தவரை மன்னர்களே.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வாடிக்கையாளர்களைப் பற்றி மகாத்மா காந்தி கூறிய வாசகங்கள் வங்கிகளின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சிக்கு வெளிச்சமாயிருக்கும் என்பதில் ஐயமேயில்லை எனலாம்.

''வாடிக்கையாளன் எமது அலுவலகத்திற்கு ஒரு முக்கிய விருந்தாளி வாடிக்கையாளன் எம்மில் தங்கியிருக்க வில்லை.நாம் அவனில் தங்கியுள்ளோம். அவன் எமது வேலைக்கு இடையூறு ஆனவன் அல்லன் எமது வேலையின் முழு நோக்கமுமே அவன்தான். அவன் எமது வியாபாரத்திற்கு புறம்பானவன் அல்லன் அவன் அதன் ஒரு பாகமானவன். நாம் அவனுக்கு சேவை செய்வதன் மூலம் எந்த ஒரு சலுகையையும் செய்யவில்லை. அவனுக்கு வேலை செய்ய நமக்கு ஒரு வாய்ப்பினை அளிப்பதன் மூலம் வாடிக்கையாளனே நமக்கு ஒரு சலுகையை செய்கிறான்.''

"TREAT THE CUSTOMERS AS AN APPRECIATING ASSET"

Tom Peters.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சர்வதேச நாணய நிதியம்: சீராக்கல் கொள்கைகளும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

THE INTERNATIONAL MONETORY FUND(I.M.F): ADJUSTMENT POLICIES AND ECONOMIC DEVELOPMENT

Miss.Kamalakumari Paramasamy

அறிமுகம்

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் விதிமுறைகளின் படி, வர்த்தக அபிவிருத்தி வேலைமட்டத்தையும் மெய் வருமானத்தையும் அதிகரித்தல், உற்பத்திக் காரணிகளின் அபிவிருத்திக்காக உழைத்தல் என்பனவே அதன் பிரதானமான குறிக்கோள்களாகும். நடைமுறையில், சர்வதேச நாணய நிதியம், சென்மதி நிலுவை சமநிலையை பேணுதல், திருப்திகரமான வளர்ச்சி வீதத்தை பேணும் வகையில் உள்வாரி, வெளிவாரி சமநிலையின்மையை நீக்குதல் என்பவற்றிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. பொதுவாக கூறுவதானால் சர்வதேச நாணய நிதியம் தனது அங்கத்துவ நாடுகளின் சென்மதி நிலுவை சமநிலைக்கும், விலை உறுதிப்பாட்டிற்கும், வாழ்க்கை தரத்தை முன்னேற்றத் தக்க வளர்ச்சி வீதத்தை பெறுவதற்கும் ஏற்புடையதான கொள்கைகளை தேர்ந்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றது.

எவ்வாறான சூழ்நிலைகளின் கீழ் மேற்குறித்த குறிக்கோள்களை அடையும் விதத்தில், சர்வதேச நாணய நிதியம் சீராக்கல் கொள்கைத் திட்டங்களையும் அதற்குரிய நிதி வசதிகளையும் அளிக்கும் என்பது நோக்கப்பட வேண்டும். வரைவிலக்கண ரீதியாக உறுதிப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டமானது சர்வதேச நாணயத்தின் உதவியுடனோ, உதவியின்றியோ மேற்கொள்ளப்படலாம். மொத்த உள்நாட்டு நிரம்பலுக்கும், மொத்த உள்நாட்டுக் கேள்விக்கும் இடையில் தொடர்ந்தேர்ச்சியான சமநிலையின்மை காணப்படும் போது வெளிநின்ற கொடுப்பனவுகள் சார்பாக பாதக நிலை ஏற்படும். இவ்வாறான நிலைமையின் போது சீராக்கல் கொள்கைகளும் அவற்றிற்கான நிதிப்படுத்தலும் தேவையாக இருக்கும். பாதகமான வர்த்தக மாற்று விகிதம், அதிகரித்த வெளிநாட்டு வட்டி வீதம் அல்லது பொருத்தமற்ற உள்நாட்டு கொள்கைகள் என்பன பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி இயலளவை விட மொத்த உள்நாட்டு கேள்வியை மிக விரைவாக அதிகரிக்கும் ஆயின் சமநிலையின்மை என்பது தோன்றலாம். வெளிநாட்டு நிதியீட்டம் என்பது கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்குமாயின் உள்நாட்டு கேள்வியின் விரிவாக்கத்தை சிறிது காலத்திற்கு சமாளித்தல் இயலுமானதாக இருக்கும். எனினும் இது தொடர்ந்தேர்ச்சியான நடைமுறைக் கணக்கு குறைநிலை, சர்வதேச போட்டித் தன்மையின் இழப்பு, துரிதமான பணவீக்கத்தின் காரணமாக சார்பு விலைகளில் திரிபு நிலை, செயற்றிறன் அற்ற வள ஒதுக்கீடு, பாரிய கடன் நெருக்கடி போன்ற சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும்.

இவ்வாறான சமநிலையின்மை தொடர்ச்சியா நீடிக்க முடியாது. நாடு சர்வதேச ரீதியில் கடன் பெறு தகைமையை இழப்பதுடன் வெளிநாட்டு நிதியீட்டம் என்பதும் இழக்கப்படும். இதன்போது சரிப்படுத்தல் என்பது மிகவும் அவசியமானதாகும். ஆனால் இந்த சீராக்கல்கள் திணிக்கப்பட்ட தன்மையுடையனவாக இருக்குமாயின் அது பொருளாதாரத்திற்கு தீங்கினை விளைவிக்கலாம். எனவே சர்தேச நாணய நிதியத்தின் பிரதான குறிக்கோள் என்பது இவ்வாறான நெருக்டி நிலை ஏற்பட முன்னதாகவே உகந்த கொள்கைளை தேர்ந்தெடுத்து குறித்த காலத்தினுள் மொத்த நிரம்பலிற்கும், மொத்த உறிஞ்சுதலிற்கும் (Absorption)இடையிலான சமநிலையின்மையை நீக்குவதாக அமைய வேண்டும்.

இவ்வாறான நிலைமைகளில் பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்தல் முதலாவது தேவையாகும். இதற்குப் பணவீக்க வீதத்தை குறைத்தல், போட்டித்தன்மையை மீளவும் உருவாக்குதல், நடைமுறைக்கணக்கு குறைநிலையைக் குறைத்தல், சர்வதேச ஒதுக்கீடுகளின் இழப்பீடுகளை சரிபார்த்தல் என்பவற்றினூடாக பேரினப் பொருளாதாரத்தின் சமநிலையின்மையை நீக்கலாம். ஆனால் இதற்குரிய முதல்-நிலை தேவை பொருளாதார வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தலாகும். இதன் பின்னரே பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி இயல்தகவையும் செயற்றிறனையும் அதிகரித்தல் என்பது சாத்தியமாகும். இவ்வாறான தொடர்புத் தன்மையுள்ள, பேரினப் பொருளாதார அமைப்பு ரீதியான கொள்கைகளே வெற்றிகரமான விளைவுகளை தரவல்லன என்பதை கோட்பாட்டு ரீதியாக மட்டுமன்றி அனுபவ ரீதியாகவும் உணரத்தக்கதாகஉள்ளது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சீராக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் உள்ளடக்கம் என்ன என்பது பற்றியும், எவ்வாறு இக்கொள்கைகள் பேரினப் பொருளாதார உறுதியையும், உயர்வளர்ச்சி வீதத்தையும் அடைவதற்கு துணை செய்கின்றன என்பது பற்றியும் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது. இவ்வகையில் மொத்தக் கேள்விக் கொள்கைகள்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அமைப்பு ரீதியான கொள்கைகள், நாணய மாற்று வீத கொள் கைகள், வெளிநின்ற படுகடன் கொள்கைகள் என்பனவும் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பொருளாதார கொள்கைகள் (Economic Policies of IMF)

சர்வதேச நாணய நிதியம், தனது அங்கத்துவ நாடுகள் சென்மதி நிலுவையில் விலை உறுதி, உறுதியான பொருளா தார வளர்ச்சி வீதம் என்பவற்றை அடையத் தேவையான கொள்கைக் கூட்டை (Policy package) வரையறுக்க உதவுகின் றது. இக்கொள்கைக்கூட்டு நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது எனினும் பொதுவான சில இயல்புகள் உள்ளன. சந்தையின் பங்கு மீதான வலியுறுத்தலும் சார்பு விலைகளின் விரிவாக்க மும், வள ஒதுக்கீடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகி றது. இதனால் விலை இறுக்கங்கள், தனியுரிமை, நிறைவில் போட்டி, வரி, மானியம், வர்த்தக கட்டுப்பாடுகள் என்பவற் றால் பல்வேறு பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மீதும் ஏற்படுத் தப்படும் திரிபுகள் நீக்கப்படுவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படு கின்றது. மேலும் பொருளாதார தீர்மானங்களை பரவலாக்கல் மூலமும் மெய்ரீதியான விலைகளை பயன்படுத்துவதன் மூல மும் வெவ்வேறு அரசியல் சமூக சூழல்களிலும் உற்பத்தி, முதலீட்டின் செயற்றிறனை ஊக்குவிக்க சீராக்கல் கொள்கைகள் முயலுகின்றன.

''விலைகளை சீர் செய்தல்'' மீது அழுத்தம் கொடுக்கும் போது பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு உரிய இடத்தை அளிக்காது விடுதல் என்பதல்ல. அரச தலையீடு, சந்தை தோல்வி ஏற்படும் போது விரும்பப்படுகின்றது என்பதற்கு உதாரணமாக, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் உள் ளக கட்டுமான வசதிகளை அரசாங்கமே அளிக்க வேண்டும் என்ற வாதத்தைக் கூறலாம். ஆனால் அரச தலையீடு குறை வாக உள்ள சந்தை அமைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாக உள்ள போதே சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கைகள் சிறந்த பேரினப் பொருளாதார இலக்குகளை அடையக் கூடியதாக இருக்கும்.

அரசாங்கங்கள் பரவலான வகையில் கொள்கை இலக் குகளை கொண்டிருப்பதால் இவை சிலசமயம் முரண்படவும் கூடும். பொருளாதார நோக்கில் அரசாங்கங்கள் ஒதுக்கீட்டு, பங்கீட்டு உறுதிப்படுத்தல் கொள்கைகளையும் கொண்டுள் ளது. ஒதுக்கீட்டு கொள்கை என்பது அரசின் பொருளாதாரமல் லாத (Non Economic) நடவடிக்கைளை கருதும். இந்த நடவ டிக்கைகள் வரவு செலவுத்திட்ட விரிவாக்கலை ஏற்படுத்தும் என்பதால் உறுதிப்படுத்தல் கொள்கை பாதிக்கப்படலாம் . இதேபோல அரசாங்கங்கள் சில துறைகளுக்கான உதவியை அதிகரிக்கும் முகமாகவோ அல்லது வருமானத்தையும் செல் வத்தையும் சமமாக பகிர்வதற்கோ பங்கீட்டுக் கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்கலாம். இவ்வாறான இலக்குகளை அடைவதற்கு ரிய முயற்சிகளால் சிக்கலான வரி முறைமைகள், மானிய திட்டங்கள், அனுமதிப்பத்திர முறை, விலைக்கட்டுப்பாடு தெரி வுக்கடன் கட்டுப்பாடு, வட்டி வீத ஒழுங்குபடுத்தல்கள் போன் றன உருவாகும். ஆகவே ஒதுக்கீட்டு பங்கீட்டு குறிக்கோள் கைளை எய்த வேண்டுமாயின் சென்மதி நிலுவையை சீராக்கம் செய்யவும் பொருளாதார முறைமைகளை கட்டுப்பாடற்றதாக் கவும் தேவையான நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அரச செலவினத்தில் தேவைப்படும் வெட்டுக்கள், அரசின் பங்கீட்டு, ஒதுக்கீட்டு குறிக்கோள்கள் காரணமாக மேற்கொள் ளப்படாது போகலாம் அல்லது இறக்குமதிக்கும் அந்நிய செலா வணிக்குமான அனுமதிப்பத்திர முறைமையை ஒழிக்க விரும் பாமல் இருக்கலாம். இவ்வாறான நிலையில் சர்வதேச நாணய நிதியமானது குறித்த அரசாங்கம் தனது வரவு செலவுத்திட்ட வரையறைக்குட்பட்ட அளவில் இறுதித்தீர்மானம் எடுக்க அனு மதியளிக்கும்.

ஆகவே சென்மதி நிலுவை உறுதி நிலைக்கும் குறைந்த மட்ட பணவீக்கத்திற்கும் அதிகரித்த வளர்ச்சிச் செயற்பாட்டுக் குமாக பின்வரும் வழிகள் சிபார்சு செய்யப்படுகின்றன.

1. உறிஞ்சுதல் செயன்முறையின் வளர்ச்சி வீதத்தையும் பண வீக்க வீதத்தையும் குறைக்கத்தக்க வகையில் அமையும் பணரீ தியான கட்டுப்பாடுகள் இங்கு தனியார் துறையை வெளியேற் றும் விதத்தில் இக்கட்டுப்பாடுகள் அமைந்து விடாது பார்த்துக் கொள்ளல் முக்கியமாகும்.

2. வட்டி வீதங்கள் மெய்ரீதியானதும் நேர்க்கணிய பெறுமதியு டையதுமாக அமையும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளல் இவ்வட்டி வீதங்கள் முதலீட்டை நிறுத்தி அதன் வழி நிறுவனங் களின் சரிவிற்கு காரணமாய் அமையும் அளவிற்கு உயர்வாக இருக்கக்கூடாது. (Positive but low)

3. அரசாங்க செலவினங்களை குறைப்பதன் மூலமோ வரி களை உயர்த்துவதன் மூலமோ வரவு செலவுத்திட்ட இடைவெ ளியைக் குறைத்தல் இந்நடவடிக்கையின் போது தனியார், பொது சேமிப்புக்கள், தனியார் பொது முதலீடுகள் என்பவற் றிக்கிடையிலான தொடர்பு கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

4. சர்வதேசரீதியில் போட்டித்தன்மையை முன்னேற்றத்தக்க விதத்திலும், சர்வதேச ரீதியாக வர்த்தகம் செய்யக்கூடிய பொருட்களின் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கத்தக்க விதத்திலும் நாணய மாற்று வீதத்தை தீர்மானித்தல்

5. சகிக்க முடியாத அளவில் உள்ள வெளிநின்ற கடன்களைக் குறைக்கும் கொள்கைகள்.

6. அமைப்பு ரீதியான சீராக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தல்.

அனைத்து சிபார்சுகளையும் மொத்த கேள்விக் கொள் கைகள் (Aggregate Demand Policies), அமைப்பு ரீதியான கொள்கைகள் (Structural Policies), நாணய மாற்று வீத கொள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கைகள் (Exchange rate Policies), வெளிநின்ற கடன் கொள் கைகள் (External Debt Policies) எனப் பாகுபடுத்தப்படலாம்.

1. மொத்தக் கேள்விக் கொள்கைகள் (Aggregate Demand Policies)

சர்வதேச நாணய நிதியம், மொத்தக் கேள்வியை கட்டுப்படுத்துவதற்கு பெருமளவு நாணயக்கட்டுப்பாடுகளையும், நிதிக்கட்டுப்பாடுகளையும் பயன்படுத்துகின்றது. நாணயக்கட்டுப்பாடுகளைப் பொறுத்தரை சென்மதி நிலுவையிலேயே இவற்றின் தொழிற்பாடு தங்கியுள்ளது. நிலையான நாணய மாற்றுவிகிதம் இருக்கும் போது பணத்திற்கான கேள்வியின் வளர்ச்சி வீதத்தை விட, பணநிரம்பலின் உள்நாட்டு பங்களிப்பான உள்நாட்டுக் கடனின் வளர்ச்சி வீதம் கூடுதலாக ருக்குமாயின் இது பொது மக்களை வெளிநாட்டுப் பொருட்கள், பிணைகள் மீது செலவிடத் தூண்டும் நாணயமாற்று விகிதம் நெகிழத்தக்கதாக உள்ளபோது உள்நாட்டுக்கடன் அதிகரிக்குமாயின் அது பணநிரம்பலை அதிகரிக்கும். உள்நாட்டு நாணயம் பெறுமதி குறைகின்ற அதே சமயம் உள்நாட்டு விலை மட்டம் அதிகரிக்கும். ஆனால் சமநிலை வெளியீடு குழப்பமுறாது இருக்கும்.

ஆனால் நிதிச் சந்தைகள் வளர்ச்சியுறாது இருக்கும் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு இவை பொருத்தமானவையா? வட்டி வீதங்கள், சந்தை வீதங்களுக்கும் குறைவாக அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் நடைமுறை இருக்கும் போதும் நாணய நடைமுறைக் கொள்கை எவ்வாறு செயற்படக்கூடும் என்பதை நோக்கல் வேண்டும்.

நாணயமாற்று கட்டுப்பாடுகள் செயற்றிறனானவை எனின் மத்திய வங்கி நாணய அடித்தளத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். இது அந்நிய செலாவணிக் கிடைப்பனவு, வங்கிகளுக்கும் அரசுக்கும் வழங்கப்பட்ட கடனின் அளவு என்பவற்றின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்படலாம். தனியார் துறைக்கான கடன் குறைக்கப்படும்போது அது உறிஞ்சலையும் குறைக்கும்; மொத்தக் கேள்வியின் வட்டி வீதத்துடன் மாறும் மாறிகளையும் குறைக்கும். சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக்கணக்கில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் பணவீக்கத்திலும் குறைப்பை ஏற்படுத்தும். இதே போல பண நிரம்பலில் ஏற்படும் குறைவு, தனியார் முதலீட்டுப்பட்டியலில் கடனுடனும் மெய்ச் சொத்துடனும் ஒப்பிடும் போது மிகக் குறைந்தளவு பணத்தையே விட்டுச் செல்லும். இது கேள்வியில் குறைப்பை உருவாக்கும். பணநிரம்பலில் ஏற்படுத்தப்படும் மாற்றங்கள் நீண்டகாலத்தில் நடுநிலையாக இருப்பினும் கூட, நாணய கட்டுப்பாட்டு கொள்கையின் விளைவானது பொருளாதாரத்தின் இயலளவுப் பயன்பாட்டினை குறைப்பதுடன் வேலையின்மையை அதிகரிப்பதாகவும் அமைகின்றது.

நிதிக்கட்டுப்பாடுக் கொள்கைகள், அரசாங்க செலவீனத்தில் ஏற்படுத்தும் நேரடி விளைவுகள் பரிச்சயமானவை. பொருட்கள், சேவைகள் மீதான அரசாங்க செலவீனமானது உள்நாட்டு செலவீனத்தின் ஒரு அம்சம் என்பதால் அது நேரடியாக உறிஞ்சுதலுக்கு துணை புரியும். அதே சமயம் அரசாங்கம் விற்பனைக்குரியதாகாத (Nontradable)பொருட்களை கொள்வனவு செய்தால் அது மொத்த உள்நாட்டு கேள்வியை கூட்டும். மாறாக விற்பனைக்குரிய பண்டங்கள் கொள்வனவு செய்தால் அது நேரடியாக வர்த்தக மீதியில் பாதகத்தன்மையை கொண்டு வரும். மேலும் அரசின் செலவீனம், தனியார் துறை செலவீனத்தை பொறுத்து, பதிலீட்டு விளைவையா அல்லது போட்டி விளைவையா கொண்டுள்ளது என்பது குறித்து சர்ச்சையும் உள்ளது.நிதிக்கட்டுப்பாட்டுக் கருவியான வரி, தனியார் துறையின் வேலை - ஓய்வு , நுகர்வு - சேமிப்பு, முதலீட்டுத் தீர்மானங்களையும் பாதிக்கும். தனியார் செலவிடத்தக்க வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றம், வரியின் நிரந்தர அல்லது தற்காலிக தன்மை, வரி செலுத்துவோர், சனத்தொகை காரணிகள், நிதிச் சந்தைகள் போன்றவற்றில் தங்கியுள்ளது.

வரவு செலவுத்திட்ட இடைவெளியைக் குறைக்கும் செயன் முறையானது மொத்த கேள்வியை குறைக்க நேர்ந்தாலும் சென்மதி நிலுவையை சாதகமாக்குவதுடன் பணவீக்கத் தாக்கங்களை குறைக்கவும் வழிவகுக்கும். நிதிப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் வங்கி மூலங்களை நம்பி இருப்பதால் வரவு செலவுத்திட்ட இடைவெளி குறைவடையும் போது நாட்டின் திரவத்தன்மையின் அளவும் குறைய வேண்டும். எனவே சீராக்கல் கொள்கையானது வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை அளவைக் குறைத்தலையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருத்தல் பிரதானமாகிறது.

2. அமைப்பு ரீதியான கொள்கைகள் (Structural Policies)

அமைப்பு ரீதியான மறு சீராக்கம் என்பது சீராக்கல் கொள்கைகளில் முக்கியமானதாகும். சர்வதேச நாணய நிதியம் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கங்களூடாக நடுத்தர கால சமநிலையை உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு ரீதியாக எவ்வாறு அடைய முடியும் என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது. செயற்றிறன் அற்ற பயன்பாடுகளில் இருந்து வளங்களை மாற்றியமைக்க அரசாங்கங்கள் முயற்சி எடுத்து வந்த போதும் பல்வேறுபட்ட நிறுவன ரீதியான இறுக்கங்கள் காரணமாக இவை வெற்றியளிக்க வில்லை. இவ்வாறான இறுக்கங்களை நீக்க பயன்படுத்தப்படும் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கங்கள் சென்மதி நிலுவையில் உறுதிப்பாட்டை அடைவதற்கும் தொடர்ந்தேர்ச்சியான பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் தேவையானவை. எனவே மொத்த கேள்வியை சீராக்கும் கொள்கை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ளும் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கைகளும் ஒன்றுக் கொன்று ஒத்திசைவானவை எனக் கொள்ளலாம். அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கைளின் கூட்டு நாட்டுக்கு நாடு வேறு படுகின்ற போதும் அவற்றின் இலக்கு தேவையான நிலைமாற் றத்தை கொண்டு வருவதும், மிக ஆழமாக வேரூன்றி விட்ட அமைப்பு ரீதியான பிரச்சனைக்குரிய தீர்வுகளாய் அமைய முடியாத கேள்வி முகாமைத்துவ கொள்கைகளை (Demand Management policies)தவிர்ப்பதுமாகும்.

அமைப்பு ரீதியான கொள்கைகள் பொருளாதாரத்தின் தன் மைக்கேற்பவும் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சனைகளுக்கேற்ப வும் வேறுபடும். பொதுவாகக் கூறுவதானால் செயற்றிறனான வள ஒதுக்கீட்டையும் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி இயல்தக வையும் அதிகரிக்கும் கொள்கைகளை அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கைகள் கொண்டிருக்கும். அதாவது, விலைக ளுக்கும் எல்லைச் செலவிற்கும் இடையிலான திரிபை நீக்கு தலை நோக்கமாக முந்திய கொள்கை கொண்டிருக்க முதலீட் டையும் சேமிப்பையும் பின்னையது ஊக்குவிக்கும்.

அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கைளுள் வர்த்தக மறுசீரமைப்பு, விவசாய விலையிடல் மறு சீரமைப்பு, நிதித் துறை மறுசீரமைப்பு எனும் மூன்றையும் நோக்குவோம்.

2.1 வர்த்தக மறு சீரமைப்பு(Trade reforms)

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மீது விதிக்கப்படும் தீர்வைகள், அனுமதிப்பத்திரங்கள் போன்ற செயற்கையான தடைகள் வர்த் தகத்தின் கன அளவையும் நாட்டின் சிறப்புத் தேர்ச்சியையும் பாதிப்பதுடன், செயற்றிறனும் நெகிழ்வுத்தன்மையும் குறைந்த இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்களுக்கும் இடமளிக் கும். இவ்வாறான உள்நோக்கிய உபாயத்தை கடைப்பிடிக்கும் போது, வெளியில் இருந்தான திடீர் அதிர்ச்சி ஒன்றிற்கு திறமை யாக முகம் கொடுக்க முடியாது போகும். ஒப்பீட்டு ரீதியில் வெளிநோக்கிய உபாயத்தை கடைப்பிடிக்கும் போது உள் நாட்டு உற்பத்தி ஏற்றுமதிக்காக தூண்டப்படுகின்றது அல்லது இறக்குமதிக்கான பிரதியீடாகின்றது. எனவே தான் அபிவிருத் தியடைந்துவரும் நாடுகள் வெளிநோக்கிய உபாயத்தை கடைப்பிடிக்கவும் தமது பொருளாதாரத்தை 'கட்டற்றதாக்க வும்' விரும்புகின்றது.

ஆனால் கட்டற்ற வகையில் வர்த்தகத்தை விடுவித்தல் என்பது குறித்த நாட்டில் காணப்படும் பாதுகாப்பின் (Protection) அளவு, வெளிநாட்டு நிதியீட்டத்தின் கிடைப்பனவு, அமைப்பு ரீதியான இறுக்கங்கள், அரசாங்கத்தின் சீராக்கலுக்கான ஒத்து ழைப்பு என்பவற்றிலும் தங்கியுள்ளது. சுதந்திரமான வர்த்தகத் திற்குரிய முதலாவது கட்டம் கணிய ரீதியிலான கட்டுப்பாடு களை விடுவித்து தீர்வைகளுக்கு நகரலாகும். இரண்டாவது கட்டம் செயற்றிறனான தீர்வைப்பாதுக்காப்பை குறைத்தலா கும். இவை நாடுகளின் சிறப்பியல்புகளுக்கேற்ப அமுலாக்கப் படலாம்.

2.2 விவசாய விலையிடலில் மறு சீராக்கம் (Reforms in Agricultural Pricing)

விவசாயப் பொருட்களுக்குரிய விலையானது உலக சந்தை விலைகளுக்குக் கீழாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. உற்பத்தியாளர் விலைகளையும் வருமானத்தையும் நிலையாக வைத்திருக்கவும் நகர சனத்தொகைக்கு மானிய அடிப்படை யில் நுகர்வுக்கான உணவுப் பொருள் கிடைக்க வழி செய்யவும் இவ்வாறான கொள்கை தேவையாகின்றது. இவ்வாறு உற்பத்தி யாளர் விலைகள் திரிபு படுத்தப்படும் போது அவை பேரினப் பொருளாதார உறுதித்தன்மையிலும் சென்மதி நிலுவையிலும் நேரடியாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். பொதுவாக அபிவிருத் தியடைந்து வரும் நாடுகளில் விற்பனை சபைகளே விவசாய பொருள் வெளியீடுகளின் கொள்வனவாளராகவும் விலை முகாமையாளராகவும் உள்ளன. இவை நட்டத்தில் இயங்கி நிதிப்படுத்தலை வேண்டி நிற்பின் விவசாய விலையிடல் கொள்கையால் அரசாங்கத்திற்கு நிதி நெருக்கடியை உருவாக் கும்.

எனவே விவசாய பொருள் விலைகளை உலக விலைக்கு ஏற்ப உயர்த்துவது உற்பத்தி, அரசநிதி சார்பாக நன்மை பயக்கும். சந்தையின் மூலம் விவசாயப் பொருள் விலை நிர்ணயமென்பது உச்சக்கட்ட இலக்காயினும் அதனை யடைய பல கட்டங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். உலக விலைகளுக்கு இசைவாக, உள்நாட்டு விலைகளை அசை வித்த பின்னர் இரண்டுக்குமிடையிலான தொடர்பைத் தொடர்ந்தும் பேணும் போது விவசாய முறைமையானது முழு மையாக சுதந்திரம் அடைந்ததாக்கப்படும் அதன் பயனாக விவ சாயப் பொருட்களின் உள்நாட்டு விற்பனையும் ஏற்றுமதியும் தனியார் துறையின் வசமே ஒப்படைக்கப்பட்டு விடலாம்.

2.3 நிதித்துறை மறு சீராக்கல்(Financial Reforms)

முதலீட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான வகையில் வளங்களை நகர்த்துதல் பற்றிய மறுசீராக்கலில் நிதித்துறையின் பங்கு முக்கியமானதாகும். பொதுவாக அவிருத்தியடைந்து வரும்நாடுகளில் இத்துறையானது அரச கட்டுப்பாடிற்குள் இருப்பதுடன் பணரீதியான வட்டி வீதத்தின் மீது உயர் எல்லை களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் பணவீக்கத்தின் போது எதிர்ககணிய மெய் வட்டி வீதம் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியா தது. மேலும் நிதி முறைமையில் காணப்படும் தடைகள் நாட் டின் கடன் பெறுவாய்ப்பை குறைத்து முதலீட்டின் செயற்றிற னைக் குறைக்கும் நாட்டிலுள்ள சிறிய நிறுவனங்கள், வீட்டுத் துறையினர் என்போருக்கு கிடைக்கூடிய கடனின் அளவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குறையுமென்பதால் பொருளாதார நயமற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் கூட நடைமுறைப்படுத்தப்படலாம்.

அமைப்பு ரீதியான மறு சீராக்கல் கொள்கைகள் சில தடைகளையும் எதிர்நோக்காமலில்லை. பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் திரிபு நிலைகள் சிற்றினப் பண்பு வாய்ந்தவை. இவற்றுள் சில திரிபுகளை மாத்திரம் நீக்கும் போது முழுப்பொருளாதாரத்தின் செயற்றிறனும் நலனும் அதிகரிக்கப்படுமா என்பது சந்தேகமே.

மேலும் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கையின் விளைவுகளை அறிந்து கொள்ள போதியளவு கால அவகாசம் தேவைப்படும். மூலதனமும், ஊழியமும் துறைக்குத் துறை இலகுவாக நகராவிடின் எதிர்பார்த்த சீராக்கல்களுக்கு பதிலாக வேலையின்மையும் தோன்றலாம்.

மேலும் சீராக்கல் கொள்கைகள் ஒரே நேரத்தில் அமுலாக்கப்பட முடியாவிடின் எவ்வாறான ஒழுங்குமுறையில் அவை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதும் தெளிவாவில்லை. வர்த்தகம் கட்டற்றதாக்கப்படுமுன் ஊழியச்- சந்தையும் பொருட்சந்தையும் கட்டற்றதாக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் உள்நாட்டு நிதித்துறையில் பெரியளவு 'விடுவித்தல்' மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமாயின், அதன் முன்பே பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்படுத்தலும் வங்கிகள் மீதான செயற்றிறன் வாய்ந்த மேற்பார்வை அமுலாக்கம் என்பதும் அவசியமான நிபந்தனைகளாகும் என்பது அனுபவங்கள் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றது.

3. நாணய மாற்று வீத கொள்கைகள் (Exchange Rate Policies)

சர்வதேச போட்டித்தன்மையை அதிகரிக்கும் முகமாகவும், வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் முகமாகவும் உள்நாட்டு நாணயத்தின் நாணய பெறுமதி இறக்கமானது சீராக்கல் கொள்கையின் அமுலாக்கத்தின் போது சிபார்சு செய்யப்படுகின்றது. இது உறிஞ்சல் , உள்நாட்டு நிரம்பல் ஆகிய இரண்டையும் பாதிக்கும் என்பதால் மொத்த கேள்விக் கொள்கை அமைப்பு ரீதியான கொள்கை என்பவற்றிற்கு அமைவானதாகவும் உள்ளது.

வெளிநாட்டு நாணயத்தின் உள்நாட்டு விலை அதிகரிப்பால் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பொருட்களின் விலை உள்நாட்டு நாணய வடிவில் அதிகரிக்கும். இந்த விலை அதிகரிப்பு தனியார் துறை நிதி சொத்துக்களின் மெய்ப்பெறுமதியை குறைப்பதுடன் பணரீதியான காரணி வருமானங்களையும் விகிதாசாரமற்ற ரீதியில் உயர்த்தும்.

நிரம்பல் பக்கமாக நாணய பெறுமதி இறக்கம், வெளியீட்டை அதிகரித்து, ஏற்றுமதி துறை நோக்கி காரணிகளை நகர்த்தும். ஆனால் மெய்யான நாணயமாற்று வீதமும் மாற்றப்பட்டாலேயே, அமைப்பு ரீதியாக வெற்றிகரமான விளைவுகளை பெற முடியம்.

மேலும் மெய் நாணயமாற்று விகிதம் ஒன்றை பெற வேண்டுமாயின் பணரீதியான நாணய மாற்று விகிதத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மாற்றம் என்னவென்பதும், மெய்நாணயமாற்று விகிதம் மாற்றமுறின் அம்மாற்றத்தின் விளைவு என்னவென்பதும் சரியான நாணயமாற்று விகிதம் ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்தலின் போது அறிந்திருக்க வேண்டிய விடயங்களாகின்றன.

4.வெளிநாட்டு கடன் கொள்கைகள் (External Debt Policies)

கடனால் ஏற்படும் செலவை விட அக்கடனில் இருந்து பெறப்படும் விளைவு மேலதிகமானதாயின் ஒரு நாடு கடன் பெறுவதினூடாக தனது வளர்ச்சியை அடையலாம் என்ற வாதம் உள்ளது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் வெளிநாட்டு கடன் சம்பந்தமான கொள்கைளும் இக்கோட்பாட்டிற்கிணங்கவே நெறிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. தற்போது பெறப்படும் கடன் எதிர்காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய அளவுடன் ஒத்திசைய வேண்டும் என்பதால் கேள்விப்பக்க ரீதியாக பெறப்போகும் கடனின் அளவிற்கு வரையறை உள்ளது. சகிக்கத்தக்க கடனின் அளவு என்பது படுகடன் பணி விகிதத்தால் அறியப்பட முடியும். இப்பணி விகிதம் உயரும் போது அதனைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தல் அவசியம்.

மேலும் வெளிநாட்டு கடனானது வழங்கும் நாடுகளாலேயே குறைக்கப்படலாம். இது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் உறிஞ்சலில் சடுதியான வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் முதலீட்டு வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படும்.

தவிர கடன்பட்ட நாடொன்று கடனை மீளச் செலுத்துவதற்கு வரி விதிப்புகளில் ஈடுபடும் போது ஏற்படும் பொருளாதார சூழலானது முதலீட்டிற்கு ஊக்கமளிக்காததாக அமையலாம்.

இவ்வாறான கடன் நெருக்கடியில் உள்ள நாடுகளுக்கு சர்வதேச நாணய நிதியம், தனது சொந்த வளங்களில் இருந்து நிதி வழங்குகின்றது. தற்போதுள்ள கடனின் அளவை மீள அட்டவணைப்படுத்த உதவுகின்றது. அரச, தனியார் மூலங்களை மேலதிக கடன் வழங்குமாறு தூண்டுகின்றது. கடன் குறைப்புத் திட்டங்களில் தானும் பங்கேற்கின்றது. பொதுவாக வெளிநாட்டுக்கடன் கொள்கைகள், சர்வதேச நாணய நிதியத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் போது அவை நாடுகளின் திரவத் தன்மைப் பிரச்சினையை நீக்கி நீண்டகாலத்தில் வளர்ச்சியை அடைய உதவுகின்றது எனக் கூறலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் அமுலாக்கமும் விளைவும்

மேற்குறித்த சீராக்கங்கள் எதிர்பார்த்த இலக்கை எய்தி னவா என்ற வினா எழுவது இயல்பே. 1973 - 1988 இற் கிடையில் நிதியத்தில் இருந்து கடன் பெற்ற எழுபத்தாறு நாடுக ளில் அறுபத்தியொன்பது நாடுகள் மீது நடாத்தப்பட்ட ஆய்வா னது,

1. சென்மதி நிலுவையில் முழுதளந்த ரீதியான முன்னேற்றம்,
2. நடைமுறைக்கணக்கில் முன்னேற்றம்,
3. பணவீக்கக் குறைப்பு,

என்பன அடையப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் இவை மெய் ரீதியான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்குறைவுட னேயே அடையப்படுகின்றது. எனினும் நீண்ட காலத்தில் இந் நிலைமை மாறியும் உள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கைகளும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் பேரினப் பொருளா தார உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்தி அதனூடாகவே வளர்ச்சியை யும் அபிவிருத்தியையும் உருவாக்க முயல்கின்றன. ஆனால் வளர்ச்சி என்பது பல்வகைக் காரணிகளின் மாற்றத்திலும், முன் னேற்றத்திலும் தங்கியுள்ளதால், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கை, நிகழ்ச்சித்திட்டம் எவ்வாறு இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கியதாக அமையும் என்பது தெளிவானதாக இல்லை.

ஆயினும் ஜேகப்.ஏ.பிராங்கல், மொஜின்.எஸ்.கான் ஆகியோரின் ஆய்வின் படி, மேற்குறித்த 1973 - 1988 இற்கி டையில் ஆய்விற்கெடுக்கப்பட்ட அறுபத்தியொன்பது அபிவி ருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் வளர்ச்சியானது அங்கு பேரினப் பொருளாதாரத்தினை உறுதிப்படுத்த மேற்கொள்ளப் பட்ட வெவ்வேறு முயற்சிகளுடனும் நேர்க்கணிய தொடர் பைக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் சராசரியாக குறைந்த மட்ட பணவீக்க வீதம், சராசரியாக முன்னேற்றமடைந்த அரச நிதி, செய் ரீதியான செயற்படு நாணய மாற்று விகிதத்தில் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பெறுமதிக்குறைப்பு என்பனவும் அடையப்பட் டிருந்தன.

முடிவுரை

சர்வதேச நாணய நிதியம் தனது விதிமுறைகளுக்கமை வாக சென்மதி நிலுவை சமநிலை, விலை உறுதி, உற்பத்தி சார் வளங்களின் அபிவிருத்தி என்பவற்றை தனது அங்கத்துவ நாடுகளில் அடைய முயற்சிக்கின்றது. அதே சமயம் உறுதியா னதும் நீண்டகாலத்தில் சாத்தியமாகக் கூடியதுமான சீராக்கல் என்பது, பொருளாதார உற்பத்தி இயலளவை அதிகரிக்கும் போது சாத்தியமாகும் என்பதை 'நிதியம்' உணர்ந்துள்ளதால் உயர் வளர்ச்சி வீதத்திற்கு உதவக்கூடிய கொள்கைகளை அது தேர்ந்தெடுக்கின்றது. ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிகழ்ச்சித் திட்டம், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கைகளை மட்டு மன்றி, குறித்த நாட்டு அரசாங்கத்தின் சிந்தனைகள், நாட்டில் நிலவும் சூழல், சர்வதேச பண்ட, நிதிச் சந்தை நிலவரம் என் னும் பலவற்றையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது. உறுதிப்ப டுத்தல் என்பது 'நிதியத்தின்' பிரதான கொள்கை என்பதால், மொத்தக் கேள்வியின் வளர்ச்சியை குறைக்கும் கொள்கைகள் பிரதானமாகின்றது. ஆனால் பேரினப் பொருளாதார உறுதிப் பாடென்பது பொருளாதாரம் நெகிழ்வுள்ளதாகவும் செயற்றி றன் ஆனதாகவும் இருக்கும் போது சுலபமானதாகையால் திரிபு நிலைகளை நீக்க அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல்களும் அவசியமானதாகும். இவ்வாறான கொள்கை கூட்டிற்கு ஆதா ரமாக அமைய சர்வதேச நாணய நிதியம் தன்னிடம் இருந்து நிதியை வழங்குவதுடன் மேலதிகமாக அரச, தனியார் மூலங்க ளுக்கும் வழிவகை செய்கிறது. கடன் சுமையை குறைக்கவும் முயல்கின்றது.

'நிதியத்தின்' நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், தமது இலக்கான பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டினை எய்தி உள்ளனவா என்பதற்குரிய பதில் கடினமாவதொன்று தான். ஏனெனில் நிகழ்ச்சித்திட்டம் அமுலில் உள்ள நிலைக்கும் இல்லாத நிலைக் கும் இடையிலான வேறுபாட்டை துல்லியமாக ஒப்பிடுதல் இயலாது. எனினும் கிடைத்துள்ள மெய்சான்றுகளின் படி சர்வ தேச நாணய நிதியத்தின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்படும் சீராக்கல் கொள்கைகள் வெளிவாரியான, உள்வாரியான சம மின்மைகள் அனுகூலமான வகையிலேயே தீர்த்து வைத்துள் ளன எனலாம். அதாவது முன்னேற்றகரமான பேரினப் பொரு ளாதார சூழல் ஒன்று சிருஸ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டிற்கும் நீண்ட கால பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தொடர்பிருப்பதாகவும் மெய்ச்சான்றிதழ் தெரி விப்பதால் பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை அடைந்து கொள்ளல் என்பது நீண்டகால பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அடைவதற்குரிய வாய்ப்பாக அமையலாம்.

ஆகவே பேரினப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை அடையாவிடில் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் உறுதிப்பாட் டையும் அடைதலும் தக்கவைத்துக்கொள்ளலும் சிரமமானது பரந்தளவான பொருளாதார வளர்ச்சியானது அபிவிருத்திப் பாதையில் ஏற்படும் அமைப்பியல், சமூக நிலை மாற்றங்க ளுக்கு இன்றியமையாதது. அது மட்டுமன்றி அபிவிருத்திக் கொள்கையின் ஏனைய குறிக்கோளாகிய சமமான வருமா னம், வளப்பகிர்வு, வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கைத்தர அதிக ரிப்பு, வறுமைத்தணிப்பு போன்றனவும் அடையப்படாமலே போய்விடலாம். இவ்வாறு கூறும் போது பேரினப் பொரளா தார உறுதி, போதியளவு வளர்ச்சியை தன்னிச்சையாக கொண் டுவரும் என்று கூறுவதாக அமையாது. ஆனால் அதற்கான சாத்தியங்கள் ஏராளமானவையாக சர்வதேச நாணய நிதியத் தின் சீராக்கல் கொள்கைகளால் செப்பனிடப்படுகின்றன என் பதே சரியானதாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Bibligraphy

1. Jacob A..Frankel and Moshin S.Khan (1990)- International Finance Contemporary Issues. Edited by Dilip K.Das
2. Anna O.Krueger (1992) - Economic Policy Reform in Developing countries; The Kuznets memorial lectures at the Economic Growth Centre.
3. Banks, Carlip, De Witt, Overstreet (1982) - Eco nomic Hand book of the World.

WHEN POLICY FAILS ,TRY THINKING

Dr.Boyson's Rule

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

PERFORMANCE EVALUATION : CHANGING DIRECTIONS

G. RAGURAGAVAN.

In many organisations the installation of a performance appraisal programme is a necessary step to opening the door to other key human resources development activities. Implementing a performance appraisal programme that works and convincing managers to use the programme are essential if other human resource programmes are to succeed.

Only a minority of activities in personnel management are concerned with evaluating employees as individuals. These activities are primarily selection and appraisal, but also grievance and disciplinary matters. In all other cases, the focus of attention is not on individual but on jobs, structures, procedures or people in groups. This for example, job evaluation focuses on jobs, not on job holders, job design and organisation development focus on jobs/task structures, wages and salary administration focus on procedures, whilst manpower planning and collective bargaining focus on people in groups. But performance appraisal is the evaluation of individuals in terms of their job performance. This is a task requiring a quality of managerial judgement which places a considerable responsibility on the managers' involved.

When we say *"performance evaluation"*, we all usually assume what we are taking about. But when we begin to discuss the subject, we often find we are not all dealing with the same thing. There is another side of the problem also - according to a survey of the Bureau of National Affairs (UK) 93 % of the firms have performance evaluation programmes; yet, only 10 % of the personnel executives of those firms felt that their evaluation programmes were effective. Perhaps, the reason is due to the fact that performance evaluation, is indeed, not a single technique; rather, it is a term used for a variety of techniques by which superiors, peers, juniors and the employees themselves rate, rank, or describe the employees' work effectiveness. The evaluations may be global, but such evaluations tend to be much influenced by a few important factors. More commonly, a number of specific dimensions of behaviour are assessed.

OBJECTIVE

This study attempts to find out the characteristics of the performance appraisal process used at various organisations in the Eastern Province, how they are employed , for what purposes and the degree of openness of appraisal schemes.

METHODOLOGY

This study is based on the information obtained from questionnaires sent to a sample of 140 organaisations selected on a random basis with in the Eastern Province and informal discussion and interview with a selected number of organisations.

ANALYSIS

This study is based on the information obtained from questionnaires sent to a sample of 140 organisations selected on a random basis with in the Easern Province. Additional and more detailed information was obtained from semi- structured informal interviews with selected organisations.

The following table shows the pattern of responses to the survey questionnaires.

Table 1- Survey response rate (N=140)

	Numbers	percentage
Questionnaires returned (usable)	96	69
Refused	08	06
Non-respondents	36	25
	140	100

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The participating organisations were also asked to supply copies of appraisal forms used in their organaisations. But the response rate was extremely poor. Further information was therefore gained from a study of these documents, inparticular from an analysis of the 43 appraisal forms received.

The following table gives a breakdown of the respondent organisations by size

Table 2-Distribution of respondents by size of organisation(N=96)

Total number of employs	Distribution of respondent	
	Number	Percentage
less than -50	54	56
51 -100	28	29
101 -500	10	11
501 -1000	03	03
1001 -5000	01	01
	96	100

The distribution of respondents is not concentrated in any one particular size group, although 56% of the companies fall into the less than 50 group. This is partly because the fact that these organisations included a number of respondents whose replies were based on one particular division or location (table-3).

Table 3 shows the distribution by size of the organisation which answered as a whole or division or location.

Table 3 - Number of respondents as a whole organisation, a division or a branch(N=96)

	Number	Percentage
Organisation as a whole	32	32
Division	36	36
Branch	26	28
Unanswered	02	02
	96	100

Almost 1/3 of the respondents replies were based on divisions and 2/3 answered as a division or branch. I know of no explanation for this 'add quick' and in view of the limited resource at my disposal and reluctance to trouble again have not undertaken any special investigation of it.

Extent of appraisal schemes

For the purpose of survey, staff appraisal was regarded as a procedure which involves the regular use of recorded assessment of an individual's performance and/or potential. Bearing this in mind, the respondents were asked whether or not appraisal schemes were operating in their organisations.

Table 4 - Extent of appraisal schemes

Sector	With schemes		Without schemes	
	Number	Percentage	Number	Percentage
Private	31	33	09	09
Public	48	50	-	-
Transnational& NGO	07	08	01	01
	86	91	10	10

The survey found that as many as 90% of the participating organisations have staff appraisal programmes while 10% have not, and the findings further show that staff appraisal has become a well established feature of personnel management in Sri Lanka, especially in the public sector.

The Non-Users

The Table 4 shows that the number of organisations without appraisal scheme was not substantial (7% of the total sample). An analysis of these organisations by sector indicates that all those who are without appraisal scheme are accounted by the private sector.

Of the 10 nonusers, 03 said that they had operated an appraisal scheme in the past whereas the remaining 07 had never operated any such schemes. An attempt to probe when the 03 organisations which had once used appraisals had stopped doing so and why failed to produce any meaningful data

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

since there was virtually a nil response to these questions. This would seem to indicate that organisations are generally reluctant to talk about why schemes fail. Later in the report I will examine some of the main problem areas and factors which can lead to failure.

Who is appraised

The extent to which performance appraisal is applied within organisations can be appreciated by examining the levels of employees included in the appraisal programme or programmes. Table 5shows the level of employees appraised.

Table 5- Grades of employees appraised (N=86)

	Number	percentage
Senior Management	44	51
Middle Management	50	58
Junior Management	62	72
Clerical/Secretarical staff	30	35
Others(shop floor-operatives)	08	09

Table 5 reveals that, appraisal schemes are mainly for management grades. The difference between the number of organisations applying schemes to clerical staff and those applying schemes to Junior and middle management is about 32 and 20 respectively. The survey shows that the appraisal is rarely applied at shop floor level (09%). The reason for this is almost certainly rooted in the history of appraisals. Appraisal was originally used primarily as a device on which to base pay increases. Hence , the old term, 'merit rations'. A number of the traditional approaches to appraisal or merit rating gradually fell into disrepute and this, combined with an inborn suspicion and dislike of such methods among trade unionist, has inevitably meant that appraisal systems for shop floor workers have never achieved any measures of popularity in Sri Lanka.

While the lack of appraisal schemes at shop floor can be readily explained, why should there continue to be such a wide discrepancy between the number of schemes applied to clerical grades (35%) and those applied to management grades (around 60%) is there a basic assumption that clerical grades are not worth appraising because of 'high labour turn over' or because most of them are women and women are presumed to be not interested in career development? Is it due to sheer problems of administration or because management assumes that these grades are not interested in the results of appraisal schemes. The experience of organisational members and the interviews with selected organisations suggest that the members in the clerical grades, particularly in the public sector are worried about appraisal schemes only if they have a promotional prospects or a high level of salary increase. Otherwise through performance appraisal they are getting an increase of a smaller amount. But in private organisations these grade of employees are generally neglected by their managers in appraising their performances.

Growth of appraisal schemes

The evidence shows that more appraisal schemes have been developed or modified for clerical staff in the past three years (Table 6).

Table 6- Length of time present appraisal scheme operated (N=86)

Job Levels	No.	under 1yr %	under 2yr %	under 3yr %	under 4yr %	under 5yr %	5 years or more %
Senior Mgt.	44	02	06	07	17	22	46
Middle Mgt.	50	02	10	09	15	20	44
Junior Mgt.	62	05	10	07	16	11	49
Clerical/Sec staff	30	08	09	18	21	24	30
Others	08	10	12	18	10	19	23

Although table 6 refers specifically to the present appraisal schemes operated by the organisations and not to any preceding schemes which may have existed, I suggest that appraisal been in operation longest for managerial grades. For other grades, particularly clerical, the introduction of the present schemes appears to be more recent. Shop floor operatives have been omitted from this table because the number of schemes at this

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

level was too small for any statistical significance.

Aims and objectives of appraisals

Appraisal schemes attempt to cope with a number of different purposes either separately or in combinations, some of which tend to conflict each other. Maier warned against attempting to cover too many objectives, including review of current performance, discussion of career development and communication of salary increases, in one interview, using a single method. Rendell has identified three groups of purposes of appraisal procedures and has advocated that they be dealt with as three separate activities *'not only separate in time but also in paper work, procedure and responsibility'.* These three groups of activities are:

i) Reward reviews; which relate to the distribution of such rewards as pay, power and status i.e. extrinsic reward

ii) Performance reviews ; which analyse employees' past successes and failures with a view to improve the performance of each individual member of staff and thereby to improve the effectiveness of the organisation as a whole.

iii) Potential reviews; which assess subordinates suitability for promotion and/or future training by predicting the level and type of work that the individual will be capable of doing in the future.

To what extent do companies see these different objectives as an integral part of appraisal programmes? The following data, showing what organisations considered to be the main purpose of their schemes, throw some interesting light on this question.

Table 7- Purpose of appraisal schemes (N=86)

Purposes	% Companies
i) To assess training and development needs	52
ii) To help improve current performance	62
iii) To assess past performance	71
iv) To assess future potential/promotability	76
v) To assist career planning decisions	24
vi) To set performance objectives	24
vi) To assess increases or new levels of salary	67

The number of mentions was then expressed as a percentage of all replies. The most important objectives emerged as follows:

To assess future potential/promotability	76%
To assess past performance	71%
To assess increases or new levels of salary	67%

To assess future potential/promotability is the most common purpose of the appraisal scheme and the lowest ranking in the order of importance are as follows:

To assist career planning decisions	24%, and
To set performence objectices	24%

Table 8- Ranking in order of importance of the pur -pose (N=8)

	Ranking 1st %	2nd %	3rd %
i) To assess training and development needs	06	05	03
ii) To help improve current performance	03	03	04
iii) To assess past performance	19	29	20
iv) To assess future potential/ promotability	36	22	23
v) To assist career planning decisions	01	01	03
vi) To set performance objectives	02	02	04
vii) To assess increase or new levels of salary	18	24	28
	86	86	86

i) The highest ranking is for to assess future potential or promotability - 36%

ii) As the second ranking the highest number of organisations have indicated assessment of the past perfomance - 29%

iii) The leading purpose as the 3rd ranking is to assess increase or new levels of salary - 28%

It is therefore discouraging to find that today appraisal schemes are not much concerned to help improve current performance and to develop on the job. It is very likely that it is because of the prevailing economic climate employees are more concerned about promotability/ further potential which depends on past performance and salary increases. It was

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

also sad to see that the usage of appraisal schemes to assist career planning decision and to improve the current performance was very minimal. This indicate the organisations today are not much concerned about the current performance or guiding its employees to be successful in their future concern.

Table 9- Interval of time between the appraisal and salary review (N=80)

	% Of organisations	
	Private	Public
Less than a month	–	42
One month or more but less than3 months	12	34
Three months or more but less than 6 months	21	18
Six months or more but less than 9 months	28	04
Nine months or more but less than12 months	39	02

In the great majority of the organisations (86%) the formal appraisal exercise is a yearly activity.

According to academic and other expert opinion the approach of not directly linking pay and appraisal is usually held to be the correct one although it should not be taken to imply that salary decisions should ignore performance altogether.

Of the 10 government organisations I visited in the course of my investigations, I found that most of them where the emphasis of appraisal was clearly a pay.These organisations operates appraisal programmes which are largely geared to fixing increments. Salaries are revived annually using a fixed incremental payment system, increments can however be with held or a double increment awarded where considered appropriate.

The emphasis of appraisal programmes in Sri Lanka particularly in the Eastern Province is therefore more on pay compared with improving current performance or assessing development needs as in United Kingdom. This very marked difference in the main aim of appraisal almost certainly reflects deep rooted cultural differences between the two. It is appeared that a close link between appraisal and pay is far more acceptable in Sri Lankan organsiations than in British organisations.

The Appraisal Process

The earlier section dealt with the levels of staff appraised. I turn now to the question of who, other than the appraisee, is involved in the appraisal process and to what extent the appraisee contributes to his or her own appraisal. First, who is the appraiser?

The Appraiser

Table 10- Person responsible for carrying out appraisal (N=86)

Appraiser	Companies	
	Nos.	%
Immediate superior	66	78
Immediate superior's superior	15	17
Appraisal Committee	02	02
Personnel manager	03	03
	86	100

The table shows that, the immediate superior carries out the appraisal in most companies. But the pendulum appears to have swung even more toward the immediate superior and away from the immediate superior's superior. Thus I find that the latter carries out the appraisal in only 17% of the orgainsations. It is noted that the lack of involvement by the personnel manager who's duties seems to be administrative. The significance of this is that the use of 'grandfather' as the 'appraiser' is found most commonly in public administration.

Signing of appraisal reports

I found that singing of appraisal reports is usually regarded as a necessary part of the procedure. In 78% of the companies the appraiser is required to sign the completed appraisal report. It is customary however in many appraisal schemes for a kind of second 'reviewer' to be involved. This individual is usually the appraiser's immediate superior; his part in the procedure is to read the completed appraisal report and to add his own comments if necessary, thus providing some safeguard against personal bias or lack of experience on the part of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

the appraiser. In most systems that I examined, he countersigns the report. Table 11 gives an analysis of those who are required to sign the completed appraisals.

Table 11 - Signing the report forms (N=64)

	% companies
Immediate superior	51
Immediate superior's superior	39
Personnel manager	08
Appraisal committee	02

It is noted that although the immediate superior's superior does not involve himself in carrying out the appraisal directly (Table 11) he signs the reports in about 1/3 of the organisations. The other result noted is that the personnel manager also signs in about 8% of the organisations.

It will be noted that this table does not include the appraisee. The question of the extent to which individual appraisees know the content of their appraisal reports, sign them or are able to participate in the vital appraisal interview will be discussed later in this section.

Appraisal Committees

It was not possible in this survey to consider all the possible variety of activities of appraisal committees where these existed. It seemed worthwhile, however, to enquire briefly into how common and how far they were involved in the actual appraisal of individuals, I therefore defined an appraisal committee as "*a group of two or more managers, including the executive responsible for employee development in the company, whose purpose is to review the current performance of employees and to take an active part in nominations for management succession*". Some 9% of the organisations reported having such a committee which is substantially very lower percentage comparing to other methods of appraisal.

Answers to other questions indicated that these committees were very rarely involved in the appraisal of individuals since only 2% were reported to be involved in carrying out appraisal and signing report forms. Futhermore, only 2% were involved in carrying out appraisal interviews.

The general conclusions must be that appraisal committees seem to be decreasing in number and they are almost never involved in the detailed work of appraisal. Any further clarification of their role would need a specific study in greater depth which hardly seems justified unless and until they are more widely introduced.

Openness in appraisal

The debate about openness and a more participative approach to appraisal is likely to become one of the most important issues in appraisal over the next decade. Probably the factors which have most contributed to the shift towards great openness and which will continue to have an influence in the future are:

i)The philosophy of MBO which led to a considerable growth in the use of results oriented method of appraisal.

ii)The changing social climate which gives greater emphasis on participation.

iii)The growth in unions which are encroaching into management terriory.

The third factor may be of particular significance if, as is not improbable unions encroach more and more into management territory.This,after all, represents their major membership growth area for the future, particularly in the private sector. If I do see an upsurge in management unionism, there is little doubt that greater openness and participation will be demanded by the unions. Anstey et al note that this demand has already started but at the same time point out that greater openness can present certain difficulties for the appraiser.

"This desirability or otherwise of keeping staff reports confidential has been a subject of controversy for many years. The traditional system of keeping reports confidential had the advantage to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

management of being less trouble. The Reporting Officers were free from the constraint of having to guard against criticisms from the person reported on.He could give opinions with out having to justify them and he could feel free in his choice of words. The Reporting Officer was thus more likely to be candid, especially in drawing attention to weaknesses.

This system was unsatisfactory to the jobholder in that he had no accurate information how he was regarded, and was usually forced to speculate about this, often wrongly. It was difficult for him to direct his attention to areas where he might improve. The only check on fairness by the Reporting officers was the need for the report to be approved by Countersigning Officer, who might have intimate knowledge of the work of some officers under his command, but probably not of all.There has in consequence been a growing demand for open reporting voiced by many trade unions."

This comment on the pros and cons of confidential performance reviews and highlights the problems involved for all types of organisations which may be currently considering moving towards increased openness.

The findings of my survey suggested that a more open approach to appraisals is increasingly being adopted by a quite a number of organisations. Thus, I found: 18% of the participating companies the 'appraisees' saw their own reports in full where as in 38% of schemes the reports were shown in part. There were apparently 44% of the companies which did not permit the subordinate to have sight of the report at all. These figures obviously give indication of the extent of subordinate participation. Eventhough the closed systems are still predominating the trend to more open appraisals is also step in the right direction (Table 12).

Table 12- Openness of appraisal reports (appraisees seeing own reports) (N=86)

	%companies
Sees report in full	18
Sees report in part	38
Report not disclosed	44

These results indicate that out of the 38% of the reports partly or fully disclosed 56% are on the overall rating of the appraisee.

The overall picture to emerge from the study is that the trend towards openness in appraisal continues, with nearly one third of the companies disclosing reports either fully or to some extent.

Table 13-Parts of appraisal report not disclosed (N=26)

	% Companies
Futuer potential/promotion prospects	20
Overall rating	56
Other	24

From Table 13 it is clear that it is usually the section relating to future potential/promotion prospects which is not disclosed (20% of the 26 companies which disclosed reports in part). Studies of appraisal forms suggest that this figure is probably in fact even higher. It is worth mentioning here that some companies which disclose the complete appraisal report use separate documentation for the assessment of future potential which is generally treated as confidential. It appears however that most companies continue to include future potential and promotion prospects on the same form. In my discussions with companies I found that most personnel managers did not wish 'openness' to be extended to reports on potential.Fears were expressed that managers would be afraid to give honest assessments and that the effects would be adverse on these considered to be not promotable.

In one organisation, it was interesting to find that unions had originally wanted all potential assessments to be disclosed but after management resistance a compromise was reached where by the employee is able to see the potential assessment on request.

Other sections not disclosed are overall rathings or those which attempt to score or mark personnel qualities. A typical example of the latter is shown below, the marks being allocated on a scale from 1(poor) to 7 (out standing) .

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Markings

Figure 1 - Interviewer's Rating Form

Applicant's name:......................

Rater's name:.............................

University:...............................

Date:.......

	poor		average		outstanding		
01.Intelligence. The capacity to learn by experience and adapt to new situations successfully.	1	2	3	4	5	6	7
02.Self -confidence. Strong assurance of one's ability to perform.	1	2	3	4	5	6	7
03.Effective verbal expression. Ability to express ideas and concepts clearly and concisely.	1	2	3	4	5	5	7
04.Sociability. Ability to relate with and interact with others.	1	2	3	4	5	6	7
05.Maturity. Good sound judement. ability to make decisions and act on them.	1	2	3	4	5	6	7
06. Apperarance. Overall physical presentation including grooming and dress	1	2	3	4	5	6	7
07. Ambition or drive .Goal directed personal energy that is behaviourally orented.	1	2	3	4	5	6	7
08. Interest level. General enthusiasm as evidenced by personal involvement in interview..	1	2	3	4	5	6	7
09 Dependability. Ability to win turst of others through dedication to his/ her responsibilities.	1	2	3	4	5	6	7
10. Loyalty. Personal commitment to the people and organisations with which the interviewee is affiliated.	1	2	3	4	5	6	7
11. Persistence Determination to follow through with tasks initiated.	1	2	3	4	5	6	7

12. Overall recommondation to hire

definitely not hire		Weak Potential		Good potential		Definitely hire
1	2 .	3	4	5	6	7

Are there any indications that this person's backround should be checked more extensively,such as unexplained gaps in education or employment, excessive absences due to illness, disloyalty to former employers, or excessive personal obligations or indebtedness?

Yes:.........No:...........

Rank:..........of..........Interviewed

The problems inherent in ratings of this type have been exhaustively discussed in the literature and will be reviewed briefly in an ensuing chapter on types of appraisal forms and methods of appraisal. What is quite clear from my study of appraisal forms is that those who use ratings of personality and other traits tend to keep them confidential. It seems likely that adherents to this approach recognise that such ratings, if disclosed, could be potentially hurtful and have a negative effect on appraisees. Attempting to mark people on such items as "tact" "courtesy" "personality" in an open review exercise would create difficulties and could develop into a battle between appraiser and appraisee. Results-orientated methods of appraisal more readily lend themselves to an open system.

In some appraisal systems the person appraised is encouraged even required to sign the appraisal report. The intention of this is normally to ensure that the appraisee has had the opportunity to see at least part of the report and does not necessarily imply agreement with or acceptance of the assessment.

Table 14-openness of appraisal reports(appraisees signing own reports) (N=86)

	% companies
Appraisee expected to sign own report	29
Not expected to sign	58
Non-respondents	13

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The most that can be said is that in the study the proportion of companies are not expecting or even discouraging appraisees to sign their own reports is higher than those doing.

Even if you allow appraisees to see and sign the reports it is not enough to provide a truly open and participative approach. What is perhaps more important is the extent to which the appraisee is able to comment on the assessment.

Table 15-Openness of appraisal reports (appraisees able to comment on assessment) (N=86)

	% companies
Can comment in all cases	27
In some cases	09
Not permitted to comment	64

If we compare Table 15 with Table 12 there appears to be a discrepancy, since in only 56% of the companies are appraisal reports seen (either wholly or in part) by the appraisees always has the right to comment. In majority of cases apart from the fact that 42% of the appraisals are not disclosed where as 64% said no comments. Possibly the reason for this discrepancy is that in some companies the main points of the appraisal report are discussed with or read to the appraisees without actually being seen by them. One company I visited which operated an 'open' appraisal system said that the full report (which is of the written essay variety) is either shown or read out to the appraisee. A third alternative whereby the reviewer could just read out certain marked parts of the report has now been discontinued as it was found to lead to grave misuse and misunderstanding.

The same organisation gives very specific guidelines to managers on action to be taken in the event of disagreement between appraiser and appraisee.

This brings us to the question of the extent to which companies provide a formal appeals procedure for individuals who disagree with their appraiser (see Table 16).

Table 16-Extent of formal appeals procedures (N=86)

	%companies
Formal appeals procedure available	
In all cases	28
In some cases	14
No formal appeals procedure	58

Since appraisal reports are not disclosed in 44% of the companies, one may presume that in these organisations the question of formal appeal by the appraisee hardly arises. This implied that all companies should have such procedures, and it would seem natural that the normal company grievance procedure should be invoked in disputes arising from appraisals. This rather than any special machinery for appraisals in fact seems to be the usual method adopted by companies with formal appeals procedures.

It is possible that some companies do not automatically think of their internal grievance procedure because it is rarely involved on appraisal issues. This may or may not indicate a healthy state of affairs since many individuals will not wish to resort to the procedure except in extreme circumstances. However, if my predictions are correct on the coming growth of management unionism, this is almost certain to lead to demand for formal appeals procedures regarding staff reports and assessments, where these do not already exist.

Towards greater participation

The individual's right to see, sign or comment on his/ her own appraisal certainly contributes to greater openness but does not in itself indicate a truly participative approach. Margerison has pointed out that if a subordinate disagrees with his boss's assessment and this is placed on record, he/she may feel that he/she is placing his/her career in jeopardy. Margerison believes that the weakness of the current approach to appraisal is that it is a leftover of '1876 authoritarian management'. He advocates a joint problem solving approach which would give the initiative for appraisal to the subordinate. This would involve a kind of self- assessment exercise

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

in which the subordinates would write a report on the main tasks achieved during the year, their views on how these were handled, the problems that arose etc. The use of interview preparation forms completed by appraisees is a step in this direction and is clearly on the increase. A growing element of self-assessment seems a likely feature of appraisal in the future.

The argument for self-appraisal

Any annual formalised performance evaluation system tends to serve a wide variety of human resource functions, such as salary administration, training, succession planning. These multiple purpose can dilute or weaken the clarity and therefore the current validity of any appraisal system.

The most vulnerable of long-term appraisals is that they can create a situation in which the employee avoids the most powerful source of data on his performance: himself. In other words, if employees systematically work to assess their own performance, they are likely (1) to believe the assessment and (2) to take a proactive, responsible stance toward their work instead of allowing "the system" to psychologically put them into a situation where they're being semiannually "graded" by the boss.

A strong argument can be made for self-appraisal because;

1.It motivates the job incumbent to take more responsibility for his or her own performance and growth.

2. It can be performed as often as necessary because it can be initiated by the person being assessed.

3.It can be clearly and specifically focused on job behaviour and therefore not con fused by other issues such as compensatio promo tion, and so forth.

4."Performance ambiguity" is decreased, creating the possibility for more timely and more focused change in job behaviour.

The mechanics of self-appraisal

Self-appraisal uses the standard approach to performance appraisal, but the mechanics of it also increases the care (and the validity) with which the appraisal is conducted.

1.Self-appraisal.

Each appraisee is asked to analyse his or her *"core job duties"* and to write down how he or she handled each of these key duties over the last three months. appraisees have a choice categories: 'outstanding," "*adequate*" and "not *adequate*."

For example, an important job duty for a department head might be "*appraising his subordinates*". Here, the head can assess his or her own performance in such areas as (a) simply doing the appraisals, (b) doing them on time, and (c) basing the appraisal on data rather than on personality characteristics. Considering these factors and others relevant to appraising the individual rates himself or herself as " *out standing*" *or* "*average* "*or* "*poor.*" on the critical duty of "*appraising people.*"

Although this step sounds complicated, cumbersome, and time consuming, it is not. People appraise their own performance all the time; it is a natural, ongoing, and automatic process. In this instance, however, It is simply more organised, more complete, and therefore more likely to be valid. it is also focused only on currently important responsibilities and duties; it does not cover all of an employee's duties.

2.Feedback from trusted associates

The next step is to instruct people to show their self-assessments to at least one person who fulfills the following specific criteria:(1) He or she knows the job, (2) the employee does not compete with him or her, (3) he or she is not a friend, and (4) he or she can be trusted.

This peer is then shown the self-diagnosis of major, timely responsibilities and their associated duties that have been rated "*outstanding,*"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"average," or *"poor"* by the person appraising himself. This step is taken because there is a tendency to be too hard or too lenient on oneself.

Then the trusted peer rates the individual on the now "screened" duties using the same three point scale as the ratee. The peer also shares recommendations for improvement, which should be written down by the ratee. The ratee's task at this point is to use his or her co-rater as a source of information through which to gather as much valid data as possible.

3.Feedback from trusted direct reports.

Securing feedback from direct subordinates requires a high degree of both self-confidence and judgement, but their perspective can add a good deal of very important data. It should be noted that in field trials using this system, some organisations balk at involving direct reports in the process.

4.Feedback from one's superior.

The self-diagnosis on important and timely duties, refined by input from peers and direct subordinates, is now in brief written form. The person whose performance is being assessed submits it to his or her superior with an introduction similar to the following:

"I have been thinking about my performance in some critical areas lately, and I've checked my own assessment with some other people (names). Naturally, any inventory like this requires your input to be complete and valid. I would like to check with you in about a week to determine those areas where you think my performance is adequate or where it could use improvement. Here are the notes I've gathered so far."

Supervisors of the ratees will probably be quite happy with this *"bottom up"* approach because it demonstrates that the ratee is seeking guidance and wants to improve. In addition, by contrast with the organisation's formal merit rating procedure, its person-to-person informality may also allow the superior to be more open and relaxed than he or she has been previously.

Areas of convergency and action

As the ratee reviews the data from four sources, areas of convergence are likely to emerge. In other words, there will be agreement, or near-agreement,with regard to some job behaviours that are *" out standing,"* some that are *"average,"* and some that are "poor"

With the convergent information in hand, the person being assessed needs to either (1) improve on the job or (2) find out in greater detail what the data mean and work to improve on-the-job behaviour.

As the data are developed covering currently important duties-data that are expressed behaviourally, not in terms of character abstractions-the appraisees begins to have a better understanding of his "real strengths and weaknesses." He can then take more personal responsibility for his own behavioural change by emphasizing strengths-and where he is so motivated-singling out specific behaviours for change.

Most organisations appraise individual performance once a year, both to react to past performance and to improve future performance. But one appraisal interview simply cannot do both. The employee may remember how the supervisor behaved but not any pointers that may have been offered in terms of improving future performance.

The supervisor must help the employees to make accurate observations and reflections about their performance. To accomplish this, he must make them to complete a self-evaluation planning from (see Figure 2), in which they list weaknesses they feel are interfering with their job performance and the reasons for each. The employees will identify possible strategies to improve or eliminate each of these deficiencies and later, identify specific actions they are willing to take in order to overcome these weaknesses..

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

FIGURE 2- Self-Evaluation Planning Form

Section A- Weaknesses

Directions: Carefully study the example shown below. Then, identify and evaluate weaknesses that affect your job performance by completing the form.Be honest in your self-evaluation. Be assured your answers will be used to plan your training and skill development during the next evaluation period and will not be used for personnel decisions.

Weakness	Reason Weakness Exists	Strategy to Improve or Eliminate Weakness	Proposed Action
I arrive at work late very often	I am delayed beacause I get caught up in traffic.	Leave home earlier to allow time to get to work on time.	not willing to change.

Section B- Strengths, Abilities, and Interests

Directions: Carefully study the examples shown below. Then, evaluate the strengths, special abilities, and interests that affect your job performance.

Strenght Special Ability, or Interest	Currently Used on the Job yes/no	Strategy to Use These Abilities More Fully	Proposed Action
Strength: I use my time wisely: therefore. I finish my work by the due date or earlier	Yes	--	--
Abilitiy: I am proficient at operating data management software	No	Develop a proposal for developing a database for our client mailing list.	Discuss with supervisor at midpoint evaluation

The next step is to have the employees list,their personal strenght, ability, or interest that they are not fully using in their work and indentify ways in which they can rectify the situation. Six months after this meeting, a second interview should be held. Here employees rate their performance on the job factors most representative of the critical duties associated with their jobs. By way of example, six such factors are shown in Figure - 3.

Figure 3. Mid - Point Evaluation Form

Name:..

Date:...

Department Name:...

Position title:...

Directions: Evaluate your performance on each of the following factors. Read the suggested comments listed in the evaluation column. Circle the rating to the left of the comment which accurately describes your performance.

Factor	Evaluation
Attendance and Punctuality consider rate of absenteeism and tardiness	+Excellent attendance always on time. / Absent or late with a good reason for no more than 19% of total time. -Absent or tardy more than 10% of total time.
Equipment skills. Appraise degree of proficiency in the operation.	+Fully proficient in the operation of word-processing soft ware. /More skill are needed for effective operation of word processing soft ware but skills are improving. -Lacks adequatete skills to operate word-processing software; immediate improvement is needed.
Quality of work Assess the amount of satisfactory work under normal working conditions.	+ Exceptional quantity meets all deadlines. /Volume of work is satisfactory, meets 90% of all deadlines. -very slow cannot complete work by the deadline.

Contd...

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Degree of work appraise ability to perform the job with a minimum of supervision.	+Requires little supervision; works independently without disturbing others. /Completes necessary tasks with reasonable amount of supervision; occasionally asks co- workers for help or talks to them about personal matters. -Requires close supervision; dose not work independently; frequenty disturbs others about work and personal matters.
Ability to follow Standard office Procedures. Consider Knowledge of standard office procedures as required to perform the job.	+Produces all documents following standard office procedures. /Frequently produces documents following standard office procedures. -Does not follow standard office procedures when producing documents as much as 50% of the time.

Improvement Strategies
List the strategies which you and your supervisor agree you will take to improve your performance during this evaluation period ....

....

Enrichment Strategies.
List the interests and special abilities you would like to develop during this evaluation period..............................

....

My signature indicates that this form has been discussed with me by my supervisor. It does not necessarily indicate my agreement with any information on the form.
Employee's Signature .... Date:
Supervisor's Signature .... Date:

At this stage in the process, a non-numerical rating scale (+,/ ,-) is preferable to a numerical one. Number imply measurement, while the former can help to establish a nonjudgemental atmosphere by shifting the emphasis away from measurement to the developmental purpose intended by this appraisal process.

Once the forms have been completed the supervisor meet individually with each employee. Discuss any differneces that may exist between the self-ratings and the supervisors ratings of his performace. Also,discuss strategies that will be challenging and motivating yet are compatible with both the job's requirements and the employee's abilities.

As a final step, both the supervisor and the employee should sign the form. This "contractual action" impresses on both parties the seriousness of the process.

Possible results

Although the process that has been described here may seem complicated and cembersome, it is not. First, paper work is kept to an absolute minimum; second, people receive timely feedback that is not ritualised; and third, the data focuses on a subset of the appraisee's most important current duties. Beyond these strengths, the following results are possible:

1.The appraisee is the person taking responsibility for the appraisal.

2.The factor that are assessed are behaviours, not characterological abstractions like "loyalty" or "drive".

3.Much of the "excess beggage" of formal appraisals, such as salary considerations, is absent. This process by its nature is focused on currently important job behaviours.

4.Since the data are gathered from different sources, and these sources give data that are independent of each other, their areas of con vergence both "pro" and "con" are more likelto be valid.

The Appraisal Interview

One of the primary purpose of appraisal identified by the survey is to help improve current performance. Feedback in a well conducted interview is therefore essential if this aim is to be achieved; the formal interview should be seen, however, as merely one event in a continuing relationship of informal communication between superior and subordinate.

In many companies appraisal is one way and secret, it can therefore only fulfil the first three purposes of appraisal and cannot be used to motivate the employees by reviewing the performance in their jobs.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Two-way and open appraisal requires that an interview takes place between superior and subordinate. A problem-solving approach is usually recommended, encouraging the subordinate to talk freely about his success and failures over the period. The self-criticism that may occur in this process is much more likely to lead to action by the subordinate to remedy his faults than criticism by the manager.

When conducting an appraisal interview a manager should adhere to the following:

a) Begin the interview with an outline of it's purpose, the assessment criteria, and state what the objective of the exercise.

b) Put the subordinate at ease, emphasizing the positive aspects of his work during there view period.

c)Offer an opinion of the subordinate's performance and ask whether the subordinate has any thoughts on how it could be improved.

d)Diagnose the causes of problems and root out the histories of specific failures.

e)Ensure that all relevant information is available during the interview.

f)Apply identical criteria when assessing subordinates of the same grade, avoiding favourities, bias and subjectivity when interpreting information

Table 17-Appraisal interview as a formal part of appraisal scheme (N=86)

	% Companies
Yes	39
No	61
	100

Only 39% (Table-17) of the companies reported that formal appraisal interviews were an integral part of their appraisal scheme, with the immediate superior conducting the interview in the majority of cases (See Table 18).

Table 18- who conducts the interview (N=39)

	% Companies
Immediate superior	65
Immediate superior's superior	14
Appraisal committee	06
Personnel manager	20

The practice of having the appraisal interview conducted by the manager one level up from the immediate superior is not common in industry and was found in only 14% of the participating companies. Nevertheless, in my discussion with employees in organisations is that they would prefer that the interviewer was at a higher level than their immediate superior.

I noted that although in performance appraisal the appraiser's immediate superiors nor the personnel manager does not take part (19%) but they take part in interviews where it is held in about 34% of the3 organaisations.

The appraisal interviews can serve one or more of the following purposes;

1. to evaluate the subordinate's recent performance.
2. to formulate job improvement plans.
3. to identify problems and/or examine possible opportunities related to the job.
4. to improve communications between superior and subordinates.
5. to provide feedback on job performance to the employees.
6. to provide a rationale for salary reviews.
7. to identify potential performance/possibilities for promotion or transfer, and
8. to identify training and development needs.

Interviewer training

The technique of the interview is all important It is not easy largely because the interviewer has to combine two quite different roles- counsellor and

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

assessor . Maier observed that the appraisal interview as one of the most difficult interactions in which a manager can find himself involved and demands a high degree of skill. It would therefore seem obvious that training is essential for effective appraisal interviewing. Yet, I found in many companies still provide no training at all (83%).

Table 19-Training in appraisal interviews (N=27)

	% companies
Those managers receiving training within organisation	8.5
External training	8.5
No formal training	83.0

In fact just over 80% of the companies are not provided formal training in appraisal interviewing. This left a total of 17% where only formal training was given. It is interesting here to compare believes or attitudes with practice. As many as 67% of the total respondents beleived that appraisal was of no value unless accompanied by formal training in appraisal interviews. Many therefore concede the need for training in theory but, for one reason or another, their organisations have not got round to implementing a programme in practice.

Table 20-Responsibility for training in appraisal inter viewing (N=06)

	% Companies
Training Manager/Personnel Manager	82
External consultants	12
Non-respondents	06

Unfortunately, as many as 6% of the companies providing formal training did not answer the question on responsibility for training but the data suggest that the involvement of external consultants is low. Furthermore, their use tended to be confined to the larger companies.

Research on appraisal interviewing

A review of the literature on appraisal interviewing suggests that the following characteristics are related to the success of such interviews:

1. A high level of subordinate participation in the appraisal process.
2. A helpfull and constructive attitude on the part of the appraiser.
3. Aproblem solving approach by the interviewer (as opposed to a 'tell and sell'style).
4. Participation by the employee in setting any specific goals to be achieved.

Kay, Meyer and French's classic research study has shown that the greater the threat to the subordinate's self esteem by way of criticisms less favourable will be his attitude toward the appraisal system and the fewer the number of subsequent improvement, in job performance. However, another research study by Fletcher found that discussion of performance weaknesses did not seem to evoke hostile reactions and indeed appeared to be an acceptable, even desirable element of the procedure. The research further found that the problem-solving approach, with or without discussion of weaknesses, elicited a favourable attitude to appraisal in a greater number of cases than did the tell and sell approach. This tended to reinforce the conclusions of earlier studies that the problem-solving style leads to greater willingness to implement action decided upon.

Maier identified three basic approaches to the appraisal interview.These were as follows:

a) **TELL AND SELL** - approach, in which the manager tells his subordinates how he is doing, and endeavours to persuade him to accept what has been decided for him in terms of improvement.

b)**TELL AND LISTEN** -approach, where the manager tells his subordinates how he is doing, but then sits back and listens to the individual's point of view, both about the appraisal and about any follow-up action required.

c) **PROBLEM-SOLVING** - approach, in which the manager effectively puts aside the role of a judge,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

in order to join the subordinate in mutual reflection on progress and mutual discussion about required action.

The above styles or appraisal interviews have described a continuum of interview behaviour ranging from a relatively autocratic style to one that is fully participative.

Unfortunately, there is a dearth of published evaluation studies on training in performance appraisal. But one such study by Allinson indicates the beneficial effects of such training. Allinson reports the results of a study which was designed to examine the effects of a role playing approach to training in performance appraisal interviewing. Appraisers, superiors and subordinates all reported improvements on almost every aspect of the post-training interviewing; furthermore, it was not just the skill of interviewing which was improved but also the trainees' appreciation of the role of performance appraisal. Finally, the findings suggested that the training was of special value for managers in mid-career. In the light of these research findings, companies should seriously consider whether it is not likely that training would benefit appraisers and enable them to acquire a higher level of skill and effectiveness.

Cont........

"IT IS MUCH EASIER TO BE CRITICAL THAN TO BE CORRECT."

Benjmin Disraeli.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரம் மாற்றத்தை நோக்கி........

K.T.K.Thambiah

அறிமுகம்

இன்று 17.9 மில்லியன் சனத்தொகையைக் கொண்ட ஒரு சிறிய தீவான இலங்கை 1948இல் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற பின்னர் பேரினப் பொருளாதார உறுதித்தன்மையைப் பேணும் பொருட்டு பல்வேறுபட்ட கொள்கைகளை காலத்திற்கு காலம் பின்பற்றி வந்தது. 1948 - 1955 வரையான முதல் 8 வருடகால பகுதியில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் தடையற்ற சந்தை அமைப்பிற்குள் தொழிற்பட்டதைக் காண முடிந்தது. சிறப்பாக சர்வதேச சந்தையை மையமாகக் கொண்டு தொழிற்பட்ட இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் இயந்திரம் போன்று தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு ஆகிய மூன்று பெருந்தோட்ட முதனிலைப் பொருட்களும் காணப்பட்டது. இவ்வாறான நிலைக்கு மத்தியில் 1956ல் திசை திரும்பிய இலங்கைப் பொருளாதாரப் போக்கில் பல்வேறுபட்ட தளம்பல் நிலைகள் உருவாகத் தொடங்கின. குறிப்பாக சனத்தொகையின் விரைவான வளர்ச்சி, வேலையின்மை அதிகரிப்பு, சென்மதி நிலுவையின் பாதகமான போக்கு, அதிகரித்துச் சென்ற வரவுசெலவுத்திட்ட பற்றாக்குறை ஆகியன இலங்கையின் பொருளாதார உபாயங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலையை பிரதிபலித்தது. இதனால், 1956 -1977 வரையான இருதசாப்த காலத்தில் வெவ்வேறு அரசாங்கத்தினால் அபிவிருத்தி சார்ந்த வேறுபட்ட பல உபாயங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அத்தகைய உபாயங்கள் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தை கொள்கை ரீதியாகவும், நடைமுறை சார்ந்த விதத்திலும் மூடிய உள்முக நோக்கிய அபிவிருத்தி உபாயமாகவும்(Inward - looking Development strategy)திறந்த அல்லது வெளிநோக்கிய அபிவிருத்தி உபாயங்களாகவும்(Out-ward looking Development Strategy) காணப்பட்டன.இங்கு 1977 ம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை 17 ஆண்டுகளாக ஆட்சி புரிந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்திய பொருளாதார உபாயம் மிகவும் பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றது. அக்கொள்கையைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதும் அக்கொள்கையினால் இலங்கையின் பொருளாதாரம் கண்டுள்ள மாற்றங்கள், தாக்கங்களை ஆராய்தலுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

'திறந்த பொருளாதாரம்' என்ற எண்ணக்கரு

இன்று உலகம் முழுவதும் அபிவிருத்தி அடைந்த, அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் என்ற நாடுகளின் மட்டத்தில் வேறுபாடின்றி பேசப்படும் ஒரு எண்ணக்கருவாக 'திறந்த பொருளாதாரம்' என்ற பதம் காணப்படுகின்றது. பொருளாதார நடவடிக்கையோடு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் இவ் எண்ணக்கருவானது அதற்கும் மேலாக ஒரு நாட்டின் அரசியல், சமூகவியல் நிர்வாக நடவடிக்கைகளோடும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுகின்றது. உலக பொருளாதாரத்தோடு கடந்த இரு தசாப்த காலமாக திறந்த பொருளாதாரம் பற்றிய ஆழமான பதிவுகள், மாற்றங்கள் பின்னிப்பிணைந்து பொதிந்து வருவதை காண முடிகின்றது. 'திறந்த பொருளாதாரம்' 'தாராள மயமாக்கல்' ஆகிய இவ்விரு பதங்களும் சமமான கருத்து விளக்கத்தை தருகின்றன. 'குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் தடைகளையும், கட்டுப்பாடுகளையும் நீக்கி பொருளாதாரத்தை உலக பொருளாதாரத்தோடு இணைந்த வகையில் திறந்து விடல் அல்லது பெருஞ்சந்தை நோக்கி அதனை அமைத்தல் என்ற பதத்தை திறந்த பொருளாதாரம் தரும்போது தாராள மயப்படுத்தல் என்பது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்திலும், வர்த்தகத்திலும் காணக்கூடிய கட்டுப்பாடுகளை முற்றாகவோ அல்லது வேண்டிய அளவிற்கோ நீக்கி அல்லது தளர்த்தி தடையற்ற முறையில் பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கையினை தொழிற்படச் செய்தல் என்ற பொருள்படுகின்றது. உண்மையில் பொருளாதாரத்தை திறந்து விடுதலோ சரி அல்லது தாராளமயப்படுத்தலோ சரி அது இத்தகைய உபாயத்தைப் பின்பற்றப் போகும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் பொருளாதார வர்த்தக சூழலைப்பொறுத்து வேறுபட்டதாக காணப்படும். தாராளமயப்படுத்தல் பற்றி கலாநிதி சமன் கெலேகம தனது கட்டுரை ஒன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

''பொதுவாக பொருளாதாரக் கொள்கை உருவாக்கமும் இன்றைய உலக வர்த்தக நடவடிக்கைகளும் றிக்காடோவினால் விளக்கப்பட்ட ஒப்பீட்டு அனுகூல விதியைக் கொண்டுள்ளதை (Comparative Advantage)காணமுடிகின்றது. இந்த அடிப்படையில் சர்வதேச போட்டித் திறனை உருவாக்கும் பிரதான கருவி என்ற முறையில் இன்று அநேக நாடுகளில் பொருளாதாரத்திலும் வர்த்தகத்திலும் தாராளமயாக்கல் என்ற கொள்கையே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. பொருளாதாரத் தாராளமயமாக்கலானது சந்தைச் சக்திகளின் தடைகளற்ற இயக்கத்திற்கும், தானாகவே ஒரு நாட்டில் நிலையான போட்டி முறை ஏற்படுவதற்கும் வழிவகுக்கும் எனக் கருதப்படுகின்றது.''

இவரது நோக்கின்படி ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உலக பொருளாதாரத்தோடு இணைப்பதன் மூலம் போட்டித்தன்மையை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரம்
சில வரலாற்றுப் பக்கங்கள்

இந்த வகையில் திறந்த பொருளாதாரம் என்ற எண்ணக்கரு இலங்கைப் பொருளாதாரத்திற்கு முற்றிலும் புதிய ஒன்று எனக் கூற முடியாது. காலனித்துவ பிடியில் இருந்த போதும் 1948ல் அதில் இருந்து விடுபட்ட 8 ஆண்டுகால வரையும் (1948 - 1956) இலங்கை திறந்த பொருளாதாரத்திற்கு சமமாக அல்லது திறந்த பொருளாதாரத்தை ஒத்த ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையையே பின்பற்றியிருந்தது. எனவே இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை பற்றிய உபாயங்களை வரலாற்று ரீதியான உள்ளடக்கத் துடனேயே விளக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இத்தகைய மாற்றங்களின் ஊடாக 1977ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட தாராளமயப்படுத்தலை அல்லது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க திருப்பு முனையாகவே கொள்ள முடிகின்றது. 1948இல் இலங்கை அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற வேளையில் திறந்த பொருளாதாரத்திற்கு சமான ஒரு கொள்கையே நடைமுறையில் இருந்தது. இது சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பு இருந்த பூரண கட்டற்ற சந்தையைப் போன்று இல்லாவிடினும் ஏறக்குறைய அதற்கு சமமானதாகக் காணப்பட்டது. சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் காலனித்துவ அமைப்பையும், அதற்கு சமமான முதலாளித்துவ வர்க்கத்தையும் இலங்கை கொண்டிருந்தது. பூரணத்துவம் வாய்ந்த வகையில் முதலீடுகளை மேற்கொள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கம் இல்லாமையால் நாட்டில் அவசியமான சில பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவேற்ற அரசியல் தலையீடு அவசியமாய் இருந்தது. அரச தொழிற்பாட்டிற்கு பக்க பலமாக தனியார் துறை தொழிற்பட வேண்டியிருந்த அதே சமயம் தனியார் துறையினர் பல்வேறு தொழில் துறைகளில் முதலீடு செய்யும் வகையிலும், முதலீடுகளை ஊக்கப்படுத்தக்கூடிய வகையிலும் அரசு நிதி சார்ந்த, நிர்வாகம் சார்ந்த நிறுவன அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இதனால் இக்காலப்பகுதியில் அரசிற்கு சமமான வகையில் தனியார் துறையாலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடிந்தது. இதற்குச் சான்றாக 1948 - 1950 களின் காலப்பகுதியில் மொத்த உற்பத்தியில் அரசின் பங்கு 38% மாகவும் அரச வேலைவாய்ப்புக்கள் 48% மாகவும் காணப்பட எஞ்சியது தனியார் துறையின் செயற்பாடாக இருந்தது. ஆனால் இப்போக்குகளும் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகளும் நீண்டகாலத்திற்கு நிலைத்து நின்று வழிகாட்ட முடியாது தத்தளித்தது.

77களின் தாராள மயப்படுத்தலுக்கு முன்:

இலங்கை அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றது முதல் 1956 வரையான காலப்பகுதி திறந்த பொருளாதாரத்தை ஒத்த கொள்கை பின்பற்றப்பட்டு இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் சர்வதேச மாற்றங்களின் சாதகமான போக்கும் (கொரிய செழிப்பு - 1952) அதன் காரணமாக இலங்கையின் மரபு சார்ந்த ஏற்றுமதிப்பண்டங்களுக்கு கிடைத்த வாய்ப்பான விலை உயர்வுகளும், இலங்கையின் அன்னியச் செலாவணியில் ஒரு மிகை நிலையை தோற்றுவித்து இருந்ததுடன் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களை என்றுமில்லாத அளவிற்கு அதிகரித்தும் இருந்தது. உ-ம், 1965இல் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் அளவு 1276 மில்லியன் ரூபா ஆகும். விமர்சன நோக்கில் இது இலங்கை காலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் இருந்து முற்றாக விடுபடாத தன்மையையே காட்டி நிற்கின்றது. அதே சமயம் இக்காலப்பகுதியில் தெற்கு, தென்கிழக்கு ஆசியாவோடு ஒப்பிடும் போது குறிப்பிடத்தக்க வாழ்க்கைத்தர உயர்வையும் காட்டி நிற்கின்றது. 1960களின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை தாய்லாந்து, கொரியா ஆகிய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது தலாவருமானம், எழுத்தறிவு வீதம், ஆயுட்காலம் என்பவற்றை உயர் அளவில் பிரதிபலிப்பதைக் காட்ட முடியும்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசியா நாடுகளின்
சமூக பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகள் -1960

நாடுகள்	*தலா வருமானம்*	*வளர்ந்தோர் எழுத் தறிவு%*	*ஆயுள் எதிர் பார்ப்பு*
இலங்கை	*152*	*75*	*62*
தாய்லாந்து	*95*	*68*	*51*
மலேசியா	*280*	*53*	*57*
தென் கொரியா	*153*	*71*	*54*
இந்தியா	*73*	*28*	*43*
பிலிப்பைன்ஸ்	*254*	*72*	*51*

ஆதாரம்: South Asia Regional Conference Augest 1993

இவ்வாறு காணப்பட்ட ஒரு சாதகமான போக்கின் பிரதிபலனாக பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. எவ்வாறெனினும் பொருளாதாரத்தின் இந்தச் செழிப்பு நிலை நீண்ட காலத்திற்கு தொடர்ந்து இருக்க முடியாதவகையில் 1950 களின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தடுத்து நிறுத்தின. பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு காணப்பட்ட உலக சந்தையின் சாதகமற்ற விலைப்போக்கும் அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட வெளிநாட்டு வர்த்தக தளம்பல்களும் அந்நியச் செலவாணியில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. மறுபுறத்தில் இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கான அதிகரித்த உலக சந்தை விலையானது அந்நியச் செலாவணிக் கொடுப்பனவை அதிகரிக்கச் செய்திருந்தது. இதன் காரணமாக இலங்கையின் பொருளாதாரம் பல புதிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகட்டு தீவிரமாக முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. வெளிநாட்டு வர்த்தக நெருக்கடி காரணமாக ஏற்பட்ட சென்மதி நிலுவை பற்றாக்குறை, இதனால் மோசமடைந்த வர்த்தக மாற்று வீதம்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதிகரித்து வந்த வரவுசெலவுத் திட்டப்பற்றாக்குறை, உயர் சமூக நலச் செலவீடுகள் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. உதாரணமாக, அரசு பிரதானமாக எதிர் நோக்கிய குறைநிலை வரவு செலவு நிதிபடுத்தல் தொடர்பான நாணய விரிவாக்கல் நடவடிக்கையானது நுகர்வோரின் இறக்குமதிக் கேள்வி அதிகரிப்பதற்கு காரணமாக இருந்தது. அதனால் 1959ன் பின்னர் வெளிநாட்டு சொத்துக்களின் அளவு வீழ்ச்சி அடையத் தொடங்கியதுடன் மோசமான ஒரு கட்டத்தையும் அடைந்தது. இவை 1960களின் முற்பகுதியில் இருந்து மேலும் ஒரு படி சென்மதி நிலுவை நெருக்கடியை உருவாக்கின. இவற்றில் இருந்து விடுபடும் பொருட்டு 1950களின் பிற்பகுதியில் இருந்து மூடப்பட்ட பொருளாதாரத்தோடு இணைந்த பல பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய ஒரு உள்நோக்கிய உபாய முறையானது இறக்குமதிக்கான கடுமையான அளவுக் கட்டுப்பாடுகளையும், உயர்ந்த அளவான அந்நியச் செலவாணி மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டு காணப்பட்டன. அதே சமயம் உள்நாட்டைப் பொறுத்த வரை வள ஒதுக்கீடு, வளப்பகிர்வு, வளத்திரட்டுதல் போன்றன தொடர்பாக அரச தலையீட்டின் அளவு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரிக்கப்பட்டது. இத்தகைய கொள்கை மாற்றங்கள் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்.

1. பல்வேறுவிதமான நுகர்வுப் பொருட்கள், இடைநிலைப் பொருட்கள் மீது தரிப்பு, வரி விதிப்புமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சில பொருட்கள் மீது 100% - 300%ம் வரையான அளவு தரிப்பு, வரிவிதிப்பு முறை விதிக்கப்பட்டன. அத்துடன் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கட்கும் உற்பத்திகட்கும் பாதுகாப்பு வழங்கும் பொருட்டு கோட்டா முறை கொண்டு வரப்பட்டது. கோட்டா முறையில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள், மருந்து வகைகள், உரவகைள், பெற்றோலிய உற்பத்திகள் விலக்குப் பெற்று இருந்தன.

2. அரசின் நேரடியான தலையீடு கைத்தொழில், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மீது அதிகரிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக பல தனியார் துறை உற்பத்திக் கைத்தொழில் முயற்சிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. அத்துடன் பொதுத்துறை கைத்தொழில் முயற்சிகள், பொதுச் சேவை உற்பத்தி முயற்சி என்பன உருவாக்கப்பட்டன.

3. நாணய மாற்றுவீதத்தின் மீதான உயர்ந்த அளவு கட்டுப்பாடுகளும், பிரமாணங்களும் விதிக்கப்பட்டன. இதனால் இலாபம், நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடு என்பன குறைவடைந்ததோடு சட்டரீதியான கட்டுப்பாடுகளும் இவற்றின் மீது கொண்டு வரப்பட்டன

4. இறக்குமதி மீதும் நாணயமாற்றுக் கட்டுப்பாடு மீதும், உள்நாட்டு விலைக்கட்டுப்பாடு மீதும் படிப்படியாக கொண்டு வரப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளானவை பெருமளவான பொதுத்துறை உற்பத்திகள் தோற்றம் பெற வழி வகுத்தன. அதே சமயம் அரசினால் உயர்ந்த அளவில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழில் உபாயமானது(ISI)உள்நாட்டு கைத்தொழிலுக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்கியதுடன் உள்நாட்டு கைத்தொழில் உற்பத்திகட்கு உயர் பாதுகாப்பினை வழங்க முனைந்தது.

இவ்வாறான கொள்கைகள் அதிகரித்த அளவிலும் இறுக்கமாகவும் 1959ம் ஆண்டின் பின் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதற்கும், தீவிரப்படுத்தப்பட்டதற்கும் இலங்கை காலத்திற்கு காலம் பல்வேறுபட்ட பொருளாதார இடர்களை எதிர்நோக்கியமையே காரணம் ஆகும். இத்தகைய உள்நோக்கிய அபிவிருத்தி (In-ward looking development policy)கொள்கையை இலங்கை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பிரதானமாக உள்நாட்டு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதோடு உள்நாட்டுச் சந்தையையும் விருத்தியடையச் செய்யும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஒருபுறத்தில் இப் பொருளாதாரக் கொள்கை உள்நாட்டு கைத்தொழில்களை வெளிநாட்டுக் கைத்தொழில் சார்ந்த போட்டியில் இருந்து பாதுகாக்கவும் உதவும் என கருதப்பட்டது. மறுபுறத்தில் பொதுநலச் செலவீடுகள் மீதான செலவீனம் அதிகரிக்கப்பட்டது. உணவு மானியம் அதிகரித்த அளவில் வழங்கப்பட்டன. இலவசக் கல்வி சேவை, மானியத்துடன் கூடிய போக்குவரத்துச் சேவை என்பவற்றிற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. இவை ஒரு புறத்தில் சமூக நல அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முனைந்த அதே சமயம் மறுபுறத்தில் வரவு செலவுத்திட்ட பற்றாக்குறை மீது அதிகரித்த சுமையை ஏற்படுத்தியதோடு பொருளாதார அபிவிருத்தி மீதும் ஒரு பின்னடைவை ஏற்படுத்தி இருந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது.

இவ்வாறான பொருளாதார நகர்வின் மத்தியில் 1965ல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை பதவிக்கு கொண்டு வந்ததோடு இலங்கையின் பொருளாதாரக் கொள்கை தொடர்பாக ஒரு பகுதியான தாராளமயமாக்கல் நடவடிக்கைகட்கு வழிவகுத்தது. இந்தக் கொள்கையின்கீழ் இறக்குமதிக் கொள்கை சீர்திருத்தப்பட்டதுடன் மரபுசார் ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு பெருமளவான ஊக்குவிப்புக்களும் வழங்கப்பட்டன. குறிப்பாக இரட்டை நாணயமாற்று வீத முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, நாணய பெறுமதி இறக்கம் செய்யப்பட்டமை(1967) அந்நியச் செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டமை((FEECS 1968) திறந்த பொது அனுமதிமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை (OGL)போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த பரிசோதனை முயற்சி தாராளமயமாக்கல் கொள்கை மீது இருந்த நம்பிக்கையை குறைவடையச் செய்ததோடு எதிர்நோக்கிய எந்த பொருளாதார இடர்கட்கும் தீர்வு காண்பதிலும் வெற்றியளிக்கவில்லை. அத்துடன் இறக்குமதி பதிலீட்டுக் கொள்கையின் வெற்றியை தடைப்படுத்தியது. ஆயினும் கைத்தொழில் தொடர்பாக ஓரளவு வளர்ச்சியை தாராளமயமாக்கல் கொள்கை பிரதிபலித்து இருந்தது. உதாரணமாக, 1960 - 1965ல் 5.2% மாக இருந்த மெய்ரீதியான கைத்தொழில் வளர்ச்சி 1965 - 1970 காலப்பகுதியில் 7.2%மாகக் காணப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வாறு பிரதான முன்னெடுப்புக்களை பகுதி ரீதியான தாராளம யமாக்கல் கொள்கை கொண்டு வர முனைந்த வேளையில் 1970இல் ஏற்பட்ட அரசாங்க மாற்றம் முக்கூட்டு முன்னணி அர சாங்கத்தை இலங்கையில் ஏற்படுத்தியது. இவ் அரசாங்கமானது மீண்டும் 1960கட்கு பின் பின்பற்றப்பட்ட அதே மாதிரியான கட் டுப்படுத்தப்பட்டதும், இறுக்கமானதுமான பொருளாதாரக் கொள் கைகளை மேற்கொள்ள முனைந்தது. குறிப்பாக இரண்டு தசாப்தங் களாக கடைப்பிடித்து இருந்த இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொ ழில் கொள்கையானதுஎதிர்பார்த்தளவு வெற்றியளிப்பதற்கு பதி லாக பொருளாதாரத்தில் பல பின்னடைவுகளை தோற்றுவித்து இருந்தது. இதற்குக் காரணம் இக்கொள்கை வழியாக கடைப்பிடிக் கப்பட்டிருந்த பல பொருத்தமற்ற நடவடிக்கைகளே காரணமாக அமைந்தன. குறிப்பாக

அ. உற்பத்திகள் பல வெளிநாட்டு மூலப்பொருட்கள், இடைநி லைப்பொருட்களை சார்ந்து இருந்தமை.

ஆ. மூலதனச் செறிவான தொழில் நுட்பத்தின் கீழ் தங்கியிருந்தமை.

இ. திறமையற்ற உயர் பாதுகாப்பைக் கொண்டிருந்தமை.

ஈ. சிலர் உரிமை அமைப்புக் காணப்பட்டமை.

உ. இயலளவு குறைந்த பயன்பாட்டுத் தன்மை உற்பத்தியில் பின் பற்றப்பட்டமை.

போன்றவற்றின் காரணமாக இலங்கையில் மோசமாக அதிகரித்து வந்த சென்மதி நிலுவை நெருக்கடியையோ, வேலையின்மைப் பிரச்சினையையோ தீர்க்கப்பயன்படவில்லை.

உதாரணமாக, 1965இல் மொத்த உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கத்தின் அளவு 12.6% இருந்து 1977இல் 14.4%மாக மாத்திரமே அதிகரித்து இருந்தது. வெளிநாட்டுப் படுகடன் அளவு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இக்காலப்பகுதியில் 9%மாக இருந்து 1971 ஆரம்பத் தில் 37%மாக அதிகரித்து இருந்தது. வேலையற்றோரின் அளவு மொத்த வேலை அடிப்படையில் 25%மாக அதிகரித்தது. 1971 - 1977 இற்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பொருளாதார வளர்ச்சி சராசரியாக 2.9%மாக மாத்திமே இருந்தது. இந்த நிலைமைகளா னவை இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் மீண்டும் ஒரு தொகுதி பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசி யத்தை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறான ஒரு நிலையில் உலகப் பொரு ளாதாரங்கள் அனைத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு பொரு ளாதாரக் கொள்கையாக 'தாராளமயப்படுத்தல்' காணப்பட்டது. இதனால் சர்வதேச ரீதியாகவும் உள்நாட்டு ரீதியாகவும் தொடர்ச்சி யாக பல பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்ட இலங்கைப் பொருளாதா ரமானது அதில் இருந்து விடுபடும் பொருட்டு திறந்த பொருளாதா ரக் கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளானது. ஏனெனில் 1977க்கு முன்பு பின்பற்றப்பட்ட பல வர்த்தக, நாணய மாற்று வீதக் கட்டுப்பாடுகளும் பின்பற்றப்பட்ட திறமையற்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக தவறான வளஒதுக்கீ டும், குறைந்தளவு உற்பத்தி, மெதுவான பொருளாதார வளர்ச்சி, குறைந்த அளவான வேலை வாய்ப்புக்கள் வழங்கியமை, தர மற்ற வெளியீடு, உயர் வெளியீட்டு செலவீனம், விருத்தியடை யாத உள்நாட்டுச் சந்தை, குறைந்தளவு முதலீடு, விரிவுபடுத் தப்படாத உற்பத்தி போன்றன அதிகளவில் 1970இன் மத்தி யில் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் தென்படத் தொடங்கி யன. அத்துடன் 70களில் தோன்றிய எண்ணெய் நெருக்கடி, உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்வு, சர்வதேச பணவீக்கம் ஆகியவை இணைந்து பொருளாதாரம் முழுவதிலும் ஒரு விஷச்சக்கரம் அல்லது நச்சுசூழல் வட்டம் உருவாகக் காரண மாக இருந்தது. மறுபுறத்தில் முதனிலைப் பொருட்களான தேயிலை, றபர், தெங்குப் பொருட்களின் ஏற்றுமதிக் கட்ட மைப்பானது எந்தவித மாற்றமுமின்றி அதே தளம்பல் நிலை மைகளையும், பிரச்சினைகளையும் எதிர் நோக்குவதாகக் காணப்பட்டது. இது வேறு ஒருவகையில் நச்சுச்சூழல் வட்டத் தின் செயற்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்தது. அதேசமயம் 1960களில் இருந்து பின்பற்றப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள் கைகள் புதிய சில நெருக்கடிகளை கிளப்பி விடுவனவாகவும் காணப்பட்டன. இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கொள்கையானது கைத்தொழில் பொருட்களுக்கான இறக்குமதிச் செலவை வீழ்ச் சியடையச் செய்து அந்நிய செலாவணியை மீதப்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் மூலப்பொருட்கள், இயந்திரங் கள், இடைநிலைப்பொருட்களின் இறக்குமதி அதிகரித்தமை யானது முன்பு செலவிட்ட அந்நியச் செலாவணியை அல்லது அதற்குச் சமமான செலாவணியை அல்லது அதனிலும் விட அதிகமான அளவை கொடுப்பனவாக ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதனால் சென்மதி நிலுவை நெருக்கடியை சீர்படுத்துவதற்கு இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கொள்கை எந்தவிதத்திலும் கைகொ டுக்கவில்லை. இத்தகைய பரந்த பிரச்சினைகளின் பின்னணியி லேயே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை அமுலாக்க அர சாங்கம் முனைந்தது.

1977களின் பிந்திய சீர்திருத்தங்களும் கொள்கை மாற்றங்களும்:

1977ம் ஆண்டு மிகப்பெரும்பான்மை அரசியல் பலத்தைப் பெற்ற ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசானது இதுவரை இருந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு பதிலாக புதிய அபிவிருத்தி உபாயங்கள் மேற்கொண்டு பொருளாதார, சமூக அபிவிருத் தியை முன்னெடுத்து செல்ல முனைந்தது. 1977ம் ஆண்டின் பின் பெரும் சந்தையை நோக்கிய பொருளாதார முறை ஒன்று ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இக்கொள்கையானது இதுவரை இலங்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்த உள்முக நோக்கிய அபிவிருத்தி சார்ந்த பொருளாதாரக் கொள்கையில் இருந்து இலங்கையை விடுபடச் செய்து அதற்கு பதிலாக திறந்ததும் தாராளமயப்படுத்தப்பட்டதுமான வெளிமுக நோக்கிய அபி விருத்தி உபாயங்களை கொண்ட பொருளாதாரக் கொள்கை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துவதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டியது. பல

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சீர்திருத்தங்களையும் புதிய கொள்கைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்த தாராளமயப்படுத்தல் கொள்கையானது இலங்கையில் இரண்டு கட்டங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தது.

1. 1ம் கட்டம் 1977 தொடங்கி 1988 வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல சீர்திருத்தங்களையும், சில கொள்கை மாற்றங்களையும் கொண்ட அரைவாசி திறந்த நிலையில் இருந்த தாராளமயப்படுத்தல் நடவடிக்கையாகக் காணப்பட்டது.

2. 2ம் கட்டம் 1989ம் ஆண்டில் முழுவதுமாக திறந்துவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்ட பல புதிய கொள்கைகளை உள்ளடக்கிய தாராளமயப்படுத்தலாகக் காணப்பட்டது.

1977ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற இந்த தாராளமயப்படுத்தல் கொள்கைகள் பற்றி பேராசிரியர் டபிள்யூ.டி.லக்ஸ்மன் அவர்கள் 'Notes on the open economy of Srilanka 1977'என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

''1977ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம்முயற்சியானது வேறுபட்ட நோக்கங்கள், இலக்குகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. எவ்வாறு இருந்த போதிலும் எல்லா நடவடிக்கைகளும் ஜனநாயக நடைமுறைக்குட்பட்டவையாகவே இருந்தது. இந்த தாராளமயப்படுத்தல் பின்னணியில் இரண்டு வெளிப்பாடுகள் பிரதானமானவையாக இருந்தன.

1. நவீன பொருளாதாரப் போக்கின் அவசிய தேவையான பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்திக் கொள்ளல்

2. சமூக ரீதியான அபிவிருத்தியை பேணக்கூடிய வகையில் வறுமையை ஒழித்தல்''

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1977ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இந்த தாராளமயப்படுத்தலானது இதுவரை இருந்து வந்த பல்வேறுவகையான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டும், தளர்த்தப்பட்டும், புதிய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்பட்டது. இத்தகைய தளர்வுகள் வர்த்தகத்தோடு இணைந்தவையாகவே காணப்பட்டன. குறிப்பாக இறக்குமதியில் பின்பற்றப்பட்ட கோட்டா முறை முற்றாக நீக்கப்பட்டது. நாணய மாற்று வீத முறையில் மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டன. பல்வேறுபட்ட கட்டுப்பாட்டு விலைகள் நீக்கப்பட்டன. சிலவகையான மானிய முறைகளும் இவற்றோடு நீக்கப்பட்டது. 1977களின் பின்னர் கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறுபட்ட சீர்திருத்தங்களையும், கொள்கை மாற்றங்களையும் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

இறக்குமதித் தாராண்மையும் தீர்வைகள் தொடர்பான சீர்திருத்தங்களும்

இதன் கீழ் 60களில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பல கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. எல்லாவகையான பொருட்களும் திறந்த பொது அனுமதிப்பத்திர முறையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. பல பொருட்களுக்கு இருந்த நேரடிக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு புதிய தீர்வை அமைப்பொன்று கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் கீழ் உள்நாட்டில் உற்பத்தியைத் தொடங்கிய கைத்தொழில் நிறுவனங்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட்டது. இந்த வர்த்தக தீர்வைச் சீர்திருத்த முறையானது இதுவரை இருந்துவந்த பல குறைபாடுகளை நீக்க உதவியது. குறிப்பாக கைத்தொழில் இயலளவுப் பயன்பாட்டுக் குறைபாடு நீக்கப்பட்டமை நிர்வாகத்தில் சீரான போக்கு கொண்டுவரப்பட்டமை என்பவை குறிப்பிடத்தக்கது.

1. செலாவணி விகிதச் சீர்திருத்தம்:-

வர்த்தக தாராளமயப்படுத்தலின் பிறிதொரு அம்சமாக இது காணப்படுகின்றது. இதன் கீழ் இதுவரை நடைமுறையில் இருந்துவந்த நாணயமாற்று வீத முறையில் மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் இதுவரை இருந்து வந்த இரட்டை வீத நாணய மாற்று முறைக்குப் பதிலாக ஒருமித்த நாணய மாற்று முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக அந்நியச் செலாவணி சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அங்கு இடம் பெறும் நாணயத்திற்கான கேள்வி நிரம்பல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிதக்கும் நாணயமாற்று வீத முறையானது கொண்டுவரப்பட்டது. இந்நடவடிக்கையானது இதுவரை இலங்கை எதிர்நோக்கிய சென்மதி நிலுவை நெருக்கடிக்கு தீர்வாக அமைவதுடன் இலங்கையின் ஏற்றுமதி சம்பாத்தியத்தை அதிகரிக்கவும் வழிவகுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

2. விலைக்கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன:-

1960களில் இருந்து அரசு பல பொருட்களுக்கு கட்டுப்பாட்டு விலையினை மேற்கொண்டிருந்தது. இது பல நுகர்வுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் நீக்கப்பட்டதுடன், இதுவரை இருந்து வந்த அரசாங்க நிர்வாக தீர்மானங்களுக்கமைய இலாபம் தீர்மானிக்கப்பட்ட முறையும் அகற்றப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக சந்தை சக்திகளே விலைகளைத் தீர்மானிக்கும் முறை கொண்டுவரப்பட்டதோடு, ஒருவரின் திறமைக்கு ஏற்ப இலாபம் உழைக்கும் முறைக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

3. நேரடி அந்நிய முதலீடுகளை கவருவதற்கான நடவடிக்கை:-

மூலதனப்பற்றாக்குறையை நீக்குதல், அந்நிய முதலீடுகளையும், நுட்ப முறைகளையும் கொண்டுவரல் என்பவற்றின் மூலம் கைத்தொழில் மயமாக்கத்தை விரிவான முறையில் ஏற்படுத்த திறந்த பொருளாதார முறையின் கீழ் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. நேரடி அந்நிய முதலீடுகளில் முயற்சியாளர்கள் ஈடுபடும் பொருட்டு பல ஊக்குவிப்புக்களும், சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டன. இது முகாமைத்துவ திறன், கைத்தொழில் பொருட்களுக்கான புதிய சந்தையைப் பெறல் என்பவற்றிற்கு வழிவகுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.இதன்வழிமு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

றையிலேயே முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதனுடன் நிதிசார்ந்த , நிர்வாக அமைப்பு சார்ந்த பல நிறுவன அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. உதாரணமாக GCEC, FIACஎன்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

4. பொதுத்துறை முதலீடுகளை சீர்படுத்தல்:-

இலங்கையில் 1977கள் வரை பொதுத்துறை முதலீடுகள் அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவற்றைச் செயற்படுத்தல் தொடர்பாக ஏற்பட்ட பல குறைபாடுகள் திறமையின்மையை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இதனால் தனியார்துறை முயற்சியாளரை கவரும் பொருட்டு பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இக்கொள்கையின் கீழ் பொதுத்துறையையும் தனியார் துறையோடு போட்டி போடக்கூடிய ஒரு துறையாக மாற்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இதனால் நிதி ரீதியாக இதுவரை இருந்து வந்த பல கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு தன்னிச்சையாக இயங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. பொதுத்துறை தனியார் துறையுடன் சமமாக போட்டி போட முனைதல், திறமையற்ற பொதுத்துறை அமைப்புக்களை தனியார் மயமாக்கல் போன்றன இதன் கீழ் குறிப்பிடத்தக்கவை.

5.ஏற்றுமதியை மையமாகக் கொண்ட உற்பத்திகள்:-

உற்பத்தியின் அடிப்படை நோக்கம் ஏற்றுமதியை மையமாகக் கொண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டமை. இதற்கு அந்நிய முதலீடுகள் வசதியளிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஏற்றுமதியை மேம்பாடு அடையச் செய்யும் நோக்குடன் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை என்ற பிரதான அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு பல வசதிகளை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு ஏற்றுமதிக்கடன் அபிவிருத்தி நிலையம், ஏற்றுமதிக் காப்புறுதி அமைப்பு, ஏற்றுமதித் தகவல் நிறுவனம் போன்ற பல அமைப்புக்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவற்றோடு உள்நாட்டு நிறுவன அமைப்புக்கள் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டை ஊக்குவிக்கக் கூடிய வகையில் செயற்படத் தொடங்கின.

மாற்றமும் தாக்கமும்

1977இல் ஆரம்பித்த தாராளமயமாக்கல் நடவடிக்கையானது அதன் பின் இரண்டு கட்டங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டமையினால் அதன் தாக்கங்களும் இரண்டு கட்டங்களுக்கு உட்பட்டதாக காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக 1977 தொடக்கம் 1986வரையான இலங்கைக்கு கிடைத்த பொருளாதார அனுபவங்கள் இரசிக்கத்தக்கவையாக இருந்தன. ஆனாலும் இரண்டாம் கட்டத்தில் அதாவது 1989ஆம் ஆண்டில் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையே பலவிதத்திலும் அதிகளவு மாற்றத்தையும், தாக்கத்தையும் எல்லாத் துறைகள் மீதும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. எவ்வாறாயினும் 1977ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் கொண்டுவரப்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டு உபாயம் பெருமளவிற்கு மாற்றியமைக்கப்படுவதற்கு வழி வகுத்ததோடு, இதற்குப் பதிலாக சந்தை சக்திகளின் பங்களிப்பினை அதிகம் வேண்டி நிற்கும்**வெளிநோக்கிய பார்வை**என்ற உபாயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பெருமளவு பொருளாதாரத்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தீர்வைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் தளர்த்தப்பட்டும், நீக்கப்பட்டும் இருந்ததுடன் தனியார் துறை கூடியளவில் பங்கேற்கக் கூடியவாறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பொருளாதார வளர்ச்சி, வேலை வாய்ப்பு, முதலீட்டு பாய்ச்சல் என்பன அதிகளவு எல்லாத்துறைகளிலும் ஏற்படக்கூடிய முறையில் புதிய உபாயங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. இதனால் பல துறைகளில் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இந்த நிலைமைகளை பொருளாதாரம் விரைவாக அடையும் பொருட்டு தாராளமயப்படுத்தல் ஒரு புது முகப் போக்கில் திசை திருப்பப்பட்டு இருந்ததுடன் அதன் மூலம் பின்வரும் முக்கிய எதிர்பார்ப்புக்கள் அடைய முடியும் என திட்டமிடப்பட்டு இருந்தது.

1. வேகமாக மாற்றம் அடைந்து செல்லும் உலக பொருளாதாரத்தோடு இணைத்துக் கொள்ள கூடியவாறு பொருளாதார வளர்ச்சி அபிவிருத்தி என்பவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லல்.
2. தடையற்ற முதலாளித்துவ சந்தையமைப்பில் செயற்படக்கூடியவாறு தனியார் முயற்சி, சந்தை முறை, விலை இயக்கம் என்பவற்றோடு இணைத்தல்.
3. உள்கட்டுமான அபிவிருத்தி பணிகளை விரைவுபடுத்தலும், அந்தபணியில் அரச, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்களிப்பை அதிகரித்தலும்.
4. பொருளாதார சமூக நடவடிக்கைகளில் தயாரிப்பு துறையின் சார்பளவான முக்கியத்துவத்தை அதிகரித்துச் செல்வதோடு புதிய கைத்தொழில்மய நாடுகளின் வரிசையில் இலங்கையையும் இணைக்கும் இலக்கை நிறைவேற்றல்.

இக்குறிக்கோள்களை அடையும் பொருட்டு நிதி, நாணயக் கொள்கைகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டதுடன் நாணய மாற்று வீதம், வர்த்தக தாராளமயமாக்கல், தனியார் மயப்படுத்தல் என்பவற்றில் அரசாங்கம் கொள்கை ரீதியான பல மாற்றங்களை எடுத்ததோடு அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் நடவடிக்கைகளையும் கொண்டுவந்தது. இதனால் இலங்கையில் கட்டமைப்பு பல வழிகளில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதனை பின்வரும் அட்டவணை நிரூபிப்பதாய் உள்ளது.

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில்
துறைசார் பங்களிப்பு

ஆண்டு	விவசாயம்	அகழ்தலும் சுரங்க மறுத்தலும்	தயாரிப்பு	சட்ட வாக்கம்	சேவை
1970	31.2	0.5	17.6	10.2	40.5
1975	28.2	1.8	16.0	7.8	46.2
1980	26.7	2.4	14.5	9.8	46.5
1985	25.9	2.3	14.8	7.4	49.6
1990	23.3	3.0	18.4	6.7	49.6
1993	21.2	2.4	19.4	7.0	49.1

ஆதாரம்: மத்தியவங்கி ஆண்டறிக்கை 1980, 1985, 1993

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வட்டவணை கடந்த இரு தசாப்த காலமாக விவசாயத்து றையின் சார்பளவு முக்கியத்துவம் குறைந்து வருவதையும் ஏனைய துறைகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்துச் செல்வதை யும் காட்டுகின்றது. இதே போன்று துறைசார் வளர்ச்சியை பொறுத்தவரையில் 1977இன் பின் எல்லாத் துறையிலும் தொடர்ச்சியாக பொருளாதாரம் அதிகரித்து செல்லும் வளர்ச்சி வீதத்தை பிரதிபலித்துள்ளதை காணமுடிகின்றது. எல்லா வகை யான பொருளாதார செயற்பாடுகளும் 1971 - 1976 காலப்பகு தியில் 2.7% சராசரி வளர்ச்சியை பிரதிபலித்தபோது 1977 -1991 காலப்பகுதியில் 5.3% சராசரி வளர்ச்சியை பிரதிபலித்து இருமடங்கு அதிகரிப்பை காட்டியுள்ளது. அத்துடன் 1990ன் பின் இது 6.4% வருடாந்த அதிகரிப்பை கொண்டுள்ளது. இதில் கைத்தொழில், சேவை ஆகிய இரண்டு துறைகளும் பரந்த அளவு விரிவுத்தன்மையும், அதிரித்துச் செல்லும் போக்கையும் கொண்டுள்ளது. தயாரிப்புத் தொழிலில் வருடாந்த கூட்டிய பெறுமதி சராசரி 4.3%ஆல் அதிகரித்திருந்தது. இதில் கைத்தொ ழில் உற்பத்தியின் வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம் 8%மாகக் காணப் பட்டது. இதில் தனியார் துறையின் கைத்தொழில் வளர்ச்சி 1978-1992 இடையில் 16%மாகவும் பொதுத்துறை கைத்தொ ழில் வளர்ச்சி வீதம் 1% மாகவும் அதிகரித்து காணப்படுகின் றது. கைத்தொழில் துறையின் இயலளவுப் பயன்பாடானது 1974 - 1977 காலப்பகுதியில் 55% அதிகரிப்பை கொண்டிருந் தது. இது 1988 - 1992 காலப்பகுதியில் 80% அதிகரிப்பை வெளிக்காட்டியது. இத்தகைய கைத்தொழில் சார்ந்த கட்ட மைப்பு உற்பத்தியில் புடவை, தோல் உற்பத்தி, இரசாயனம், பெற்றோலியப் பொருட்கள், இறப்பர், பிளாஸ்ரிக் உற்பத்தி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. குறிப்பாக ஏற்றுமதியை நோக்க மாகக் கொண்டிருந்த கைத்தொழில்கள் விரைவான வளர்ச் சியை பிரதிபலித்திருந்தது. 1977ற்கு முன் 17% அதிகரிப்பை காட்டி நின்ற ஏற்றுமதியை நோக்கமாக கொண்டிருந்த கைத் தொழில்கள் 1990இல் 52% அதிகரிப்பைக் கொண்டிருந்தது. இதில் ஆடைகளும், பெற்றோலியப் பொருட்களும் 75% அதிக ரிப்பிற்கும் அதிகமாகும். இந்த விரைவான மாற்றங்கள் யாவும் இலங்கையை ஒரு கைத்தொழில் மயநாடாக மாற்றுவதற்கு உதவாவிடினும் தென் ஆசியாவில் ஒரு புதிய ஏற்றுமதியை நோக்கிய கைத்தொழில் நாடாக இலங்கையை காணக்கூடிய தாக செய்தது. இதனை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் ஒப் பீட்டு ரீதியாக நோக்கலாம்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசிய நாடுகள்
சிலவற்றில் பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகள்- 1989

நாடுகள்	தலா வருமானம்	உள்நாட்டு உற்பத்தி யின் வளர்ச்சி வீதம்%	தயாரிப்புத் தொழிலின்ப ங்கு %
இலங்கை	588	6.2	16
தாய்லாந்து	1220	11.2	21
கொரியா	4440	9.6	26
சிங்கப்பூர்	11500	9.5	26
கொங்கொங்	10250	7.7	21
யப்பான்	23810	5.2	30
இந்தியா	410	2.1	18
பாகிஸ்தான்	370	4.2	16
பங்களாதேஷ்	190	2.2	7

ஆதாரம்: உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை 1991

கட்டமைப்பு மாற்றங்களுள் மற்றொன்று ஏற்றுமதி, இறக்குமதி கட்டமைப்பு மாற்றப்பட்டமையாகும். ஏற்றுமதிக் கட்ட மைப்பை பொறுத்தவரை சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்து பொரு ளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகசெயற்பட்டு வந்த மரபு சார்ந்த ஏற்றுமதி பொருட்களானவை தம்மளவில் படிப்டியாக வீழ்ச்சி யடைந்து அந்த இடத்தை கைத்தொழில் துறை ஏற்றுமதிகள் பெறத் தொடங்கின. 1970 இல் மொத்த ஏற்றுமதியில் 5%மாக இருந்த விவசாய ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் 1980 இல் 61% வீதமாகவும் 90இல் 35%மாகவும் 93இல் 22.9%மாகவும் பெரும் வீழ்ச்சியை சந்தித்த அதே நேரம் கைத்தொழில் ஏற்றும தியானது 1970இல் 2%மாகவும் 80இல் 34%மாகவும் 1990இல் 52%மாகவும் 1993இல் 72.7%மாகவும் அதிகரித்துச் சென்றது. இது வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய கட்ட மைப்பு மாற்றத்தினை குறித்து நிற்கின்றது. பின்வரும் அட்ட வணை ஏற்றுமதி துறைசார்பான கட்டமைப்பு மாற்றத்தினை கடந்த இரு தசாப்த காலமாக எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது.

ஏற்றுமதிகளின் தொகுப்பு

1970 - 1993%

ஆண்டு	விவசாய ஏற்றுமதி%	கைத் தொழில் ஏற்றுமதி%	கனியங் களின் ஏற் றுமதி%	ஏனையவை
1970	95	02	01	02
1975	81	12	05	02
1980	61	34	05	00
1985	53	39	02	06
1990	35	52	05	07
1993	23	73	02	02

ஆதாரம்: இலங்கை மத்தியவங்கி1993

குறிப்பாக தாராள பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகப்படுத் தப்பட்டபின் உற்பத்தியிலும், ஏற்றுமதியிலும் ஏற்பட்ட மாற் றங்கள் காரணமாக பிரதான மேற்கத்தைய நாடுகளிலும் மத்தி யகிழக்கு நாடுகளிலும் இலங்கை ஏற்றுமதி பொருட்களுக்கு நல்ல சந்தை வசதி கிடைத்தது. நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 1992இல் 75%மான அளவை கைத்தொழில்மய நாடுகளான அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, ஜேர்மனி, யப்பான், பெல்ஜியம் போன்ற நாடுகள் பெற்றிருந்தன. அதே சமயம் நமது பிராந்திய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாடுகளான இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் போன்றன வும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஏற்றுமதிக்கு பங்காற்றின.

இறக்குமதியைப் பொறுத்தவரை 1977ற்கு முன் இறக்குமதியில் நுகர்வுப் பொருட்கள் மிகமுக்கியமாக கொண்டிருந்த பங்கு படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைய அந்த இடத்தை உள்நாட்டு கைத் தொழில்களுக்கு தேவையான இடைநிலைப் பொருட்களும், முதலீட்டு பொருட்களும் பெறத் தொடங்கின. 1970ம் ஆண் டில் வர்த்தக இறக்குமதியில் 40%மாக இருந்த நுகர்வுப் பொருட் கள் 1978இல் 25%மாகவும் 1993இல் 19.3%மாகவும் வீழ்ச்சிய டைந்தது. அதே சமயம் 25%ற்கும் குறைவாக உள்ள இடைநி லைப் பொருட்கள் 1977ஆண்டின் பின் 57%ற்கு அதிகமான தாக காணப்பட்டது. இதனை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகி றது.

1977கட்கு முன்பு மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் மூலப்பொருட்கள், இயந்திரங்கள், உதிரிப்பாகங்கள் ஆகிய வற்றிற்கு நிலவிய தட்டுப்பாட்டினால் கடுமையாக பாதிக்கப் பட்ட உற்பத்திக் கைத்தொழில்கள், 1977இல் தாராளமயப்ப டுத்தல் மேற்கொண்ட பின்னர் உடனடியாக ஊக்கம் பெறத் தொடங்கின. கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சி முன்னர் எப் போதும் காணப்படாத மட்டத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்ட மைக்கு மூலப்பொருட்கள், இடைநிலைப்பொருட்கள், இயந்தி ரங்கள், உதிரிப்பாகங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி அதிகரித்த மையே காரணமாகும். 1978 - 1986 இடையில் கைத்தொழில் துறை வளர்ச்சி 10%மாகவும், இது 1992இல் 12%மாகவும், 1993இல் 14% மாகவும் வளர்ச்சி அடைய முடிந்திருந்தது.

1977இல் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை கொண்டுவரப் பட்ட போது இலங்கையில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை ஒரு அகோரத்தன்மையைப் பெற்றிருந்தது. 1973இல் மொத்த ஊழி யப்படையின் வேலையில்லாதோர் அளவு 24%மாக காணப் பட்டது. 1980இல் 14.7%மாகவும், 1993இல் 11.2%மாகவும் குறைக்கப்பட்டது. கைத்தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட விரிவாக் கம், அடிக்கட்டுமான அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்ட புதிய முயற்சி கள், திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் வெளிநாட்டிற்கி ருந்த கட்டுப்பாடுகள், தடைநீக்கப்பட்டமையும், அதிகளவு வெளிநாட்டு முதலீடுகளும், முதலீட்டாளர்களினதும் உள்வ ருகை ஆகியவற்றினால் புதிய வேலை வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக் கப்பட்டன. பின்வரும் அட்டவணை வேலையின்மையில் ஏற் பட்ட சரிவினை புலப்படுத்துகிறது.

இலங்கையின் வேலையின்மை வீதம் 1973-1993

ஆண்டு	வேலையின்மை வீதம்
1973	*24.0*
1979	*14.7*
1982	*11.7*
1986	*15.5*
1991	*15.5*
1993	*11.2*

ஆதாரம்: மத்தியவங்கி ஆண்டறிக்கை-1975,80,93.

இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சினையின் பூதாரத்தன்மையை குறைப்பதில் மத்திய கிழக்கு வேலை வாய்ப்புகள் பெரும் பங்காற்றியிருந்தன. இந்த நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பு பெற்றி ருந்த 5 இலட்சத்தற்கும் அதிகமானோர் வருடாந்தம் நேரடி யாக அனுப்பும் பணம் 450கோடி ரூபாவிற்கும் அதிகமானதா கும். அத்துடன் மத்திய கிழக்கில் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று சொந்த நாட்டிற்கு திரும்பியோர் செய்த முதலீட்டின் மூலம் இதுவரை 1 இலட்சத்து 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் புதிய வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுள்ளனர். இதைத்தவிர 1977 - 1987ற்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையில் முத லீட்டின் அளவு பெருமளவு வளர்ச்சியை பெற்றிருந்தது. இக்கா லப்பகுதியில் 9350இலட்சம் ரூபா முதலிடப்பட்டிருந்தோடு வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம் 6.6%மாகக் காணப்பட்டது. இதனால் வருடாந்த வேலை வாய்ப்புகளின் அளவு 1இலட்சத்து 40 ஆயிரமாக அதிகரித்ததோடு, இதில் 70 ஆயிரம் பேர் புதிய வேலை வாய்ப்புக்களை பெற்றிருந்தனர். இந்தப் புதிய வேலை வாய்ப்புகளின் அளவுகள் அடிக்கட்டுமான துறைகளின் பகுதி களான போக்குவரத்து, வர்த்தகம், தொடர்பூட்டல், கட்டிட வாக்கம், வீடமைப்பு என்பவற்றிலும் அதிகம் காணப்பட்டது. உதாரணமாக, போக்குவரத்து துறையில் வேலை செய்த சாரதி கள், திருத்துனர்கள் (மெக்கானிக்) ஆகியோரின் எண்ணிக்கை 77இல் 1,51,487இல் இருந்து 1985இல் 3,68,952ஆக அதிகரித் தது. இக்காலப்பகுதியில் தொலைபேசித்துறையில் மாத்திரம் 1,000,00 புதிய வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருந் தன. வேலை தொடர்பான மாற்றங்கள் யாவும் பொருளாதா ரத்தை திறந்து விட்டதன் மூலம் ஏற்பட்டவையாகவும், வெளி நாட்டு முதலீடுகளிற்கு வழங்கப்பட்ட ஊக்குவிப்புகளினால் உருவாக்கப்பட்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இவை இலங்கையின் முதலீட்டுச் சபை (BOI)உருவாக்கிய பல்வேறு திட்டங்களினால் அடையப்பட்டவையாகும். அத்தோடு 1977ற்குப் பின் சுய வேலைவாய்ப்புகளின் அளவும் அதிக ரித்து சென்றது. 1978இல் மொத்த வேலை வாய்ப்பில் 23% சுய வேலை வாய்ப்புகளின் அளவாகும். இது 1987இல் 30%மாக அதிகரித்திருந்தது. இந்த வேலை வாய்ப்பில் ஏற்பட்ட அதிக ரிப்பும், வேலையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் வேறொரு வகையில் கட்டமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. உதாரணமாக, 1978இல் விவசாயத்துறையின் வேலைவாய்ப்பின் அளவு மொத்த வேலைவாய்ப்புகளில் 51.3%மாக இருந்தது. 1987இல் 47.7%மாக வீழ்ச்சியடைந்தது. மறுபுறத்தில் தயாரிப்பு, கட்டிட வாக்கம், போக்குவரத்து, வங்கி, காப்புறுதி போன்றவற்றில் கணிசமானளவு புதிய வேலை வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துள் ளதை காண முடிகின்றது.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் மற்றொன்று வெளிநாட்டு மூலவள பாய்ச்சலும் நேரடி வெளிநாட்டு முதலீட்டில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புமாகும். பொருளாதாரத்தை தாராளமயப்படுத்தியபின் மூல வள ஒதுக்கீடு விவேகமான முறையிலும், திறமையான முறையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. செலவாணிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டமை, இறக்குமதியில் இருந்து வந்த கோட்டா முறை அகற்றப்பட்டமை, வெளிநாட்டு முதலீட்டிற்கும், முதலீட்டாளர்களுக்கும்இடையில் இருந்த தடைகள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதோடு அவற்றிற்கு சலுகைகளும், ஊக்குவிப்புக்களும் வழங்கப்பட்டமை போன்ற காரணங்களால் பெருமளவிற்கு மூலவளப்பாய்ச்சல் இடம் பெற்றது. நேரடி வெளிநாட்டு தனியார் முதலீடுகள், வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களின் உத்தியோக பூர்வ முதலீடுகள் அதிகளவு வந்து சேர்ந்தன. உதாரணம், வெளிநாட்டு மூலவளப்பாய்ச்சலில் 85% உதவி, முதலீடு, நன்கொடை என்ற அடிப்படையில் வந்து சேர்ந்தது. இதில் 15% நன்கொடையாகும் 1981 - 1990 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் உத்தியோக பூர்வ முதலீடுகள் பெறுகைகள் என்ற அடிப்படையில் 77,821 மில்லியன் ரூபாய் வந்து சேர்ந்தது. இது வெளிநாட்டு தனியார் முதலீடுகள் 99900 மில்லியன் ரூபாயாகும். வெளிநாட்டு உதவியைப் பொறுத்தவரையில் 1977இல் 20கோடி 30 இலட்சமாக இருந்து 1981இல் 38கோடி 52 இலட்சமாகவும் 1993இல் 80கோடி 11 இலட்சமாகவும் அதிகரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சாதகமான முதலீட்டுச் சூழல் கணிசமானளவு வழங்கப்பட்ட வரிச்சலுகைகள் ஏனைய சலுகைகள் என்பவற்றின் கூட்டு விளைவு காரணமாக பொருளாதாரத்திற்குள் உயர்ந்த அளவில் தனியார் முதலீடுகள் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக கைத்தொழில், வங்கி, வர்த்தகம், காப்புறுதி, போக்குவரத்து, வலு உற்பத்தி, கட்டிவாக்கம் ஆகியவற்றில் புதிய முதலீடுகள் விரைவாக அதிகரித்தன. 1978இல் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்கள் இவற்றுள் முக்கியமானவை. இவ்வலயங்களில் முதலீட்டினை கவருவதற்காக அதிகளவு சலுகைகள் வழங்கப்படிருந்தன. அவற்றுள் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. கட்டுப்பாடற்ற வர்த்தக வலயத்தில் முதலீடு செய்வோருக்கு 18 வருடத்திற்கு 100% வரிச்சலுகை வழங்கப்பட்டதுடன் உற்பத்தியின் தன்மை, தொழில் நுட்பத்தின் தன்மை, வேலை வாய்ப்பின் தன்மை என்பவற்றை பொறுத்து இச்சலுகைகளின் அளவும் அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தது.

2. இவ்வர்த்தக வலயத்தினுள் பங்குகளை வாங்கும் உள்நாட்டவர், வெளிநாட்டவர்க்கு வருமானவரியில் இருந்து விலக்கழிக்கப்பட்டது.

3. உள்நாட்டு தொழிலதிபர்கள் தமது இலாபத்திற்கு வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்கழிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படும் முதலீடு, மூலப்பொருள், இயந்திரம் என்பவற்றிற்கான வரி விதிக்கப்பட மாட்டாது.

5. சுதந்திர வர்த்தக வலய வரிச் சலுகை காரணமாக 18 வருடம் முடிவடைந்ததும் அடுத்து 5வருடங்களுக்கு 2% - 5%ற்கு உட்பட்டதாக வரி விதித்தல்.

6. வரிவிலக்குக் காலப்பகுதியில் வெளிநாட்டு ஊழியர்கள் பெறும் வருமானத்திற்கு வரி விலக்கழித்தல்.

7. பங்குலாபத்திற்கு வரியில் இருந்து விடுதலை அளித்தல்.

8. முதலீட்டு குவிப்பு வலயத்தினுள் உள்ள உற்பத்திகள் மீதான உரிமைப்பணத்தை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும் போது அதற்கு வரியில் இருந்து விடுகை அளித்தல்.

இவ்வாறு வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள், அரச முதலீடுகள் என்பனவற்றை கவருவதற்காகவும் ஊக்குவிப்பதற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி இன்னொரு மாற்றமாகும். இந்த நிறுவன ரீதியான அமைப்பில் வங்கித் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அகலமானதும், ஆழமானதும் ஆகும். கடல் கடந்த வங்கிச் சேவை இதனால் துரிதமாக வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது. 1977ன் பின் 25ற்கு மேற்பட்ட வெளிநாட்டு வங்கிகள் இலங்கையில் தமது தொழிற்பாட்டை ஆரம்பித்தன. இதன் காரணமாக உள்நாட்டு அரச, தனியார் வங்கித் துறையில் நவீன மாற்றங்கள் ஏற்படவும், விரிவாக்கம் ஏற்படவும் வழியேற்பட்டது. இதற்கு புறம்பாக முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார ஆணைக்குழு (GCEC)என ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்போது அது முதலீட்டுச் சபை என (BOI)மாற்றப்பட்டுள்ள அமைப்பு, வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக்கு(FIAC)உள்நாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக்குழு(LIAC)ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை(EDB) போன்றவை முக்கியமானவை. இவற்றோடு உள்நாட்டு முதலீடு, நிர்வாகம், முகாமைத்துவம் என்பவற்றை மேற்பார்வை செய்ய வேறுபல சுதந்திரமான சபைகளும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வமைப்புக்கள் அரச அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை வழங்கித் தொழிற்பட்டன. இந்த வகையில் மகாவலி அபிவிருத்தி அதிகார சபை, தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை, நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை, விவசாய அபிவிருத்திஅதிகார சபை, வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபை, இலங்கை துறைமுக அதிகார சபை, ஏற்றுமதி கடன் சபை, ஏற்றுமதி காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம் என்பன முக்கியமானவை. இத்தகைய அமைப்புக்கள் திறந்த பொருளாதாரத்தோடு இணைந்து கொள்கை வகுப்பதிலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் பிரதான பங்காற்றின.

முதலீட்டு நடவடிக்கைகள், உற்பத்தி ஊக்குவிப்புக்கள் என்பவற்றோடு தொடர்பாக செய்யப்பட்ட மற்றொரு பிரதான நடவடிக்கை நட்டத்தில் இயங்கியதும், தரம் குறைந்த முகாமைத்துவத்தின் கீழ் காணப்பட்டதும், வரவு செலவு பற்றாக்குறை மீது பெரும் சுமையை ஏற்படுத்தியதும் ஆகிய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் பல தனியார் மயமாக்கப்பட்டமையாகும். இது சந்தை முறைக்குள் பல உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை கொண்டு வர உதவியதுடன், போட்டி முறை அடிப்படையில் உற்பத்திகள் பெருகவும் இலாபம் பெருகவும், திறமையான முகாமைத்துவ கட்டமைப்பிற்குள் அவற்றை கொண்டு வரவும் உதவியது. இந்த அடிப்படையில் 25ற்கு மேற்பட்ட பொதுத்துறை உற்பத்தி முயற்சிகள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டன.உதாரணமாக, சீனி உற்பத்தி, சீமெந்து, மா அரைத்தல் , பெருந்தோட்டப்பயிர் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின்னர் ஏற்பட்ட கொள்கை மாற்றங்களும், அவை ஏற்படுத்திய தாக்கங்களும் வறுமையை ஒழிப்பதற்காகவும், குறைந்த வருமானம் பெறுவோரது நலனைக் கருத்தில் கொண்டும் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்ட பல பொருளாதார, சமூக திட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை இலங்கை மக்கள் பெரும்பான்மையோரது வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், வருமான மட்டத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதற்கும், வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகளவு வழங்குவதற்கும், பிரதேச அபிவிருத்தியில் சமநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கும் காரணமாக இருந்தது. இவற்றுள் பின்வருவன முக்கியமாக குறிப்பிடத்தக்கது.

1. வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் வசிப்போருக்கான பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்.
2. வறுமையை ஒழிப்பதற்கான உணவு முத்திரைத் திட்டம்.
3. சனசக்தி வறுமை நிவாரண திட்டம்.
4. மாணவருக்கான மதிய உணவுத்திட்டம்.
5. சுய வேலைவாய்ப்புத்திட்டங்களும், சிறுகைத்தொழில் முயற்சிக்கான திட்டங்களும்.
6. மாணவருக்கான சீருடைத்திட்டம்.
7. தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தியை ஆரம்பிப்பதற்கான நிதி சார்ந்த ஊக்குவிப்புக்கள்.
8. கிராமிய இளைஞர் வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 200 ஆடைத்தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஆகியன முக்கியமானவை.

இத்தகைய பல சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இலங்கை மக்கள் தொடர்பான சமூக நல குறிகாட்டிகளில் பல சாதகமான மாற்றங்களை பிரதிபலித்தன.

தெரிவு செய்யப்பட்ட சமூக நலக் குறிகாட்டிகள்

	1933	1983	1993
தலாவருமானம்	330	430	588
எழுத்தறிவு வீதம்	78	85	89
ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு	66	68	71
சிசு மரணவீதம் (000)	45	28	15.3
இறப்பு வீதம் (000)	7.6	6.1	5.5
பிறப்பு வீதம் (000)	30.1	26.2	20.6
சனத்தொகை வளர்ச்சி%	2.0	1.3	1.1

ஆதாரம் :South Asia Regional Conference Augest 1993

1989ம் ஆண்டின் பின் முழுமையான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபின் பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகளில் சாதகமான பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருந்தன. இது இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் மீது விரைவான பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தன. உதாரணமாக, 1987 - 1989ற்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் மெய்ரீதியான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சராசரி 2.7% மாக்கப்பட 1990 - 1992 காலப்பகுதியில் இது 5%மாக காணப்பட்டது. இதேபோல் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பற்றாக்குறை, பணவீக்கம் சென்மதி நிலுவைப் போக்கு, நடைமுறைக் கணக்கு பற்றாக்குறை,, தனியார் முதலீடு என்பவற்றில் இந்த மாற்றங்கள் பிரதிபலித்தன. இம்மாற்றங்களை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகள்
1986 - 1993

	1986	1988	1990	1992	1993
பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்	4.5	2.5	6.2	4.3	6.9
வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை	12.2	15.6	9.9	7.4	6.5
நடைமுறைக்கணக்கு பற்றாக்குறை	7.5	8.5	5.5	5.5	5.1
பணவீக்கம்	8.0	14.0	21.5	11.4	11.2

ஆதாரம்: மத்தியவங்கி ஆண்டறிக்கை1986-1993

எதிர் கொள்ளப்பட்ட பிரச்சினைகள்:-

1978ம் ஆண்டில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் பயனாக பல மாற்றங்களையும், சாதகமான தாக்கங்களையும் பொருளாதாரம் உள்வாங்கிய அதே சமயம் இக்கொள்கையில் சில குறிப்பிட்ட பலவீனங்களும் அவ்வப்போது தோன்றிய பல பிரச்சினைகளும் இதனை அல்லது இக்கொள்கையின் பலபகுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் தடையாக இருந்து வந்தன. இவ்வாறான தடைகள் அல்லது பிரச்சினைகளில் பல இலங்கைப் பொருளாதாரத்திற்குள்ளே இருந்து உருவானவையாகவோ, வெளியே இருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாகவோ அல்லது வெளியே இருந்து பாதிப்பை ஏற்படுத்துபவையாகவோ காணப்பட்டது.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்று இதற்கு முன் பின்பற்றப்பட்டு வந்த இறக்குமதி பிரதியீட்டு உபாயத்திற்கு மாறாக உள்நாட்டில் ஒப்பீட்டு அனுகூலம் பெறக்கூடிய (மலிவான உழைப்பு) ஏற்றுமதித் திசையை நோக்கி செய்யப்படும் உற்பத்தி முறை ஒன்றை சிருஸ்டிப்பதே ஆகும். ஆனால் 1989ம் ஆண்டு வரை அவ்வாறு முழுமையாக ஏற்றுமதித் திசையை நோக்கி உற்பத்தி மாற்றப்பட்டதாக இருக்கவில்லை. உள்ளீடுகளை விரும்பியவாறு இறக்குமதி செய்ய வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டமை ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு வலயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை. போதியளவு வரிச்சலுகைகள் வழங்கப்பட்டமை போன்றன பல்வேறு வசதிகளை உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கட்கு வழங்கி முதலீட்டிற்கு உகந்த சூழல் வழங்கப்பட்ட போதிலும், இதுவரை சாதிக்கப்பட்டவை எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்குகட்கு குறைவாகவே உள்ளன. குறிப்பாக ஏற்றுமதிப் பதப்படுத்தல் வலயத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள பன்மடங்கு வெளிநாட்டு முதலீடுகள் கணிசமான அளவு தொகை ஆடைத் கைத்தொழிலேயே முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார ஆணைக்குழுவின் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட கைத்தொழில் முயற்சிகளில் இருந்து செய்யப்படும் ஏற்றுமதி சம்பாத்தியத்திலி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ருந்து 90% வரை ஆடை ஏற்றுமதியில் இருந்தே பெறப்படுகின்றது. இதனால் பெரும்பாலான வர்த்தகக் கைத்தொழில்களால் உற்பத்திக்கு சேர்க்கப்பட்ட நிகர உள்நாட்டுப் பெறுமதி 20%ற்கு மேல் போகவில்லை. அதே சமயம் இக்கைத்தொழில்கட்கு செலவிட்ட பணத்தோடு ஒப்பிடும் போது மேலும் இந்நிகர பெறுமதி குறைவாகவே உள்ளது. அத்துடன் ஆடைக்கைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை பிரதானமாக உலக சந்தையில் அடிக்கடி தோன்றி மறையும் வர்த்தக தளம்பல்களும், அதிகரித்த போட்டியும், ஏற்றுமதிக் கோட்டாவில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியும் இத்தொழிலை நீண்ட காலத்தில் விருத்தி செய்ய உதவும் என்பது கேள்விக்குறியாக உள்ளது. குறிப்பாக 1977ம் ஆண்டின் பின் இலங்கை அரசு வெளிநாட்டு முதலீடுகளை கவர்வதற்கு இலங்கையை பற்றி ஒரு அனுகூலமான அபிப்பிராயத்தை சிருஸ்டித்திருந்த போதிலும் முதலீடு செய்யும் சமூகம் எதிர்பார்ப்பதைப் போன்று உற்பத்திகளின் அளவை அதிகளவில் பரவலாக்கம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதாவது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் வணிக முதலீட்டை கணிசமானளவு ஏற்படுத்தியதைப் போன்று கைத்தொழில் முதலீட்டை அதிகரிக்கவில்லை. ஆனால் திறந்த பொருளாதாரத்தை அமுல் படுத்தும் ஒரு நாட்டில் அதன் அபிவிருத்தியை துரிதப்படுத்தி திறன் உள்ளதாகவும், பயன் உறுதி வாய்ந்ததாகவும் மாற்ற கைத்தொழில் மூலதனத்தால் மாத்திரமே இயலும் என்பது அநேக நாடுகளின் அனுபவங்களாகும். இங்கு ஆடை உற்பத்தியைப் போன்று குறைந்த தேறிய உற்பத்தி பெறுமதியைச் சேர்த்த மற்றொரு பொருள் பெற்றோலியப் பொருட்களாகும். இவ்விரு பொட்கள் தொடர்பாக வழங்கல் பக்கத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகளிடையே கடும் போட்டி நிலவிய அதே சமயம் கேள்வி சார்பாக அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளின் காப்பு வரி விதிப்பு பாதகத்தை ஏற்படுத்துவதாய் இருந்தது. குறிப்பாக புதிதாக கைத்தொழில்களை பெருக்குகின்ற நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் ஏற்றுமதிகள் அதிகரிப்பதை விரும்பாத அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் வரிகளோடு வேறுபல தடைகளையும் விதித்து வருகின்றன.

பொருளாதாரம் எதிர்நோக்கிய பல்வேறுபட்ட உள்நாட்டு வெளிநாட்டு நிர்ப்பந்தங்களுக்கு மத்தியிலும், சாதகமற்ற சர்வதேச சூழலுக்கு மத்தியிலும் (உலக எண்ணெய் நெருக்கடி. சர்வதேச பணவீக்கம், படுகடன் சுமை) கொண்டு வரப்பட்ட தாராளமயப்படுத்தல் கொள்கையானது ஆரம்பத்தில் சாதித்த பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகம் உற்சாக மூட்டுவதாய் இருந்தது. குறிப்பாக இது எமது பொருளாதாரத்தை உலக பொருளாதாரத்துடன் ஒன்றிணையச் செய்வதன் மூலம் கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் சர்வதேச சூழல் அதற்கு சாதகமாக இருக்கவில்லை. வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் நிலவிய பொருளாதார மந்தத்தினால் வளர்முக நாடுகளின் முதலீடும் ஏற்றுமதியும் பாதிக்கப்பட்டது குறிப்பித்தக்கது. இது உள்நாட்டில் தீவிரம் அடைந்து சென்ற இன நெருக்கடியும் இணைந்து கைத்தொழில் உற்பத்தியை மாத்திரம் அன்றி முழுப் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் பாதித்தது. அதே சமயம் எதிர்பார்க்கப்பட்டது போன்று ஏற்றுமதி விரிவாக்கம் ஏற்படவோ அல்லது பன்முகப்படுத்தப்படவோ இல்லை. இதற்கும் 1980களில் ஏற்பட்ட உலக பொருளாதார தேக்கம் காரணமாகும். இது மொத்த பொருளாதார செயலாற்றத்தை பெருமளவு பாதித்திருந்தது. இவற்றோடு உள்நாட்டு பாதுகாப்பு செலவினங்கள் பன்மடங்கு அதிகரித்தமை, வெளிநாட்டில் இருந்து தொழிலாளர்கள் அனுப்பிய பணவரவுகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் இந்த பாதிப்புக்களுக்கு இன்னொரு காரணமாகும்.

மறுபுறத்தில் ஏற்றுமதி செயலாற்றம் தொடர்பாக உலக சந்தையில் எமது ஏற்றுமதிகள் போட்டியிடக்கூடிய நிலைமைகளை பல காரணிகள் பாதித்திருந்தன. ஏற்றுமதி அளவு, அதன் திறன், தன்மை என்பவற்றை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை பல சலுகைகளை வழங்கிய போதும் இவற்றிற்கு புறம்பாக ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் தொடர்பாக சில இடையூறுகள் காணப்பட்டன. அவை,

1. போதிய ஆராய்ச்சியின்மை.
2. சந்தைப்படுத்தல் குறித்த தகவல் பற்றாக்குறை.
3. பொருளின் தரம், பொதிபடுத்தல், வடிவமைப்பு போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தாமை.
4. தகமை பெற்ற கொள்வனவாளர்களுடன் வெற்றிகரமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்தாமை.
5. நம்பகமான முறையிலும் உரிய காலத்திலும் பொருட்களை வழங்குவது தொடர்பான செயலாற்றுகையில் அதிருப்தியான நிலை.
6. விருத்தியடையாத அல்லது வளர்ச்சி குறைந்த மூலதனச் சந்தை.
7. கப்பல் கட்டண உயர்வும், கப்பல் சரக்குகள் வைக்கமுடியாத இடப்பற்றாக்குறையும்.
8. கைத்தொழில் மயமாக்குவதில் தம்மை அர்ப்பணிக்கக்கூடிய செயல் வேகம் மிக்க கைத்தொழில் அதிபர் வர்க்கம் ஒன்று இல்லாமை.
9. சட்டரீதியான தடங்கல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தாராள மயமாக்கல் கொள்கையின் பின் பொருளாதார சமூக நல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பொருட்டும் பேரினப் பொருளியல் உறுதித் தன்மையை பேணும் பொருட்டும் இலங்கையில் காலம் காலமாக இருந்து வந்த பல பாரிய பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியாமல் இருந்தது. இதனால் எதிர்பார்த்த இலக்கிற்கு பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்த முடியவில்லை. குறிப்பாக சென்மதி நிலுவை நெருக்கடி, வரவு செலவுத்திட்டப்பற்றாக்குறை, பொதுப்படுகடன் சுமை, வருமான மட்டத்தில் காணப்பட்ட சமமின்மை தொடர்ச்சியாக காணப்பட்டதோடு இவற்றோடு இணைந்து பின்வரும் விரும்பத்தகாத பொருளாதார விளைவுகளும் ஏற்பட்டிருந்தது.

1. முதலீட்டிற்கும் சேமிப்புக்கும் இடையிலான இடைவெளி தொடர்ச்சியாக அதிகரித்தச் சென்றமை, குறிப்பாக உள்நாட்டுச் சேமிப்போடு ஒப்பிடும் போது எமது நாட்டில் இரண்டு மடங்கிற்கு மேலாக முதலிடப்பட்டது. எஞ்சிய அளவு வெளிநாட்டு கொடைகளாகவும், முதலீடுகளாகவும் பெறப்பட்ட

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டவையே. உதாரணமாக, 1970 - 1977ல் உள்நாட்டு சேமிப்பு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 13%மாக இருந்து 1978 - 1993ல் 13.5% அதிகரிப்பை மாத்திரம் கொண்டிருந்தது.

2. மிகக்கூடியதும் அதிகரித்துச் செல்வதுமான வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையினால் பணவீக்கம் தீவிரமடைந்து சென்றது.

3. இறக்குமதியின் வேகத்தோடு ஒப்பிடும் போது ஏற்றுமதி வளர்ச்சி பின்தங்கியிருந்தது. இதனால் உயர் இறக்குமதிகள் சென்மதி நிலுவைகளை சீர் திருத்துவதற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகளை பாதித்தன.

4. மோசமடைந்து சென்ற சர்வதேச சூழல், உள்நாட்டு அரசியல் ஸ்திரம் இன்மையால் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை பாதகம் அடையச் செய்தன போன்றன முக்கியமானவை.

மாக்சியவாதிகள் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை பல்வேறு கோணங்களில் இருந்தும் விமர்சனம் செய்ய முற்படுகின்றனர். சிலரது கண்ணோட்டத்தில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் உடன் விளைவு என்பது முதலாளித்துவ சீரழிவின் தவிர்க்க முடியாததொன்று என விமர்சிக்கின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் கருதுவதற்கு காரணம் இலங்கையிலுள்ள சமூக பொருளாதார அரசியல் அமைப்புக்கள் முதலாளித்துவத்திற்குரிய அமைப்பாக இல்லாமல் இருப்பதுவே ஆகும். இதற்கு இன்னொரு காரணம் இலங்கை கலப்புக் பொருளாதாரமாக இருப்பதுடன் இங்கு காணப்படும் முதலாளித்துவ அமைப்பு என்பது சுயமாக பொருளாதாரத்திற்கு உள்ளேயிருந்து உருவாகாமல் வெளியே இருந்து திணிக்கப்பட்டதென்றாக காணப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படையில் 77களின் பின் கொண்டு வரப்பட்ட தாராளமயப்படுத்தல் கொள்கையும் உலக வங்கியினதும், சர்வதேச நிதியத்தினதும் வழிகாட்டலின் பேரில் வெளியில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு திணிக்கப்பட்டதனால் இது பொருளாதாரத்தை முறைசார்படுத்துவதற்கோ அல்லது அமைப்பு ரீதியான சீராக்கத்திற்கோ உட்படுத்தி அபிவிருத்தியடையச் செய்வதற்கோ முனையவில்லை. அதற்கு பதிலாக சுரண்டலுக்கும், வருமான சமமின்மைக்கும், ஒரு சிலரின் கையில் செல்வம் குவிவதற்கும் வழிவகுக்கும் என கருதுகின்றனர்.

முடிவுரை:

உண்மையில் இலங்கையின் அபிவிருத்தி சகல மட்டத்திலும் துரிதமாக முன்னெடுத்தச் செல்வதற்கும், எமது பிரதான பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாக தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் உலக பொருளாதாரத்துடனும், வெளிச் சந்தைகளுடனும் உச்ச மட்டத்தில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியது ***உலகமயமாதல்*** என்ற இன்றைய சிந்தனையில் பிரதானமான ஒரு வழியாக உள்ளது. இதன் அர்த்தம் இவ்வாறான ஒரு நடவடிக்கையை பின்பற்றுவதன் மூலம் ஒரு சிலரின் கையில் செல்வத்தை குவிக்கும் முயற்சி என்றோ அல்லது இது முதலாளித்துவ அமைப்பை பின்பற்றும் ஒரு முயற்சியென்றோ கருத முடியாது. இதற்கு சான்றாக புதிய கைத்தொழில்மய அந்தஸ்து (NICS)என்ற நிலையை அடைந்த தென்கொரியா, தாய்வான், சிங்கப்பூர், கொங்கொங் ஆகிய நாடுகள் (நான்கு வேங்கைகள்) திறந்த பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதை சுட்டிக் காட்ட முடியும். அந்நாடுகளில் உறுதியான பொருளாதார வளர்ச்சி, உயர்வான தலா வருமான மட்டம், சமூக நல அபிவிருத்தி ஆகியன திருப்திகரமான நிலையில் எட்டப்பட்டு இருப்பதுடன், வருமான பகிர்வில் இலங்கையை விட மிகச் சிறந்ததொரு நிலை காணப்படுகின்றது. ஆனால் எமது பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு, வறுமை, சமமின்மை ஆகியன பெருகியுள்ளதை மறுக்க முடியாது. இதற்குக் காரணம் கொரியா போன்ற நாடுகளைப் போல் இலங்கையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் கைத்தொழில் முயற்சிகள் ஊழியச்செறிவுடையதாய் இல்லாமல் இருப்பதோடு கைத்தொழில் பிரதி பலன்கள் பெருமளவிற்கு தொழிலாளரை நோக்கி செல்லாமல் காணப்பட்டமையே ஆகும். இதனால் வேலை வாய்ப்பை அதிகரித்து, வருமானப் பகிர்வை இலங்கையில் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. கொரியா இவை எல்லாவற்றிலும் வெற்றியடைந்ததை காண முடிகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கலாநிதி கொட்பிறி குணதிலகா அவர்களின் "**ஏற்றுமதி நோக்கிய கைத்தொழில் மயமாக்கம்**" என்ற கட்டுரையில் ஒரு பகுதியை சுட்டிக்காட்டுதல் இம்முடிவுரைக்குப் பொருத்தமானதாய் அமையும்.

"......அபிவிருத்தி உபாயங்களை மேற்கொள்ளும் போது அடிப்படையான அமைப்பு மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். இதற்கு சந்தை சக்திகள் மாத்திரம் போதுமானவை என நான் கருதவில்லை. கொள்கை வகுப்போரும், அரசியல் உயர்மட்டத்தினரும் தமது சமூகத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை இனம் கண்டு அவற்றை நேரடியாக எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதையே இதுகாட்டுகிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை முதலில் பாரிய கைத்தொழில் மயமாக்கல் திட்டம் ஒன்றை கொண்ட பொருளாதார அமைப்பொன்று தேவை. பின்னர் அதன் வழியில் எதிர்படவுள்ள தடங்கல்களை பரிசிலனை செய்ய வேண்டும். இத்தகைய நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றின் வெற்றிக்கு முழு ஊழியர்களையும் பயிற்றுவித்தல் வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். வளர்முக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை வறுமை ஒழிப்புத்திட்டங்கள் ஒரு அவசியமான தேவை என நான் கருதுகிறேன். இது வளர்ச்சியும் சமத்துவமும் ஏற்பட வழிவகுக்கும்................"

இக்கருத்தினை அடிப்டையாகக் கொண்டு நோக்குகின்ற போது திறந்த பொருளாதார கொள்கை ஒன்றின் மூலம் சமத்துவத்தை நிலை நாட்ட வேண்டுமாயின், வறுமையை ஒழித்து சமூக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் கொள்கை ரீதியான மாற்றங்கள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதேயாகும். உண்மையில் கடந்த காலத்தில் கொள்கைகளை திட்டமிடுதல், நிறைவேற்றுதல் தொடர்பாக காணப்படும் ஒரு குறைபாடும் இந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை நிறைவேற்றவதில் இலங்கையில் தடையான ஒரு காரணியாகும். கொள்கைகளை திட்டமிடுவோர் சரியான திட்டமிடலை மேற்கொள்ளுகின்ற போது உலக அனுபவங்கள், பிராந்திய அனுபவங்கள், கடந்த கால எமது நாட்டு அனுபவங்கள் என்பவற்றை கருத்தில் கொள்ள வேண்டி இருப்பதுடன் அரசியல் அபிலாசைகளுக்கு இடம் கொடுக்காது, அரசியல் தடங்கல்களையும் மீறி திறம்பட அத்தகைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு தியாக மனப்பான்மையுடனும், தேசிய உணர்வுடனும் செயலாற்ற வேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Bibliography:

1. Pradeep Bhargava, **Political Economy of Sri Lanka** Narang, New Delhi.
2. Prof. De. S. Indraratna, **Essays in Asian Economics,** Sri Lanka Institute for social and Economic Studies 1992, Colombo.
3. விக்டர் ஐவன், நெருக்கடி நிலையில இலங்கை - SIDA
4. Central Bank of Sri lanka, **Growth and Social progress in Sri Lanka -1991.5** pp 09-19.
5. Dr.W. Rasaputra and Dr. W.M.Tilakaratna **Facets of Development in Independent Sri lanka,** Ministry of Finance and plan - ning, 1991, pp 165-194
6. R. A. Jayatissa, **Foreign Trade Experi- ence in the Post Liberalisation Period** A publication of Sri lanka Economic Ass- ociation -March 1993.
7. Marga Institute, MARGA, Vol 11, No.4 1991,Page 27
8. Seminar papers presented at South Asia Regional Conference, Society for Interna - tional Develop ment, August 1992, Colombo.
9. பொருளியலாளன டிசம்பர் 1987, பக். 03 - 12
10. Sri Lanka Economic Journal Vol 6, No 2 September 1991.
11. பொருளியல் நோக்கு, யூன் - 1982 பக். 29-31
12. பொருளியல் நோக்கு , யூன் - 1988 , பக் 31
13. பொருளியல் நோக்கு , ஒக்டோபர் - 1988 , பக்.28
14. பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரல் 1989, பக் . 24
15. பொருளியல் நோக்கு, பெப்ரவரி - 1990, பக் 22
16. பொருளியல் நோக்கு , ஏப்ரல் - 1990, பக். 40
17. பொருளியல் நோக்கு , ஒகஸ்ட் - 1990, பக். 26
18. Pravada Vol 2, No 2, pp 05-09
19. Pravada Vol 2, No 3, pp 05- 07
20. Pravada Vol 1 No 2, pp 01- 02
21. Central Bank of Sri lanka, **News survey,** Vol 2, Nos. 9 & 10 ,Sept - 1992.
22. Central Bank Reports - 1980 to 1993.

"THEY FIND IT POSSIBLE
BECAUSE THEY THINK IT POSSIBLE"

Virgil.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org